

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

COVALENCO Elena
CATAN Liliana
ALERGUȘ Constantin
GAFTON Luiza
CRAIU Nicolae

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017, în cauza penală privindu-i pe

DRAGOMIR Ion XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în
XXXXX;

CUCERANU Igor XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXX și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 22.08.2003 –11.02.2013;

Instanța de apel:

- 1) 25.02.2013–26.05.2014;
- 2) 02.02.2015 – 21.01.2016; rejudecarea cauzei
- 3) 15.04.2016 – 19.06.2017;

Instanța de recurs:

- 1) 15.08.2014–16.12.2014; dispusă rejudecarea;
- 2) 28.03.2016 – 08.01.2016; dispusă rejudecarea;
- 3) 27.02.2018 – 15.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 februarie 2013:

- Dragomir I. a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), b), d) Cod penal, art. 42 alin. (3), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii;

- Cucereanu Ig. a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, art. 42 alin. (5), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 328 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal, pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii;

- Duda Al. a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 328 alin. (3) lit. b) Cod penal și art. 42 alin. (5), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

2. Prin rechizitoriu, Dragomir I., Cucereanu Ig. și Duda Al. au fost învinuiți de următoarele:

2.1. Epizodul I pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu și epizodul II pe faptul falsului în acte publice.

De către organul de urmărire penală, **Dragomir I.** a fost învinuit că, exercitând funcția de primar al com. Stăuceni, mun. Chișinău, și prin urmare fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu și participație la falsul în actele publice în următoarele circumstanțe:

În luna martie 2001 managerul SA „MD-Graz” Olteanu V. s-a adresat cu o cerere verbală către primarul com. Stăuceni, Dragomir I. de a i se da în arendă un sector de teren cu suprafața 0,12 ha, situat în extravilanul com. Stăuceni, la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, deținătorul căruia este Colegiul Național de Vinificație și Viticultură, pentru proiectarea și construcția unei stații de alimentare cu gaz lichefiat.

Cererea cet. Olteanu V. a fost susținută de către consilierul Consiliului municipal Chișinău, Arseni Al., care, fiind cu Dragomir I. în relații colegiale, de asemenea a intervenit către ultimul cu rugămintea de a contribui la satisfacerea cerințelor solicitate de către conducătorul SA „MD-Graz”.

Tot în luna martie anul 2001, în com. Stăuceni, mun. Chișinău, Dragomir I. executând funcția de primar al com. Stăuceni, având obligația de a asigura respectarea pe plan local a Constituției, a altor legi și a hotărârilor Guvernului, de a lua măsurile necesare pentru înlăturarea încălcărilor de lege constatate, deși știa cu certitudine despre faptul că Consiliul comunal Stăuceni nu s-a pronunțat prin decizie referitor la darea în arendă a sectorului de teren sus-indicat, cu scopul atribuirii ilegale a acestui sector de teren cu perfectarea ilegală a documentației de proiect și de construcție către firma SA „MD-Graz”, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, intrând într-o înțelegere criminală cu: Plăcintă L., secretar al Consiliului comunal Stăuceni și prin urmare persoană cu înaltă funcție de răspundere; Cucereanu Ig., inginer arhitect al Primăriei com. Stăuceni și prin urmare persoană cu funcție de răspundere și Duda Al., inginer cadastral al Primăriei com. Stăuceni și prin urmare persoană cu funcție de răspundere, s-au întrunit într-o ședință formală în cadrul căreia, distribuind rolurile între ei, au întocmit un plan criminal în acest sens, pe care l-au realizat după cum urmează.

Astfel, în luna aprilie 2001, Dragomir I., Plăcintă L., Duda Al. și Cucereanu Ig., acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext și nelegitim invocând în calitate de temei juridic decizia nr.6/1 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, care

nu avea nici o atribuție la sectorul de teren nominalizat, încălcând în mod flagrant prevederile art. 38 lit. a) a Legii privind administrația publică locală nr. 186-XIV din 06.11.1998, a Legii nr.668 din 23.11.1995 pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea statului; pct. 5 alin. (3), pct. 11, pct. 16 alin. (1), pct. 20 alin. (2), pct. 22 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 246 din 03.05.1996 au dispus organizarea unei licitații formale privind darea în arendă a acestui sector de teren cu eliberarea ulterioară către așa-numitul învingător a extrasului de decizie a Consiliului comunal Stăuceni, pe care intenționau să îl falsifice.

În continuare, la 11 aprilie 2001, Duda Al. executând prin cumul cu funcția de inginer cadastral al Primăriei com. Stăuceni și funcția de președinte al Comisiei de licitație a aceleiași Primării, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Cucereanu Ig. și Plăcintă L., care executau prin cumul cu funcțiile deținute și funcția de membri ai comisiei de licitație, în scopul realizării planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând prevederile actelor normative sus-menționate, cu acordul lui Dragomir I., au organizat o licitație formală la obținerea dreptului la arendă a sectorului de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferia com. Stăuceni, pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat în urma căreia ilegal au decis de a acorda dreptul la arendă a sectorului de teren nominalizat firmei SA „MD-Graz”.

Ulterior, la solicitarea învingătorului licitației, cet. Olteanu V., Duda Al., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia nr. 6/1 din ședința nr. 5 din 17.08.2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24 alin. (1) și art. 25 a Legii privind administrația publică locală, a perfectat primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat, - „*extrasul Deciziei nr. 5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că, Consiliul comunal Stăuceni în ședința din 17.08.2000, prin decizia nr. 5, a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” cu dreptul de a procura - un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, cu fertilitatea medie a solului de 49,7 puncte - ceia ce nu corespunde adevărului (*fertilitatea reală a solului acestui sector de teren constituind 62 puncte*).

În continuare, Plăcintă L., de asemenea la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr. 5 din 17.08.2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni - Chirpii Ig.,

pe primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 – Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către Duda Al.

La 26 aprilie 2001 – Plăcintă L., la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile pct. 6, 16, 20 a Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 18 aprilie 1997; pct. 20, 22 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.246 din 03 mai 1996, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. actul oficial după conținut și formă falsificat - Certificatul de Urbanism nr. 1659 - pentru proiectarea stației de alimentare cu gaz lichefiat din str. Socoleni, nelegitim elaborat „*în baza extrasului fals al Deciziei nr. 5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 – Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*”.

În baza primului exemplar al extrasului fals al deciziei nr. 5 din 17.08.2000 în conținutul căruia fertilitatea solului a sectorului de teren care se dă în arendă era greșit evaluată la gradul de 49,7 puncte, Olteanu V. ilegal a perfectat documentația de proiect cu obținerea nelegitimă a avizului ecologic pozitiv al Inspecției Ecologice de Stat și a avizului arhitectului-șef al mun. Chișinău, ulterior prezentând-o către Primăria com. Stăuceni, cu cerere de a i se da sectorul de teren nominalizat în arendă cu eliberarea autorizației de construire.

La 05 iunie 2001, Duda Al., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, nelegitim invocând în calitate de temei juridic actul oficial fals - „*extrasul Deciziei Consiliului comunal Stăuceni, nr.5 din 17 august 2000*”, încălcând în mod flagrant prevederile art. 15, 41, 83, 99 Cod funciar; a Legii nr. 668-XIII din 23.11.1995 pentru aprobarea Listei unităților de căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea Statului; pct. 5 alin. (3), 11, 16 alin. (1), 20 alin.(2), 22, 31, 32 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 246 din 03 mai 1996; pct. 21 a Regulamentului cu privire la modul de acumulare și utilizare a mijloacelor bănești încasate în legătură cu excluderea terenurilor din circuitul agricol aprobat prin Hotărârea Guvernului din 18 septembrie 1995; art. 14 alin. (2), (5) a Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului; a perfectat și a semnat contractul de arendă nr. 30 părți contractante ale căruia erau Primăria com. Stăuceni și SA „MD-Graz” și care avea ca obiect sectorul de teren nominalizat.

În continuare, Dragomir I. executând funcția indicată mai sus, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile actelor normative sus indicate, nelegitim a semnat contractul de arendă nr. 30 din 05 iunie 2001 cu SA

„MD-Graz” întocmit de către Duda Al. și care avea ca obiect sectorul de teren nominalizat.

La 05 iunie 2001, Duda Al. în vederea justificării acțiunilor sale criminale, la momentul încheierii contractului de arendă nr.30 din 05.06.2001, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia sub nr. 6/1 din ședința nr. 5 din 17.08.2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, a întocmit al doilea exemplar a actului oficial falsificat după conținut și formă – „*extrasul Deciziei nr.5 Consiliului comunal Stăuceni, mun. Chișinău din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni în ședința din 17 august 2000 prin decizia nr.5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” - cu dreptul de a procura un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, în conținutul căruia fertilitatea medie a solului era evaluat la gradul real - 62 puncte.

În continuare, Plăcintă L. cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr.5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art.art. 23, 24 alin. (1), art. 25 a Legii privind administrația publică locală, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. pe al doilea exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către inginerul-cadastral al Primăriei com. Stăuceni – Duda Al.

La 13 iunie 2001, Cucereanu Ig. cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, știind cu certitudine că Consiliul comunal Stăuceni nu s-a pronunțat prin decizia sa cu privire la darea în arendă a unui sector de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni, pentru proiectarea și construcția unei stații de alimentare cu gaz lichefiat, știind că este interzis de a efectua lucrări de construcție pe suprafața unui sector de teren cu destinație agricolă în lipsa hotărârii Guvernului de schimbare a destinației terenului, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile art. 15, 83, 99 Cod funciar, a Legii nr. 668-XIII din 23.11.1995 „Pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea Statului”; pct. 5 alin. (3), 11, 16 alin. (1), 20 alin. (2), 22, 31, 32 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 246 din 03 mai 1996; pct. 21 a Regulamentului cu privire la modul de acumulare și utilizare a mijloacelor bănești încasate în legătură cu excluderea terenurilor din circuitul agricol aprobat prin Hotărârea Guvernului din 18 septembrie 1995; art. 14 alin. (2), (5) a

Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, precum și a pct. 6 lit. c), 8 lit. p), 28, 31, 33 a Regulamentului privind certificatul de Urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 18.04.1997, ilegal a perfectat și a semnat autorizația de construcție nr. 19/2001 eliberată firmei SA „MD-Graz”.

În continuare, Dragomir I. și Plăcintă L., executând funcțiile indicate mai sus, cu același scop, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile actelor normative sus-indicate, realizând planul criminal întocmit, ilegal au semnat și au eliberat autorizația de construcție nr. 19/2001 din 13 iunie 2001.

În baza autorizației de construcție nr. 19/2001 firma SA „MD-Graz” nelegitim a efectuat construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat prin decopertarea stratului fertil de sol, astfel fiind retras din circuitul agricol un sector de teren cu suprafața de 0,12 ha de calitate superioară cuantumul pagubelor cauzate sectorului agrar proprietate publică constituind 68 931 lei.

Tot el, Dragomir I., în luna martie anul 2001, executând funcția de primar al comunei Stăuceni, și prin urmare fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere, având obligația de a asigura respectarea pe plan local a Constituției, a altor legi și a Hotărârilor Guvernului, de a lua măsurile necesare pentru înlăturarea încălcărilor de lege constatate, a primit cererea managerului SA „MD-Graz” Olteanu V. de a i se da în arendă sectorul de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a comunei Stăuceni - pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat. Cererea respectivă a fost susținută de către consilierul în Consiliul municipal Chișinău Arseni A., care fiind cu Dragomir I. în relații colegiale, de asemenea a intervenit către ultimul cu rugămintea de a contribui la satisfacerea cererii înaintate de către conducătorul SA „MD-Graz”.

Dragomir I., fiind interesat în menținerea relațiilor sus-indicate, deși știa cu certitudine despre faptul că Consiliul comunal Stăuceni nu s-a pronunțat prin decizia sa referitor la darea în arendă a sectorului de teren nominalizat pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat, cu scopul eliberării unor acte oficiale false în vederea atribuirii lui ilegale cu perfectarea ilegală a documentației de proiect și construcție către firma SA „MD-Graz”, intrând într-o înțelegere criminală cu: Plăcintă L. - secretar al Consiliului comunal Stăuceni și prin urmare persoană cu înaltă funcție de răspundere; Cucereanu Ig. - inginer arhitect al Primăriei com. Stăuceni și prin urmare persoană cu funcție de răspundere și Duda Al. - inginer cadastral al Primăriei com. Stăuceni și prin urmare persoană cu funcție de răspundere, s-au întrunit într-o ședință formală în cadrul căreia, distribuind rolurile între ei, au întocmit un plan criminal în acest sens, pe care l-au realizat după cum urmează.

Astfel, în luna aprilie 2001, Dragomir I., Plăcintă L., Duda Al. și Cucereanu Ig., acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext și nelegitim invocând în calitate de temeii juridic o decizie sub nr.6/1 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, care nu avea nici o atribuție la sectorul de teren nominalizat, au dispus organizarea unei

licitații formale privind darea în arendă a acestui sector de teren cu eliberarea ulterioară către așa-numitul câștigător a extrasului de decizie a Consiliului comunal Stăuceni, pe care intenționau să îl falsifice.

În continuare, la 11 aprilie 2001, Duda Al. executând prin cumul cu funcția de inginer cadastral al Primăriei com. Stăuceni și funcția de președinte al Comisiei de licitație a aceleiași Primării, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Cucereanu Ig. și Plăcintă L. care executau prin cumul cu funcțiile deținute și funcția de membri ai comisiei de licitație, în scopul realizării planului criminal întocmit, cu acordul lui Dragomir I., au organizat o licitație formală la obținerea dreptului la arendă a sectorului de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat în ua căreia ilegal au decis de a acorda dreptul la arendă a sectorului de teren nominalizat firmei SA „MD-Graz”.

Ulterior, la solicitarea câștigătorului licitației – cet. Olteanu V., Duda Al., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr. 5 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, a perfectat primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat, - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni în ședința din 17.08.2000 prin decizia nr.5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” cu dreptul de a procura - un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, cu fertilitatea medie a solului de 49,7 puncte - ceea ce nu corespunde adevărului (*fertilitatea reală a solului acestui sector de teren constituind 62 puncte*).

În continuare, Plăcintă L. de asemenea la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr.5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni - Chirpii I. pe primul exemplar a actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către inginerul-cadastral al Primăriei com. Stăuceni – Duda Al.

La 26 aprilie 2001 Plăcintă L., la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. actul oficial după conținut și formă falsificat - Certificatul de Urbanism nr.1659 - pentru proiectarea stației de alimentare cu gaz lichefiat din str. Socoleni nelegitim elaborat în baza „*extrasului Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*”.

La 05 iunie 2001, Duda Al., în vederea justificării acțiunilor sale criminale, la momentul încheierii contractului de arendă nr.30 din 05.06.2001, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia sub nr.6/1 din ședința nr.5 din 17.08.2000 a Consiliului comunal Stăuceni a întocmit al doilea exemplar a actului oficial falsificat după conținut și formă – „*extrasul Deciziei nr.5 Consiliul comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni în ședința din 17 august 2000 prin decizia nr.5 precum că a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” - cu dreptul de a procura un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, în conținutul căruia fertilitatea medie a solului era evaluată la gradul real - 62 puncte.

În continuare, Plăcintă L. cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr.5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni - Chirpii I. pe al doilea exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat, - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către Duda Al.

În baza acestor acte false ilegal a fost perfectată documentația de proiect și a fost efectuată construcția unei stații de alimentare cu gaz lichefiat, prin decopertarea stratului fertil de sol, astfel fiind retras din circuitul agricol un sector de teren cu suprafața de 0,12 ha de calitate superioară cuantumul pagubelor cauzate sectorului agrar proprietate publică constituind 68 931 lei.

Cucereanu Ig. executînd funcția de inginer-arhitect al Primăriei com. Stăuceni, și prin urmare fiind persoană cu funcție de răspundere a săvârșit participație la depășirea atribuțiilor de serviciu și la falsul în actele publice în circumstanțele expuse mai sus.

În luna martie 2001 managerul SA „MD-Graz” Olteanu V. s-a adresat cu o cerere verbală către primarul com. Stăuceni, Dragomir I. de a i se da în arendă un sector de teren cu suprafața 0,12 ha situat în extravilanul com. Stăuceni, la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, deținătorul căruia este Colegiul Național de Vinificație și Viticultură pentru proiectarea și construcția unei stații de alimentare cu gaz lichefiat.

Cererea cet. Olteanu V. a fost susținută de către consilierul în Consiliul municipal Chișinău, Arseni A., care, fiind cu Dragomir I. în relații colegiale, de asemenea a intervenit către ultimul cu rugămintea de a contribui la satisfacerea cerințelor solicitate de către conducătorul SA „MD-Graz”.

Tot în luna martie anul 2001, în com. Stăuceni, Cucereanu Ig., executînd funcția de inginer-arhitect al Primăriei com. Stăuceni, mun. Chișinău, și prin urmare fiind persoană cu funcție de răspundere, avînd obligația de a participa la eliberarea autorizațiilor pentru construirea obiectelor amplasate în limitele teritoriului administrativ, fiind responsabil pentru legalitatea eliberării acestora, de a aviza proiectele tuturor obiectelor amplasate în

limita teritoriului administrativ, de a organiza supravegherea asupra activității în domeniul urbanismului și amenajări teritoriului a proprietăților de terenuri și construcții, și fiind responsabil de realizarea și exploatarea construcțiilor și amenajărilor de utilizare publică, deși știa cu certitudine despre faptul că Consiliul comunal Stăuceni nu s-a pronunțat prin decizia sa referitor la darea în arendă a sectorului de teren solicitat cu suprafața de 0.12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni - pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat cu scopul atribuirii ilegale a acestui sector de teren cu perfectarea ilegală a documentației de proiect și de construcție către firma SA "MD-Graz", depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, intrând într-o înțelegere criminală cu: Plăcintă L., secretar al Consiliului comunal Stăuceni, și prin urmare persoană cu înaltă funcție de răspundere; Dragomir I., primar al com. Stăuceni și prin urmare persoană cu funcție de răspundere și Duda Al. - inginer cadastral al Primăriei com. Stăuceni și prin urmare persoană cu funcție de răspundere, s-au întrunit într-o ședință formală în cadrul căreia, distribuind rolurile între ei, au întocmit un plan criminal în acest sens, pe care, l-au realizat după cum urmează.

Astfel, în luna aprilie 2001, Cucereanu Ig., Plăcintă L., Duda Al. și Dragomir I., acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext și nelegitim invocând în calitate de temei juridic o decizie sub nr. 6/1 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, care nu avea nici o atribuție la sectorul de teren nominalizat, încălcând în mod flagrant prevederile art. 38 lit. a) Legii privind administrația publică locală nr. 186-XIV din 06.11.1998, a Legii nr.668-XIV din 06.11.1998 pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea statului; pct. 5 alin. (3), pct. 11, 16 alin. (1), 20 alin. (2), 22 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 246 din 03.05.1996 au dispus organizarea unei licitații formale privind darea în arendă a acestui sector de teren cu eliberarea ulterioară către așa-numitul câștigător a extrasului de decizie a Consiliului comunal Stăuceni, pe care intenționau să îl falsifice.

În continuare, la 11 aprilie 2001, Cucereanu Ig., executând prin cumul cu funcția de inginer arhitect al Primăriei com. Stăuceni și funcția de membru al Comisiei de licitație a aceleiași Primării, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Duda Al. și Plăcintă L. care executau prin cumul cu funcțiile deținute și funcția de membri ai comisiei de licitație, în scopul realizării planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând prevederile actelor normative sus-menționate, cu acordul lui Dragomir I., au organizat o licitație formală la obținerea dreptului la arendă a sectorului de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat în urma căreia ilegal au decis de a acorda dreptul la arendă a sectorului de teren nominalizat firmei SA „MD-Graz”.

Ulterior, la solicitarea câștigătorului licitației – cet. Olteanu V., Duda Al., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele

drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia nr. 6/1 din ședința nr. 5 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, a perfectat primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat, - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni, în ședința din 17.08.2000 prin decizia nr.5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” cu dreptul de a procura - un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, cu fertilitatea medie a solului de 49,7 puncte - ceea ce nu corespunde adevărului (*fertilitatea reală a solului acestui sector de teren constituind 62 puncte*).

În continuare, Plăcintă L. de asemenea la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr.5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. pe primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr. 5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către Duda Al.

La 26 aprilie 2001, Plăcintă L., la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile pct. 6, 16, 20 a Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 18 aprilie 1997; pct. 20, 22 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 246 din 03 mai 1996, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. actul oficial după conținut și formă falsificat - Certificatul de Urbanism nr.1659 - pentru proiectarea stației de alimentare cu gaz lichefiat din str. Socoleni, nelegitim elaborat în baza „*extrasului fals al Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat.*”

În baza primului exemplar a extrasului fals al deciziei nr. 5 din 17.08.2000 în conținutul căruia fertilitatea solului a sectorului de teren care se dă în arendă era greșit evaluată la gradul de 49,7 puncte, conducătorul SA „MD-Graz” - Olteanu V. ilegal a perfectat documentația de proiect cu obținerea nelegitimă a avizului ecologic pozitiv al Inspecției Ecologice de Stat și a avizului arhitectului-șef al mun. Chișinău, ulterior

prezentând-o către Primăria com. Stăuceni cu cerere de a i se da sectorul de teren nominalizat în arendă cu eliberarea autorizației de construire.

La 05 iunie 2001 Duda Al., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, nelegitim invocând în calitate de temei juridic actul oficial fals - „*extrasul Deciziei Consiliului comunal Stăuceni, nr. 5 din 17 august 2000*”, încalcând în mod flagrant prevederile art. 15, 41, 83, 99 Cod funciar, Legii nr. 668-XIII din 23.11.1995 pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea Statului; pct. 5 alin. (3), 11, 16 alin. (1), 20 alin. (2), 22, 31, 32 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 246 din 03 mai 1996; pct. 21 a Regulamentului cu privire la modul de acumulare și utilizare a mijloacelor bănești încasate în legătură cu excluderea terenurilor din circuitul agricol aprobat prin Hotărârea Guvernului din 18 septembrie 1995; art. 14 alin. (2), (5) a Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului - a perfectat și a semnat contractul de arendă nr. 30 părți contractante ale căruia erau Primăria com. Stăuceni și SA „MD-Graz” și care avea ca obiect sectorul de teren nominalizat.

În continuare, Dragomir I., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încalcând în mod flagrant prevederile actelor normative sus-indicate - nelegitim a semnat contractul de arendă nr.30 din 05 iunie 2001 cu SA „MD-Graz” întocmit de către Duda Al. și care avea ca obiect sectorul de teren nominalizat.

La 05 iunie 2001, Duda Al. în vederea justificării acțiunilor sale criminale, la momentul încheierii contractului de arendă nr. 30 din 05.06.2001, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia sub nr. 6/1 din ședința nr. 5 din 17.08.2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încalcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, a întocmit al doilea exemplar a actului oficial falsificat după conținut și formă – „*extrasul Deciziei nr.5 Consiliul comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni, în ședința din 17 august 2000 prin decizia nr.5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” - cu dreptul de a procura un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, în conținutul căruia fertilitatea medie a solului era evaluat la gradul real - 62 puncte.

În continuare, Plăcintă L. cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr. 5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încalcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. pe al doilea exemplar al

actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către inginerul-cadastral al Primăriei com. Stăuceni – Duda Al.

La 13 iunie 2001, Cucereanu Ig., executând funcția indicată mai sus, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, știind cu certitudine că Consiliul comunal Stăuceni nu s-a pronunțat prin decizia sa cu privire la darea în arendă a unui sector de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni pentru proiectarea și construcția unei stații de alimentare cu gaz lichefiat, știind că este interzis de a efectua lucrări de construcție pe suprafața unui sector de teren cu destinație agricolă în lipsa hotărârii Guvernului de schimbare a destinației terenului, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile art. 15, 83, 99 Cod funciar, a Legii nr. 668-XIII din 23.11.1995 pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea Statului; pct. 5 alin. (3), 11, 16 alin. (1), 20 alin. (2), 22, 31, 32 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 246 din 03 mai 1996; pct. 21 a Regulamentului cu privire la modul de acumulare și utilizare a mijloacelor bănești încasate în legătură cu excluderea terenurilor din circuitul agricol aprobat prin Hotărârea Guvernului din 18 septembrie 1995; art. 14 alin. (2), (5) a Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, precum și a pct. 6 lit. c), 8 lit. f), 28, 31, 33 a Regulamentului privind certificatul de Urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 18.04.1997, ilegal a perfectat și a semnat autorizația de construcție nr. 19/2001 eliberat firmei SA „MD-Graz”.

În continuare, Dragomir I. și Plăcintă L., executând funcțiile indicate mai sus, cu același scop, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile actelor normative sus-îndicate, realizând planul criminal întocmit, ilegal au semnat și au eliberat autorizația de construcție nr. 19/2001 din 13 iunie 2001.

În baza autorizației de construcție nr. 19/2001 firma SA „MD-Graz” nelegitim a efectuat construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat prin decopertarea stratului fertil de sol, astfel fiind retras din circuitul agricol un sector de teren cu suprafața de 0,12 ha de calitate superioară cuantumul pagubelor cauzate sectorului agrar proprietate publică constituind 68 931 lei.

Tot el, Cucereanu Ig., a săvârșit o participație la falsul în actele publice în următoarele circumstanțe:

În luna martie anul 2001, în com. Stăuceni, către Dragomir I. s-a adresat Olteanu V. cu o cerere verbală de a i se da în arendă un sector de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni - pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat, cerere, care a fost acceptată de primar.

Cucereanu Ig., executând funcția de inginer-arhitect al Primăriei com. Stăuceni, și prin urmare fiind persoană cu funcție de răspundere, având obligația de a participa la eliberarea autorizațiilor pentru construirea obiectelor, teritoriului administrativ, de a organiza supravegherea asupra activității în domeniul urbanismului și amenajării teritoriului a proprietăților de terenuri și construcții și fiind responsabil de realizarea și exploatarea construcției și amenajărilor de utilizare publică, fiind interesat în menținerea relațiilor bune de serviciu cu conducătorul său Dragomir I., deși știa cu certitudine despre faptul că Consiliul comunal Stăuceni nu s-a pronunțat prin decizie referitor la darea în arendă a sectorului de teren solicitat cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția str. Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni - pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat, cu scopul eliberării unor acte oficiale false în vederea atribuirii lui ilegale cu perfectarea ilegală a documentației de proiect și construcției către firma SA „MD-Graz”, intrând într-o înțelegere criminală cu: Dragomir I. - primar al com. Stăuceni și Consiliului com. Stăuceni și prin urmare persoană cu înaltă funcție de răspundere și Duda Al. - inginer cadastral al Primăriei com. Stăuceni și prin urmare persoană cu funcție de răspundere, s-au întrunit într-o ședință formală și distribuind rolurile între ei, au întocmit un plan criminal în acest sens, pe care l-au realizat după cum urmează.

Astfel, în luna aprilie 2001, Cucereanu Ig., Dragomir I., Plăcintă L. și Duda Al. acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext și nelegitim invocând în calitate de temeii juridic o decizie sub nr. 6/1 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, care nu avea nici o atribuție la sectorul de teren nominalizat, au dispus organizarea unei licitații formale privind darea în arendă a acestui sector de teren cu eliberarea ulterioară către așa-numitul câștigător a extrasului de decizie a Consiliului comunal Stăuceni, pe care intenționau să îl falsifice.

În continuare, la 11 aprilie 2001, Cucereanu Ig., executând prin cumul cu funcția de inginer arhitect al Primăriei com. Stăuceni și funcția de membru al Comisiei de licitație a aceleiași Primării, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Duda Al. și Plăcintă L. care executau prin cumul cu funcțiile de, respectiv, președinte și membru ai comisiei de licitație, cu scopul realizării planului criminal întocmit, cu acordul lui Dragomir I., au organizat o licitație formală la darea în arendă a sectorului de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat în urma căreia ilegal au decis de a acorda dreptul la arendă a sectorului de teren nominalizat firmei SA „MD-Graz”.

Ulterior, la solicitarea câștigătorului licitației – cet. Olteanu –v., Duda Al., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr.5 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, a perfectat primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal

Stăuceni, în ședința din 17.08.2000 prin decizia nr. 5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” cu dreptul de a procura - un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, cu fertilitatea medie a solului de 49,7 puncte - ceea ce nu corespunde adevărului (*fertilitatea reală a solului acestui sector de teren constituind 62 puncte*).

În continuare, Plăcintă L., de asemenea la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr.5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. pe primul exemplar a actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către inginerul-cadastral al Primăriei com. Stăuceni – Duda Al.

La 26 aprilie 2001 Plăcintă L., la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. actul oficial după conținut și formă falsificat - Certificatul de Urbanism nr.1659 - pentru proiectarea stației de alimentare cu gaz lichefiat din str. Socoleni nelegitim elaborat în baza extrasului Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat.

La 05 iunie 2001 Duda Al., în vederea justificării acțiunilor sale criminale, la momentul încheierii contractului de arendă nr. 30 din 05.06.2001, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia sub nr. 6/1 din ședința nr. 5 din 17.08.2000 a Consiliului comunal Stăuceni, a întocmit al doilea exemplar al actului oficial falsificat după conținut și formă – „*extrasul Deciziei nr.5 Consiliul comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni, în ședința din 17 august 2000 prin decizia nr. 5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” - cu dreptul de a procura un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, în conținutul căruia fertilitatea medie a solului era evaluată la gradul real - 62 puncte.

În continuare, Plăcintă L., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr.5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni, - Chirpii I. pe al doilea exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat: „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către Duda Al.

În baza acestor acte false ilegal a fost perfectată documentația de proiect și a fost efectuată construcția unei stații de alimentare cu gaz lichefiat, prin decopertarea stratului fertil de sol, astfel fiind retras din circuitul agricol un sector de teren cu suprafața de 0,12 ha de calitate superioară cuantumul pagubelor cauzate sectorului agrar proprietate publică constituind 68931 lei.

Duda Al., executând funcția de inginer-cadastral al Primăriei com. Stăuceni și prin urmare fiind persoană cu funcție de răspundere a săvârșit participație la depășirea atribuțiilor de serviciu și la falsul în actele publice în circumstanțele expuse mai sus.

În luna martie 2001, managerul SA „MD-Graz” Olteanu V. s-a adresat cu o cerere verbală către primarul com. Stăuceni, Dragomir I., de a i se da în arendă un sector de teren cu suprafața 0,12 ha situat în extravilanul com. Stăuceni, mun. Chișinău la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, deținătorul căruia este Colegiul Național de Vinificație și Viticultură pentru proiectarea și construcția unei stații de alimentare cu gaz lichefiat.

Cererea cet. Olteanu V. a fost susținută de către consilierul Consiliului municipal Chișinău, Arseni A., care, fiind cu Dragomir I. în relații colegiale, de asemenea, a intervenit către ultimul cu rugămintea de a contribui la satisfacerea cerințelor solicitate de către conducătorul SA „MD-Graz”.

Tot în luna martie anul 2001, în com. Stăuceni, Cucereanu Ig., executând funcția de inginer - cadastral al Primăriei com. Stăuceni, și prin urmare fiind persoană cu funcție de răspundere, având obligația de perfectării a documentației de autentificare a dreptului deținătorului de teren, fiind responsabil pentru legalitatea perfectării lor, deși știa cu certitudine despre faptul că Consiliul comunal Stăuceni nu s-a pronunțat prin decizia sa referitor la darea în arendă a sectorului de teren solicitat cu suprafața de 0.12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni - pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat cu scopul atribuirii ilegale a acestui sector de teren cu perfectarea ilegală a documentației de proiect și de construcție către firma SA „MD-Graz”, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, întrînd într-o înțelegere criminală cu: Dragomir I. - primar al com. Stăuceni și prin urmare persoană cu o înaltă funcție de răspundere; Plăcintă L. - secretar al Consiliului comunal Stăuceni și prin urmare persoană cu înaltă funcție de răspundere și Cucereanu Ig., inginer-arhitect al Primăriei com. Stăuceni și prin urmare persoană cu funcție de răspundere, s-au întrunit într-o ședință formală în cadrul căreia, distribuind rolurile între ei, au întocmit un plan criminal în acest sens, pe care, l-au realizat după cum urmează.

Astfel, în luna aprilie 2001, Duda Al., Dragomir I., Plăcintă L. și Cucereanu Ig., acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext și nelegitim invocând în calitate de temeii juridic o decizie sub nr. 6/1 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, ce nu avea nici o atribuție la sectorul de teren nominalizat, încălcând în mod flagrant prevederile art. 38 lit. a) din Legea privind administrația publică locală nr. 186-XIV din 06.11.1998, a Legii nr.668-XIV din 06.11.1998 pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămîn în proprietatea statului; pct. 5 alin.

(3), pct. 11, pct. 16 alin. (1), pct. 20 alin. (2), 22 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.246 din 03.05.1996 au dispus organizarea unei licitații formale privind darea în arendă a acestui sector de teren cu eliberarea ulterioară către așa-numitul câștigător a extrasului de decizie a Consiliului comunal Stăuceni, pe care intenționau să îl falsifice.

În continuare, la 11 aprilie 2001, Duda Al. executând prin cumul cu funcția de inginer-cadastral al Primăriei com. Stăuceni și funcția de președinte al Comisiei de licitație a aceleiași Primării, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Cucereanu Ig. și Plăcintă L., care executau prin cumul cu funcțiile deținute și funcția de membri ai comisiei de licitație, în scopul realizării planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând prevederile actelor normative sus-menționate, cu acordul lui Dragomir I., au organizat o licitație formală la obținerea dreptului la arendă a sectorului de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat în urma căreia ilegal au decis de a acorda dreptul la arendă a sectorului de teren nominalizat firmei SA „MD-Graz”.

Ulterior, la solicitarea câștigătorului licitației – cet. Olteanu V., Duda Al., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia nr. 6/1 din ședința nr. 5 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, a perfectat primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat, „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni, în ședința din 17.08.2000 prin decizia nr. 5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” cu dreptul de a procura - un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, cu fertilitatea medie a solului de 49,7 puncte – fapt ce nu corespunde adevărului (*fertilitatea reală a solului acestui sector de teren constituind 62 puncte*).

În continuare, Plăcintă L., de asemenea la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr. 6/1 din ședința nr. 5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni - Chirpii I. pe primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr. 5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 – Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către Duda Al.

La 26 aprilie 2001, Plăcintă L., la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile pct. 6, 16, 20 a Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 360 din 18 aprilie 1997; pct. 20, 22 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 246 din 03 mai 1996, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni, - Chirpii I. actul oficial după conținut și formă falsificat - Certificatul de Urbanism nr.1659 - pentru proiectarea stației de alimentare cu gaz lichefiat din str. Socoleni, nelegitim elaborat în baza extrasului fals al Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat.

În baza primului exemplar a extrasului fals al deciziei nr.5 din 17.08.2000 în conținutul căruia fertilitatea solului a sectorului de teren ce se dă în arendă era greșit evaluată la gradul de 49,7 puncte, conducătorul SA „MD-Graz” – Olteanu V. ilegal a perfectat documentația de proiect cu obținerea nelegitimă a avizului ecologic pozitiv al Inspecției Ecologice de Stat și a avizului arhitectului-șef al mun. Chișinău, ulterior prezentând-o către Primăria com. Stăuceni cu cerere de a i se da sectorul de teren nominalizat în arendă cu eliberarea autorizației de construire.

La 05 iunie 2001 Duda Al., executând funcția indicată mai sus, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, nelegitim invocând în calitate de temeie juridic actul oficial fals - „*extrasul Deciziei Consiliului comunal Stăuceni, nr.5 din 17 august 2000*”, încălcând în mod flagrant prevederile art. 15, 41, 83, 99 Cod funciar; a Legii nr. 668-XIII din 23.11.1995 pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea Statului; pct. 5 alin. (3), 11, 16 alin. (1), 20 alin. (2), 22, 31, 32 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 246 din 03 mai 1996; pct. 21 a Regulamentului cu privire la modul de acumulare și utilizare a mijloacelor bănești încasate în legătură cu excluderea terenurilor din circuitul agricol aprobat prin Hotărîrea Guvernului din 18 septembrie 1995; art. 14 alin. (2), (5) a Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului; a perfectat și a semnat contractul de arendă nr. 30, părți contractante ale căruia erau Primăria com. Stăuceni și SA „MD-Graz” și care avea ca obiect sectorul de teren nominalizat.

În continuare, Dragomir I. cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile actelor normative sus-indicate - nelegitim a semnat contractul de arendă nr. 30 din 05 iunie 2001 cu SA „MD-Graz” întocmit de către Duda Al. și care avea ca obiect sectorul de teren nominalizat.

La 05 iunie 2001, Duda Al., executând funcția indicată mai sus, în vederea justificării acțiunilor sale criminale, la momentul încheierii contractului de arendă nr.30 din 05.06.2001, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext

pentru întocmirea unui act oficial fals decizia sub nr.6/1 din ședința nr. 5 din 17.08.2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, a întocmit al doilea exemplar al actului oficial falsificat după conținut și formă – „*extrasul Deciziei nr.5 Consiliul comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni, în ședința din 17 august 2000 prin decizia nr. 5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” - cu dreptul de a procura un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, în conținutul căruia fertilitatea medie a solului era evaluat la gradul real - 62 puncte.

În continuare, Plăcintă L., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr. 5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, încălcând în mod flagrant prevederile art. 23, 24, alin. (1) art. 25 a Legii privind administrația publică locală, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. pe al doilea exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către inginerul-cadastral al Primăriei com. Stăuceni – Duda Al.

La 13 iunie 2001, Cucereanu Ig. executând funcția indicată mai sus, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, știind cu certitudine că Consiliul comunal Stăuceni, nu s-a pronunțat prin decizia sa cu privire la darea în arendă a unui sector de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni pentru proiectarea și construcția unei stații de alimentare cu gaz lichefiat, știind că este interzis de a efectua lucrări de construcție pe suprafața unui sector de teren cu destinație agricolă în lipsa hotărârii Guvernului de schimbare a destinației terenului, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile art. 15, 83, 99 Cod Funciar, a Legii nr. 668-III din 23.11.1995 „*Pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea Statului*”; pct. 5 alin. (3), 11, 16 alin. (1), 20 alin. (2), 22, 31, 32 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 246 din 03 mai 1996; pct. 21 a Regulamentului cu privire la modul de acumulare și utilizare a mijloacelor bănești încasate în legătură cu excluderea terenurilor din circuitul agricol aprobat prin Hotărârea Guvernului din 18 septembrie 1995; art. 14 alin. (2), 5 a Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, precum și a pct. 6 lit. c), 8 lit. f), 28, 31, 33 a Regulamentului privind certificatul de Urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 18.04.1997, ilegal a perfectat și a semnat autorizația de construcție nr. 19/2001 eliberat firmei SA „MD-Graz”.

În continuare, Dragomir I. și Plăcintă L., executând funcțiile indicate mai sus, cu același scop, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcând în mod flagrant prevederile actelor normative sus-indicate, realizând planul criminal întocmit, ilegal au semnat și au eliberat autorizația de construcție nr. 19/2001 din 13 iunie 2001.

În baza autorizației de construcție nr. 19/2001 firma SA „MD-Graz” nelegitim a efectuat construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat prin decopertarea stratului fertil de sol, astfel fiind retras din circuitul agricol un sector de teren cu suprafața de 0,12 ha de calitate superioară cuantumul pagubelor cauzate sectorului agrar proprietate publică constituind 68 931 lei.

Duda Al., a mai fost învinuit că a săvârșit în participație falsul în actele publice, în următoarele circumstanțe.

În luna martie anul 2001, către Dragomir I. s-a adresat managerul SA „MD-Graz” Olteanu V. cu o cerere verbală de a i se da în arendă un sector de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni - pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat, cerere ce a fost acceptată de primar.

Duda Al., executând funcția de inginer - cadastral al Primăriei com. Stăuceni, și prin urmare fiind persoană cu funcție de răspundere, având obligația de perfectării a documentației de autentificare a dreptului deținătorului de teren fiind responsabil pentru legalitatea perfectării lor, fiind interesat în menținerea relațiilor bune de serviciu cu Dragomir I., deși știa cu certitudine despre faptul că Consiliul comunal Stăuceni nu s-a pronunțat în decizia sa referitor la darea de arendă a sectorului de teren solicitat cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie al com. Stăuceni - pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat, cu scopul eliberării unor acte oficiale false în vederea atribuirii lui ilegale cu perfectarea ilegală a documentației de proiect și construcției către firma SA „MD-Graz”, intrând într-o înțelegere criminală cu Dragomir I., primar al com. Stăuceni și Consiliului com. Stăuceni și prin urmare persoană cu înaltă funcție de răspundere și Cucereanu Ig. - inginer arhitect al Primăriei com. Stăuceni și prin urmare persoană cu funcție de răspundere, s-au întrunit într-o ședință formală și distribuind rolurile între ei, au întocmit un plan criminal în acest sens, pe care l-au realizat după cum urmează.

Astfel, în luna aprilie 2001, Duda Al., Dragomir I., Plăcintă L. și Cucereanu Ig. acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext și nelegitim invocând în calitate de temeii juridic o decizie sub nr.6/1 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, care nu avea nici o atribuție la sectorul de teren nominalizat, au dispus organizarea unei licitații formale privind darea în arendă a acestui sector de teren cu eliberarea ulterioară învingătorului a extrasului de decizie a Consiliului comunal Stăuceni, pe care intenționau să îl falsifice.

În continuare, la 11 aprilie 2001, Duda Al. executând prin cumul cu funcția de inginer - cadastral al Primăriei com. Stăuceni și funcția de președinte al Comisiei de

licitație a aceleiași Primării, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Lidia Plăcintă, cu scopul realizării planului criminal întocmit, cu acordul lui Dragomir I., au organizat o licitație formală la darea în arendă a sectorului de teren cu suprafața de 0,12 ha situat la intersecția străzilor Calea Orheiului și Socoleni, mun. Chișinău, periferie a com. Stăuceni pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat în urma căreia ilegal au decis de a acorda dreptul la arendă a sectorului de teren nominalizat firmei SA „MD-Graz”.

Ulterior, la solicitarea câștigătorului licitației – cet. Olteanu V., Duda Al., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr.5 din 17.08.2000 a Consiliului com. Stăuceni, a perfectat primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat, - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni, în ședința din 17.08.2000 prin decizia nr. 5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” cu dreptul de a procura - un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, cu fertilitatea medie a solului de 49,7 puncte - ceea ce nu corespunde adevărului (*fertilitatea reală a solului acestui sector de teren constituind 62 puncte*).

Plăcintă L., de asemenea la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr. 6/1 din ședința nr. 5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni, Chirpii I. pe primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către inginerul-cadastral al Primăriei com. Stăuceni, Duda Al.

La 26 aprilie 2001, Plăcintă L., la solicitarea lui Olteanu V., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni, - Chirpii I. actul oficial după conținut și formă falsificat - Certificatul de Urbanism nr.1659 - pentru proiectarea stației de alimentare cu gaz lichefiat din str. Socoleni nelegitim elaborat în baza extrasului Deciziei nr. 5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat”.

La 05 iunie 2001, Duda Al., executând funcția indicată mai sus, în vederea justificării acțiunilor sale criminale, la momentul încheierii contractului de arendă nr.30 din 05.06.2001, cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea unui act oficial fals decizia sub nr.6/1 din ședința nr.5 din 17.08.2000 a Consiliului comunal Stăuceni, a întocmit al doilea exemplar a actului oficial falsificat după conținut și formă: „*extrasul Deciziei nr.5 Consiliul comunal Stăuceni din*

17 august 2000 - *Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni, în ședința din 17 august 2000 prin decizia nr.5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz” - cu dreptul de a procura un sector de teren cu o suprafață de 0,12 ha situat în com. Stăuceni, periferie cu adiacenții pământ proprietate publică, în conținutul căruia fertilitatea medie a solului era evaluată la gradul real - 62 puncte.

În continuare, Plăcintă L., cu același scop, acționând conform planului criminal întocmit, folosind ca pretext pentru întocmirea și eliberarea unui act oficial fals decizia nr.6/1 din ședința nr.5 din 17 august 2000 a Consiliului comunal Stăuceni, nelegitim a semnat din numele său și a contrafăcut semnătura din numele președintelui ședinței Consiliului comunal Stăuceni – Chirpii I. pe al doilea exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat - „*extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni, din 17 august 2000 –Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” perfectat de către Duda Al.

În baza acestor acte false ilegal a fost perfectată documentația de proiect și a fost efectuată construcția unei stații de alimentare cu gaz lichefiat, prin decopertarea stratului fertil de sol, astfel fiind retras din circuitul agricol un sector de teren cu suprafața de 0,12 ha de calitate superioară cuantumul pagubelor cauzate sectorului agrar proprietate publică constituind 68 931 lei.

Pe baza stării de fapt expuse supra, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpaților în baza următoarelor articole:

- în privința lui Dragomir I. în temeiul art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică, săvârșirea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și în baza art. 42 alin. (3), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal, organizarea săvârșirii falsului în actele publice, adică înscrierea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, acțiuni care au fost săvârșite din interese personale;*

- în privința lui Cucereanu Ig. și lui Duda Al. în baza art.42 alin.(5), 328 alin.(3) lit. b) Cod penal, *participație la depășirea atribuțiilor de serviciu, adică, săvârșirea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, și în baza art.42 alin. (5), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal, participație la falsul în actele publice, adică, înscrierea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și la falsificarea unor astfel de documente, acțiuni care au fost săvârșite din interese personale.*

2.2. Epizodul III pe faptul depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

De către organul de urmărire penală, **Dragomir I.** a fost învinuit că, activînd în baza hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău nr. 2-1941/2003 din 13 iunie 2003 în funcție

de primar al com. Stăuceni, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere, căreia prin alegerea și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice stabilite de art. 34 alin. (1) lit. j), alin. (2) lit. h) a Legii nr.123 din 18.03.2003 privind administrația publică locală, și anume de a reprezenta în raporturi juridice statul în calitate de persoană juridică, de a efectua inventarierea bunurilor din domeniul public și cel privat al statului și de a le administra în limitele competenței, de a elibera autorizațiile prevăzute de lege, fiind responsabil potrivit prevederilor pct. 6 lit. c) și pct. 42 lit. c) a Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 360 din 18.04.1997, pentru eliberarea certificatului de urbanism și a autorizației de construire pentru desfășurarea construcțiilor locative individuale proprietate privată situate în intravilanul comunei, și-a depășit atribuțiile de serviciu în următoarele circumstanțe:

Conform prevederilor art. 8 Cod Funciar, de competența exclusivă a Guvernului este stabilirea și schimbarea destinației terenurilor în modul prevăzut de lege.

În baza Hotărîrii Guvernului nr. 753 din 08 august 1997 cu privire la atribuirea terenurilor, Primăriei com. Stăuceni i-au fost transmise în fondul de rezervă 139 ha de pământ cu destinația agricolă pentru majorarea locurilor individuale ale locuitorilor din satele Stăuceni și Goianul Nou.

Ulterior, la 06 februarie 2003, Consiliul com. Stăuceni a adoptat Decizia nr. 6/23 cu următorul conținut: *„se acceptă amplasarea cartierului locativ pe terenul cu suprafața totală de 44 ha din extravilanul com. Stăuceni atribuit anterior în proiectarea privată în temeiul art. 82 Cod funciar, ca grădini a cetățenilor din com. Stăuceni și schimbarea destinației în teren pentru construcția caselor de locuit particulare conform planului anexat, cu ulterioara includere în hotarul or. Chișinău.”*

Astfel, din conținutul acestei decizii rezultă că consiliul com. Stăuceni a acceptat schimbarea destinației la 44 ha teren din destinația agricolă în destinație pentru construcție, însă nu a schimbat destinația terenului, deoarece această prerogativă îi revine în exclusivitate Guvernului.

În acest context, în perioada anilor 2002-2006, Dragomir I. activînd în funcție de primar al com. Stăuceni, cunoscînd cu certitudine despre faptul aflării suprafeței de 44 ha de teren în circuitul agricol precum și despre inexistența unei hotărîri adoptate de către Guvern în vederea schimbării destinației agricole a acestor terenuri, contrar prevederilor art. 12 alin. (2) a Legii nr.1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, care prevede obligativitatea compensării pierderilor legate de schimbarea destinației agricole a terenurilor, necătfînd la faptul că Decizia nr. 6/23 adoptată de către Consiliul com. Stăuceni nu conținea careva referiri la eliberarea certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construire pe terenurile aflate în circuitul agricol, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor sale de serviciu și asumându-și atribuțiile acordate în competență exclusivă Guvernului, în perioada anilor 2002-2006, a semnat și a eliberat certificate de urbanism și autorizații de construire

persoanelor care dețin în proprietate terenuri agricole în sectorul cu numărul cadastral 315300, după cum urmează:

- certificatul de urbanism nr. 88/2006 din 10.08.2006 și autorizația de construire nr. 16/2007 din 10.04.2007 eliberate pe numele lui cet. Toma S.;
- certificatul de urbanism nr. 62/2006 din 19.06.2006 și autorizația de construire nr. 63/2006 eliberate pe numele lui cet. Misnei T.;
- certificatul de urbanism nr. 04/2005 din 14.01.2005 și autorizația de construire nr. 43/2006 din 23.06.2006 eliberate pe numele cet. Patrașcu T.;
- certificatul de urbanism nr. 31/2006 din 10.04.2006 și autorizația de construire nr. 35/2006 din 26.05.2006 eliberate pe numele cet. Furgalova M.;
- certificatul de urbanism nr. 124/2005 din 30.08.2005 și autorizația de construire nr. 34/2006 din 23.05.2006 eliberate pe numele cet. Șevelkina T.;
- certificatul de urbanism nr. 78/2004 din 30.06.2004 și autorizația de construire nr. 32/2006 din 23.05.2006 eliberate pe numele cet. Isacov A.;
- certificatul de urbanism nr. 44/2005 din 18.04.2005 și autorizația de construire nr. 50/2005 din 28.07.2005 eliberate pe numele cet. Tripadauș A.;
- certificatul de urbanism nr. 43/2005 din 18.04.2005 și autorizația de construire nr. 39/2005 din 05.07.2005 eliberate pe numele cet. Moroșan R.;
- certificatul de urbanism nr. 66/2002 din 22.12.2002 și autorizația de construire nr. 81/2004 din 20.10.2004 eliberate pe numele cet. Frunză T.;
- certificatul de urbanism nr. 70/2003 din 30.12.2003 și autorizația de construire nr. 33/2005 din 20.06.2005 eliberate pe numele cet. Țiganaș O.;
- certificatul de urbanism nr. 97/2004 din 23.08.2004 și autorizația de construire nr. 18/2005 din 12.05.2005 eliberate pe numele cet. Golpeatov O.;
- certificatul de urbanism nr. 98/2004 din 24.08.2004 și autorizația de construire nr. 11/2005 din 18.04.2005 eliberate pe numele Mîrzac O.;
- certificatul de urbanism nr. 48/2004 din 27.05.2004 și autorizația de construire nr. 38/2005 din 04.07.2005 eliberate pe numele Stepaniuc T.;
- certificatul de urbanism nr. 109/2004 din 24.09.2004 și autorizația de construire nr. 12/2005 din 21.04.2005 eliberate pe numele cet. Guțu S.;
- certificatul de urbanism nr. 91/2004 din 30.07.2004 și autorizația de construire nr. 72/2004 din 28.09.2004 eliberate pe numele cet. Dicusar V.;
- certificatul de urbanism nr. 137/2004 din 23.12.2004 și autorizația de construire nr. 75/2005 din 17.10.2005 eliberate pe numele cet. Ivanov D.;
- certificatul de urbanism nr. 16/2004 din 16.09.2004 și autorizația de construire nr. 42/2005 din 11.07.2005 eliberate pe numele cet. Tonu I.;
- certificatul de urbanism nr. 73/2004 din 29.06.2004 și autorizația de construire nr. 58/2005 din 12.08.2005 eliberate pe numele cet. Schivu M.;
- certificatul de urbanism nr. 23/2004 din 06.04.2004 și autorizația de construire nr. 82/2004 din 20.10.2004 eliberate pe numele cet. Cotovici E.;
- certificatul de urbanism nr. 29/2005 din 28.03.2005 și autorizația de construire nr. 40/2005 din 07.07.2005 eliberate pe numele cet. Cebotarev Vl.;

- certificatul de urbanism nr. 119/2005 din 22.08.2005 și autorizația de construire nr. 78/2005 din 19.10.2005 eliberate pe numele cet. Mariș M.;
- certificatul de urbanism nr. 99/2005 din 28.07.2005 și autorizația de construire nr. 82/2005 din 31.10.2005 eliberate pe numele cet. Condur Z.;
- certificatul de urbanism nr. 83/2005 din 27.06.2005 și autorizația de construire nr. 45/2005 din 20.07.2005 eliberate pe numele cet. Untu .;
- certificatul de urbanism nr. 24/2003 din 01.07.2003 și autorizația de construire nr. 21/2003 din 01.10.2003 eliberate pe numele cet. Filipașcu C.;
- certificatul de urbanism nr. 43/2003 din 06.10.2003 și autorizația de construire nr. 06/2004 din 02.04.2004 eliberate pe numele cet. Plăcintă T.;
- certificatul de urbanism nr. 56/2003 din 06.11.2003 și autorizația de construire nr. 40/2004 din 01.07.2004 eliberate pe numele cet. Bocancea-Rusu L.;
- certificatul de urbanism nr. 47/2003 din 17.10.2003 și autorizația de construire nr. 12/2004 din 11.05.2004 eliberate pe numele cet. Trofimova L.;
- certificatul de urbanism nr. 46/2003 din 17.10.2003 și autorizația de construire nr. 11/2004 din 11.05.2004 eliberate pe numele cet. Breahna P.;
- certificatul de urbanism nr. 53/2003 din 26.08.2003 și autorizația de construire nr. 50/2004 eliberate pe numele cet. Bulhac V.;
- certificatul de urbanism nr. 36/2004 din 11.05.2004 și autorizația de construire nr. 52/2004 din 30.07.2004 eliberate pe numele cet. Scripniciuc Sv.;
- certificatul de urbanism nr. 12/2004 din 16.03.2004 și autorizația de construire nr. 30/2004 din 18.06.2004 eliberate pe numele cet. Ureche L.;
- certificatul de urbanism nr. 06/2004 din 30.01.2004 și autorizația de construire nr. 26/2004 din 09.06.2004 eliberate pe numele cet. Liza V.;
- certificatul de urbanism nr. 29/2004 din 21.04.2004 și autorizația de construire nr. 70/2004 din 23.09.2004 eliberate pe numele cet. Stavila V.;
- certificatul de urbanism nr. 41/2003 din 29.09.2003 și autorizația de construire nr. 08/2004 din 14.04.2004 eliberate pe numele cet. Gîngureanu M.;
- certificatul de urbanism nr. 28/2003 din 21.07.2003 și autorizația de construire nr. 02/2004 din 20.01.2004 eliberate pe numele cet. Neaga A.;
- certificatul de urbanism nr. 05/2006 din 18.01.2006 și autorizația de construire nr. 98/2006 din 26.12.2006 eliberate pe numele cet. Lupu L.;
- autorizația de construcție nr. 49/2006 din 14.07.2006 eliberată pe numele cet. Nichitici V.;
- autorizația de construcție nr. 38/2006 din 06.06.2006 eliberată pe numele cet. Testemițeanu T.;
- autorizația de construcție nr. 21/2002 din 26.06.2002 eliberată pe numele cet. Naduh I.;
- autorizația de construcție nr. 11/2003 din 14.07.2003 eliberată pe numele cet. Cojocararu E.;
- autorizația de construcție nr. 34/2004 din 23.06.2004 eliberată pe numele lui cet. Iscra E.;

- autorizația de construcție nr. 56/2004 din 21.08.2004 eliberată pe numele cet. Pali N.;
- autorizația de construcție nr. 06/2002 din 03.04.2002 eliberată pe numele cet. Galoi Al.;
- autorizația de construcție nr. 36/2005 din 29.06.2005 eliberată pe numele cet. Mihai I.;
- autorizația de construcție nr. 22/2003 din 06.11.2003 eliberată pe numele cet. Luca C.;
- autorizația de construcție nr. 35/2004 din 23.06.2004 eliberată pe numele cet. Zgardan I.

Ca urmare, în baza certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construcție ilegal eliberate de către ex-primarul com. Stăuceni, Dragomir I., a fost efectuată proiectarea și s-au desfășurat lucrări de construcție locativă individuală în cartierul „ABCI Bucovina” amplasat în extravilanul com. Stăuceni, a fost decopertat stratul fertil de sol de pe o suprafață de 4,246 ha astfel, generînd excluderea ilegală a terenurilor aflate în proprietatea cetățenilor nominalizați din circuitul agricol fără compensarea pierderilor cauzate de schimbarea destinației agricole, prin ce a fost cauzat un prejudiciu în proporții deosebit de mari intereselor publice ocrotite de lege în mărime de 2.546.521 lei, ceea ce constituie urmări grave.

Tot Dragomir I., activînd în funcția de primar al com. Stăuceni, în aceleași circumstanțe, fiind responsabil potrivit prevederilor pct. 6) lit. c) și pct. 42) lit. c) din Regulamentul privind certificatul de urbanism și autorizarea constituirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 360 din 18.04.1997, pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire pentru desfășurarea construcțiilor locative individuale proprietate privată situată în intravilanul comunei, știind cu certitudine despre faptul aflării în circuitul agricol a suprafețelor de teren amplasat în preajma traseului Chișinău-Orhei din com. Stăuceni, contrar prevederilor art.8 Cod Funciar, adică în lipsa unei hotărîri adoptate de către Guvern în vederea schimbării destinației agricole a terenurilor, contrar prevederilor art. 12 alin. (2) a Legii nr. 1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, care prevede obligativitatea compensării pierderilor cauzate de excluderea terenurilor din categoriile de terenuri cu destinație agricolă, depășindu-și vădit limitele drepturilor și atribuțiilor sale de serviciu și asumându-și atribuțiile acordate în competență exclusivă Guvernului, în perioada anilor 2002-2006, a semnat și a eliberat certificate de urbanism și autorizații de constituire următorilor agenți economici:

- certificatul de urbanism nr. 21/2003 din 25.06.2003 și autorizația de construire nr. 16/2003 din 29.08.2003 eliberate SC „Magand-Com” SRL;
- certificatul de urbanism nr. 89/2001 din 06.11.2001 și autorizația de construire nr. 26/2002 din 02.08.2002 eliberate cet. Motilica Gh.;
- autorizația de construire nr. 71/2005 din 10.10.2005 și certificatul de urbanism nr. 27/2005 din 23.03.2005 eliberate cet. Jăpălău I.;

- certificatul de urbanism nr. 10/2004 din 18.02.2004 și autorizația de construire nr. 13/2004 din 17.05.2004 eliberate ÎM „Agropiese-TGR” SRL;
- autorizația de construire nr. 41/2005 din 08.07.2005 eliberată cet. Străjescu I.;
- certificatul de urbanism nr. 10/2002 din 20.03.2002 și autorizația de construire nr. 09/2002 din 23.04.2002 eliberate SRL „CrisTan-DS”;
- certificatul de urbanism nr. 36/2006 din 28.04.2006 eliberate SC „Vlacotal” SRL;
- certificatul de urbanism nr. 38/2005 din 11.04.2005 și autorizația de construire nr. 72/2005 din 10.10.2005 eliberate SRL „Sorinlux”.

În consecință, autorizațiile de construire și certificatele de urbanism ilegal semnate și eliberate de Dragomir I., au permis proiectarea și desfășurarea lucrărilor de construcție a unor obiecte imobile utilizate în scopuri comerciale (ce nu au tangență cu procesul agricol) însă amplasate pe terenuri cu destinație agricolă fapt ce a generat și facilitat excluderea ilegală a acestora din circuitul agricol, fără compensarea pierderilor cauzate de schimbarea destinației agricole, prin ce a fost cauzat un prejudiciu în proporții deosebit de mari intereselor publice ocrotite de lege, în mărime de 867.768,26 lei, ceea ce constituie urmări grave.

În pofida faptului că Guvernului i-au fost prezentate documentele în vederea schimbării destinației agricole și adoptarea unei hotărâri de Guvern în acest sens, reieșind din încălcările comise de către Dragomir I. la eliberarea documentației de urbanism și amenajarea teritoriului și de procedura schimbării destinației terenului, o astfel de hotărâre nu a fost adoptată pînă în prezent.

Cucereanu Ig. activînd în funcția de inginer-arhitect în cadrul Primăriei com. Stăuceni, adică fiind persoană cu funcție de răspundere căreia prin numire i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție, și anume de a elibera beneficiarilor căror li s-a atribuit teren pentru construcția casei de locuit particulare documentația respective, totodată purtînd răspunderea pentru corectitudinea ei, de a elibera cetățenilor certificate de stabilire a regimului urban, certificat de urbanism și autorizații de construire, fiind responsabil potrivit prevederilor pct. 6 lit. c) și pct. 42 lit. c) al Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 360 din 18.04.1997, pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire pentru desfășurarea construcțiilor locative individuale proprietate privată situate în intravilanul comunei, și-a depășit atribuțiile de serviciu în următoarele circumstanțe:

Conform prevederilor art. 8 Cod funciar, de competență exclusivă a Guvernului este stabilirea și schimbarea destinației terenurilor în modul prevăzut de lege.

În baza Hotărîrii Guvernului nr. 753 din 08 august 1997 cu privire la atribuirea terenurilor, Primăriei com. Stăuceni i-au fost transmise în fondul de rezervă 139 ha de pământ cu destinația agricolă pentru majorarea locurilor individuale ale locuitorilor din satele Stăuceni și Goianul Nou.

Ulterior, la 06 februarie 2003 Consiliul com. Stăuceni a adoptat Decizia nr. 6/23 cu următorul conținut: „se acceptă amplasarea cartierului locativ pe terenul cu suprafața

totală de 44 ha din extravilanul com. Stăuceni atribuit anterior, în proiectarea privată în temeiul art. 82 Cod Funciar, ca grădini cetățenilor din com. Stăuceni și schimbarea destinației în teren pentru construcția caselor de locuit particulare conform planului anexat, cu ulterioara includere în hotarul or. Chișinău.”

Astfel, din conținutul acestei decizii rezultă că consiliul com. Stăuceni a acceptat schimbarea destinației la 44 ha teren din destinația agricolă în destinație pentru construcție, însă nu a schimbat destinația terenului deoarece această prerogativă îi revine în exclusivitate Guvernului.

În acest context, Cucereanu Ig. cunoscând cu certitudine despre faptul aflării suprafeței de 44 ha de teren în circuitul agricol precum și despre inexistența unei hotărâri adoptate de către Guvernul în vederea schimbării destinației agricole a acestor terenuri, contrar prevederilor art. 12 alin. (2) a Legii nr. 1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, care prevede obligativitatea compensării pierderilor legate de schimbarea destinației agricole a terenurilor, necătînd la faptul că Decizia nr. 6/23 adoptată de către Consiliul com. Stăuceni nu conținea careva referiri la eliberarea certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construire pe terenuri aflate în circuitul agricol, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor sale de serviciu și asumîndu-și atribuțiile acordate în competență exclusivă Guvernului, în perioada anilor 2002-2006, a semnat și a eliberat certificate de urbanism și autorizații de construire persoanelor care dețin în proprietate terenuri agricole în sectorul cu numărul cadastral 315300, după cum urmează:

- certificatul de urbanism nr. 88/2006 din 10.08.2006 și autorizația de construire nr. 16/2007 din 10.04.2007 eliberate pe numele cet. Toma S.;

- certificatul de urbanism nr. 62/2006 din 19.06.2006 și autorizația de construire nr. 63/2006 eliberate pe numele cet. Misnei T.;

- certificatul de urbanism nr. 04/2005 din 14.01.2005 și autorizația de construire nr. 43/2006 din 23.06.2006 eliberate pe numele cet. Patrașcu T.;

- certificatul de urbanism nr. 31/2006 din 10.04.2006 și autorizația de construire nr. 35/2006 din 26.05.2006 eliberate pe numele cet. Furgalova M.;

- certificatul de urbanism nr. 124/2005 din 30. 08.2005 și autorizația de construire nr. 34/2006 din 23.05.2006 eliberate pe numele cet. Șevelkina T.;

- certificatul de urbanism nr. 78/2004 din 30.06.2004 și autorizația de construire nr. 32/2006 din 23.05.2006 eliberate pe numele cet. Isacov A.;

- certificatul de urbanism nr. 44/2005 din 18.04.2005 și autorizația de construire nr. 50/2005 din 28.07.2005 eliberate pe numele cet. Tripadauș A.;

- certificatul de urbanism nr. 43/2005 din 18.04.2005 și autorizația de construire nr. 39/2005 din 05.07.2005 eliberate pe numele cet. Moroșan R.;

- certificatul de urbanism nr. 66/2002 din 22.12.2002 și autorizația de construire nr. 81/2004 din 20.10.2004 eliberate pe numele cet. Frunză T.;

- certificatul de urbanism nr. 70/2003 din 30.12.2003 și autorizația de construire nr. 33/2005 din 20.06.2005 eliberate pe numele cet. Țîganaș O.;

- certificatul de urbanism nr. 97/2004 din 23.08.2004 și autorizația de construire nr. 18/2005 din 12.05.2005 eliberate pe numele cet. Golpeatov O.;
- certificatul de urbanism nr. 98/2004 din 24.08.2004 și autorizația de construire nr. 11/2005 din 18.04.2005 eliberate pe numele cet. Mîrzac O.;
- certificatul de urbanism nr. 48/2004 din 27.05.2004 și autorizația de construire nr. 38/2005 din 04.07.2005 eliberate pe numele cet. Stepaniuc T.;
- certificatul de urbanism nr. 109/2004 din 24.09.2004 și autorizația de construire nr. 12/2005 din 21.04.2005 eliberate pe numele cet. Guțu S.;
- certificatul de urbanism nr. 91/2004 din 30.07.2004 și autorizația de construire nr. 72/2004 din 28.09.2004 eliberate pe numele cet. Dicusar V.;
- certificatul de urbanism nr. 137/2004 din 23.12.2004 și autorizația de construire nr. 75/2005 din 17.10.2005 eliberate pe numele cet. Ivanov D.;
- certificatul de urbanism nr. 16/2004 din 16.09.2004 și autorizația de construire nr. 42/2005 din 11.07.2005 eliberate pe numele cet. Tonu I.;
- certificatul de urbanism nr. 73/2004 din 29.06.2004 și autorizația de construire nr. 58/2005 din 12.08.2005 eliberate pe numele cet. Schivu M.;
- certificatul de urbanism nr. 23/2004 din 06.04.2004 și autorizația de construire nr. 82/2004 din 20.10.2004 eliberate pe numele cet. Cotovici E.;
- certificatul de urbanism nr. 29/2005 din 28.03.2005 și autorizația de construire nr. 40/2005 din 07.07.2005 eliberate pe numele cet. Cebotarev Vl.;
- certificatul de urbanism nr. 119/2005 din 22.08.2005 și autorizația de construire nr. 78/2005 din 19.10.2005 eliberate pe numele cet. Mariș M.;
- certificatul de urbanism nr. 99/2005 din 28.07.2005 și autorizația de construire nr. 82/2005 din 31.10.2005 eliberate pe numele cet. Condur Z.;
- certificatul de urbanism nr. 83/2005 din 27.06.2005 și autorizația de construire nr. 45/2005 din 20.07.2005 eliberate pe numele cet. Untu N.;
- certificatul de urbanism nr. 24/2003 din 01.07.2003 și autorizația de construire nr. 21/2003 din 01.10.2003 eliberate pe numele cet. Filipașcu C.;
- certificatul de urbanism nr. 43/2003 din 06.10.2003 și autorizația de construire nr. 06/2004 din 02.04.2004 eliberate pe numele cet. Plăcintă T.;
- certificatul de urbanism nr. 56/2003 din 06.11.2003 și autorizația de construire nr. 40/2004 din 01.07.2004 eliberate pe numele cet. Bocancea-Rusu L.;
- certificatul de urbanism nr. 47/2003 din 17.10.2003 și autorizația de construire nr. 12/2004 din 11.05.2004 eliberate pe numele cet. Trofimova L.;
- certificatul de urbanism nr. 46/2003 din 17.10.2003 și autorizația de construire nr. 11/2004 din 11.05.2004 eliberate pe numele cet. Breahna P.;
- certificatul de urbanism nr. 53/2003 din 26.08.2003 și autorizația de construire nr. 50/2004 eliberate pe numele cet. Bulhac V.;
- certificatul de urbanism nr. 36/2004 din 11.05.2004 și autorizația de construire nr. 52/2004 din 30.07.2004 eliberate pe numele cet. Scripniciuc Sv.;
- certificatul de urbanism nr. 12/2004 din 16.03.2004 și autorizația de construire nr. 30/2004 din 18.06.2004 eliberate pe numele cet. Ureche L.;

- certificatul de urbanism nr. 06/2004 din 30.01.2004 și autorizația de construire nr. 26/2004 din 09.06.2004 eliberate pe numele cet. Liza V.;
- certificatul de urbanism nr. 29/2004 din 21.04.2004 și autorizația de construire nr. 70/2004 din 23.09.2004 eliberate pe numele cet. Stavila V.;
- certificatul de urbanism nr. 41/2003 din 29.09.2003 și autorizația de construire nr. 08/2004 din 14.04.2004 eliberate pe numele cet. Gîngureanu M.;
- certificatul de urbanism nr. 28/2003 din 21.07.2003 și autorizația de construire nr. 02/2004 din 20.01.2004 eliberate pe numele cet. Neaga A.;
- certificatul de urbanism nr. 05/2006 din 18.01.2006 și autorizația de construire nr. 98/2006 din 26.12.2006 eliberate pe numele cet. Lupu L.; autorizația de construcție nr. 49/2006 din 14.07.2006 eliberată pe numele cet. Nichitici V.;
- autorizația de construcție nr. 38/2006 din 06.06.2006 eliberată pe numele cet. Testemițeanu T.;
- autorizația de construcție nr. 21/2002 din 26.06.2002 eliberată pe numele cet. Naduh I.;
- autorizația de construcție nr. 11/2003 din 14.07.2003 eliberată pe numele cet. Cojocar E.;
- autorizația de construcție nr. 34/2004 din 23.06.2004 eliberată pe numele cet. Iscra E.;
- autorizația de construcție nr. 56/2004 din 21.08.2004 eliberată pe numele cet. Palii N.;
- autorizația de construcție nr. 06/2002 din 03.04.2002 eliberată pe numele cet. Galoi Al.;
- autorizația de construcție nr. 36/2005 din 29.06.2005 eliberată pe numele cet. Mihai I.;
- autorizația de construcție nr. 22/2003 din 06.11.2003 eliberată pe numele cet. Luca Constantin;
- autorizația de construcție nr. 35/2004 din 23.06.2004 eliberată pe numele cet. Zgardan I.;

Ca urmare, în baza certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construcție ilegal eliberate de către Cucereanu Ig., a fost efectuată proiectarea și s-au desfășurat lucrări de construcție locativă individuală în cartierul „ABCI BUCOVINA” amplasat în extravilanul com. Stăuceni, a fost decopertat stratul fertil de sol de pe o suprafață de 4,246 ha astfel, generînd excluderea ilegală a terenurilor aflate în proprietatea cetățenilor nominalizați din circuitul agricol fără compensarea pierderilor cauzate de schimbarea destinației agricole, prin ce a fost cauzat un prejudiciu în proporții deosebit de mari intereselor publice ocrotite de lege în mărime de 2 546 521 lei, ceea ce constituie urmări grave.

Tot **Cucereanu Ig.**, în aceleași circumstanțe, fiind responsabil potrivit prevederilor pct. 6 lit. c) și pct. 42 lit. c) a Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea constituirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 360 din 18.04.1997, pentru eliberarea certificatului de urbanism

și autorizației de construire pentru desfășurarea construcțiilor locative individuale proprietate privată situată în intravilanul comunei, știind cu certitudine despre faptul aflării în circuitul agricol a suprafețelor de teren amplasat în preajma traseului Chișinău - Orhei din com. Stăuceni, contrar prevederilor art. 8 Cod Funciar, adică în lipsa unei hotărâri adoptate de către Guvern în vederea schimbării destinației agricole a terenurilor, contrar prevederilor art. 12 alin. (2) a Legii nr.1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, care prevede obligativitatea compensării pierderilor cauzate de excluderea terenurilor din categoriile de terenuri cu destinație agricolă, depășindu-și vădit limitele drepturilor și atribuțiilor sale de serviciu și asumându-și atribuțiile acordate în competență exclusivă Guvernului, în perioada anilor 2002-2006, a semnat și a eliberat certificate de urbanism și autorizații de constituire următorilor agenți economici:

- certificatul de urbanism nr. 21/2003 din 25.06.2003 și autorizația de construire nr. 16/2003 din 29.08.2003 eliberate SC „Magand-Com” SRL;

- certificatul de urbanism nr. 89/2001 din 06.11.2001 și autorizația de construire nr. 26/2002 din 02.08.2002 eliberate cet. Motilica Gh.;

- autorizația de construire nr. 71/2005 din 10.10.2005 și certificatul de urbanism nr. 27/2005 din 23.03.2005 eliberate cet. Jăpălău I.;

- certificatul de urbanism nr. 10/2004 din 18.02.2004 și autorizația de construire nr. 13/2004 din 17.05.2004 eliberate ÎM „Agropiese-TGR” SRL;

- autorizația de construire nr. 41/2005 din 08.07.2005 eliberată cet. Străjescu I.;

- certificatul de urbanism nr. 10/2002 din 20.03.2002 și autorizația de construire nr. 09/2002 din 23.04.2002 eliberate SRL „CrisTan-DS”;

- certificatul de urbanism nr.36/2006 din 28.04.2006 eliberate SC „Vlacotal” SRL;

- certificatul de urbanism nr.38/2005 din 11.04.2005 și autorizația de construire nr. 72/2005 din 10.10.2005 eliberate SRL „Sorinlux”.

Pe cale de consecință, autorizațiile de construire și certificatele de urbanism ilegal semnate și eliberate de către Cucereanu Ig., au permis proiectarea și desfășurarea lucrărilor de construcție a unor obiecte imobile utilizate în scopuri comerciale (ce nu au tangență cu procesul agricol) însă amplasate pe terenuri cu destinație agricolă fapt ce a generat și facilitat excluderea ilegală a acestora din circuitul agricol, fără compensarea pierderilor cauzate de schimbarea destinației agricole, prin ce a fost cauzat un prejudiciu în proporții deosebit de mari, intereselor publice ocrotite de lege în mărime de 867.768,26 lei, ceea ce constituie urmări grave.

În pofida faptului că Guvernului i-au fost prezentate documentele în vederea schimbării destinației agricole și adoptarea unei hotărâri de Guvern în acest sens, reieșind din încălcările comise de către Cucereanu Ig. la eliberarea documentației de urbanism și amenajarea teritoriului și de procedura schimbării destinației terenului, o astfel de hotărâre nu a fost adoptată pînă în prezent.

Acțiunile lui Dragomir I. au fost calificate de organul de urmărire penală și susținute în ședința de judecată de către acuzatorul de stat, în baza art. 328 alin. (3) lit. a), b) și d) Cod penal, *fîind persoană cu o înaltă funcție de răspundere, a săvîrșit repetat*

acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin ce au fost cauzate daune în proporții deosebit de mari intereselor publice, soldate cu urmări grave, iar acțiunile lui Cucereanu Ig., în baza art. 328 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal, fiind o persoană cu funcție de răspundere, a săvârșit repetat acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin ce au fost cauzate daune în proporții deosebit de mari intereselor publice, soldate cu urmări grave.

2.3. Epizodul IV pe faptul depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate.

De către organul de urmărire penală, **Dragomir I.** a fost învinuit că, activînd în baza hotărârii Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 06 noiembrie 1999 în funcția de primar al com. Stăuceni mun. Chișinău, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere căreia prin alegere și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice stabilite de art. 38 pct. 15), 16), 22), 30) a Legii Republicii Moldova nr. 186-XIV din 6 noiembrie 1998 privind administrația publică locală, publicată în Monitor Oficial al Republicii Moldova nr. 14.15/60 din 12 februarie 1999, și anume, de a exercita drepturile și asigură îndeplinirea obligațiilor ce revin comunei în calitate de persoană juridică, de a supraveghea inventarierea și administrarea bunurilor care aparțin comunei, de a elibera permise și autorizații prevăzute de lege, de a reprezenta comuna, în calitate de persoană juridică în raporturile de drept public, inclusiv de drept civil, contrar prevederilor art. 82 al Legii privind administrația publică locală, potrivit căreia consiliile locale decid că bunurile ce aparțin domeniului public de interes local, după caz, să fie date în administrarea unităților economice și instituțiile publice, să fie concesionate ori să fie închiriate, de asemenea, ele decid, în condițiile legii, cu privire la cumpărarea și vânzarea bunurilor ce fac parte din patrimoniul public, a emis Dispoziția nr.05-3/347 din 01 noiembrie 1999, cu privire la vânzarea terenului aferent, prin care a dispus vânzarea către SA „MINVA” terenul aferent cu suprafața totală de 1,031 ha, situat în com. Stăuceni, traseul Chișinău-Orhei cu adiacenții: 1-1 Pământ proprietate publică.

Ulterior, la 09 decembrie 1999, Dragomir I. a încheiat un contract de vânzare cumpărare cu SA „MINVA” reprezentată de directorul societății, cet. Sadovnicov Al., prin care a înstrăinat terenul aferent cu o suprafață totală stabilită în rezultatul măsurilor geodezice de 1.031 ha, situat în com. Stăuceni, traseul Chișinău-Orhei cu adiacenții 1-1 Pământ proprietate publică (Primăria com. Stăuceni), la un preț de 143.426 lei, ce a fost calculat cu încălcarea prevederilor art. 4 alin. (9) din Legea nr. 1303-XIII privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărarea a pământului, publicată în *Monitorul Oficial nr. 57-58/515 din 04 septembrie 1997*, care stipulează că vânzarea-cumpărarea terenului proprietate publică aferente obiectivelor sau care se privatizează, aferente obiectivelor private precum și construcțiilor finalizate, se efectuează la prețul normativ al părții precum și încălcînd prevederile incluse în anexa nr.3 a Hotărîrii Guvernului nr. 562 din 23 octombrie 1996, pentru aprobarea Regulamentului cu privire vânzare-cumpărare terenurilor aferente, publicată în Monitorul Oficial nr. 75-76/610 din 21 noiembrie 1996, care stipulează că coeficientul la prețul pământului în funcție de amplasarea și amenajarea inginerescă a terenurilor aferente dacă acesta este asigurat cu electricitate,

apă, canalizare și căi de acces cu protecție artificială, este de 0,89, însă primarul com. Stăuceni, depășind atribuțiile de serviciu a aplicat coeficientul de 0,77, prin ce prețul terenului aferent a fost micșorat, iar Primăriei com. Stăuceni a fost cauzat prejudiciul în proporții considerabile în valoare totală de 22352 lei.

Acțiunile lui Dragomir I. au fost calificate de organul de urmărire penală și susținute în ședința de judecată de către acuzatorul de stat în baza art.328 alin.(3) lit. b) Cod penal, adică, *fiind o persoană cu înaltă funcție de răspundere, a săvârșit acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin ce au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice.*

2.4. Epizodul V pe faptul depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate.

De către organul de urmărire penală, **Dragomir I.** a fost învinuit că, activînd în calitate de primar al com. Stăuceni, fiind persoană cu o înaltă funcție de răspundere căreia prin alegere și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice stabilite de art. 38 al Legii nr. 186-XVI din 06.11.1998 privind administrația publică locală, și anume de a exercita drepturile și asigură îndeplinirea obligațiilor ce revin comunei în calitate de persoană juridică, de a supraveghea inventarierea și administrarea bunurilor care aparțin comunei și-a depășit atribuțiile de serviciu în următoarele circumstanțe:

Contrar prevederilor alin. (1) și (2) din art. 82 al Legii privind administrația publică locală (redacția din 06.11.1998), știind cu certitudine că vânzarea bunurilor ce aparțin domeniului public de interes local țin de competența, exclusivă a consiliilor locale, iar conform prevederilor art. 4 alin. (9) din Legea prețului normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, vânzarea, concesiunea, încheierea și locația de gestiune a terenurilor se face prin licitație publică, organizată în condițiile legii, la 18.08.1999, în mod unilateral, a emis dispoziția nr.05-3/281, prin care a dispus vânzarea terenului cu suprafața de 0,4422 ha din această localitate, soției sale, M. Dragomir, la prețul de 2337 lei, încheind la 25.11.1999 contractul de vânzare-cumpărare a terenului nominalizat cu aceeași și același preț.

Prin acțiunile sale intenționate, Dragomir I. a discreditat imaginea autorităților locale în fața persoanelor fizice și juridice, prin ce a cauzat daune considerabile intereselor publice.

Acțiunile lui Dragomir I. au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 328 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, adică, *fiind o persoană cu înaltă funcție de răspundere, a săvârșit repetat acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin ce au fost cauzate daune considerabile intereselor publice, în sumă de 2337 lei, valoarea terenului înstrăinat.*

2.5. Epizodul VI pe faptul folosirii intenționate a situației de serviciu în interes material și personal.

De către organul de urmărire penală, **Dragomir I.** a fost învinuit că, activînd în baza hotărârii Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău nr.2-1941/2003 din 13 iunie 2003 în funcția de primar al com. Stăuceni, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere căreia prin

alegere și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice stabilite de art. 34 alin. (1), lit. j), alin. (2) lit. h) a Legii nr.13 din 18.03.2003 privind administrația publică locală, și anume de a reprezenta în raporturi juridice satul în calitate de persoană juridică, de a efectua inventarierea bunurilor din domeniul public și cel privat al satului și de a le administra în limitele competenței, a abuzat de situația de serviciu în următoarele circumstanțe:

La 09.09.2004 între Colegiul Național de Viticultură și Vinificație Chișinău și SRL „Marinirom” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a producției vinicole în sumă de 500.000 lei cu plată în avans 100%. În baza acestui contract de către CNVVC a fost livrată producție în sumă de 278.000 lei către SRL „Marinirom”. Ulterior, din motivul renunțării de către SRL „Marinirom” de a procura producție vinicolă în suma restantă, a solicitat rambursarea sumei de 222 000 lei de la CNVVC. Din motivul lipsei mijloacelor bănești suficiente și adresării SRL „Marinirom” în instanța de judecată, CNVVC a fost de acord de a transmite către SRL „Marinirom” în contul stingerii datoriei existente, complexul de clădiri și complexul stației de pompare din com. Stăuceni, bunuri ce au fost excluse conform procedurii din procesul tehnologic. După obținerea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile enumerate, SRL „Marinirom” s-a adresat cu cerere privind procurarea terenurilor aferente. Dragomir I., activînd în calitate de primar al com. Stăuceni, contrar prevederilor pct. 11 al Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 562 din 23.10.1996, folosind în mod intenționat situația de serviciu în interes material și personal, exprimat prin obținerea de către SRL „Marinirom” fondatorii căreia sunt soția și feciorul său, Dragomir M. și Dragomir R., a dreptului de proprietate asupra terenului nominalizat, fără a stabili suprafața reală a sectorului de teren aferent complexului de clădiri și construcții a stației de pompare, fiind raportor la ședința consiliului com. Stăuceni din 12.12.2006 prezentînd date eronate a determinat consiliul local să adopte decizia nr. 11/15 din 21.12.2006, prin care s-a permis înstrăinarea lotului cu suprafața de 0,6337 ha către SRL „Marinirom”.

Acțiunile lui Dragomir I. au fost calificate de organul de urmărire penală și susținute în ședința de judecată de către acuzatorul de stat în baza art.327 alin.(2) lit. b) Cod penal, adică, *fiind o persoană cu o înaltă funcție de răspundere, a folosit intenționat situația de serviciu, în interes material și personal, cauzînd daune considerabile intereselor publice.*

2.6. Epizodul VII pe faptul depășirii repetate a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate.

De către organul de urmărire penală, **Dragomir I.** a fost învinuit că, activînd în calitate de primar al com. Stăuceni, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere căreia prin alegere și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice stabilite de art. 38 al Legii nr.186-XVI din 06.11.1998 privind administrația publică locală, și anume de a exercita drepturile și asigură îndeplinirea

obligațiilor ce revin comunei în calitate de persoană juridică, de a supraveghea inventarierea și administrarea bunurilor care aparțin comunei, și-a depășit atribuțiile de serviciu în următoarele circumstanțe:

Contrar prevederilor pct.7 al Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.562 din 23.10.1996, unde sunt prevăzute documentele care urmează a fi anexate la cererea de cumpărare a terenului aferent, precum și în contradicție cu prevederile alin. (2) art. 82 al Legii privind administrația publică locală (redacția din 06.11.1998) și art. 4 alin. (9) din Legea prețului normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, la 25.11.1998, 30.11.1998 și 20.04.1999, Dragomir I., primarul com. Stăuceni, știind cu certitudine că pe suprafața de 0,4 ha din localitate nu sunt amplasate careva imobile proprietate privată a SRL „Liberata Virgine”, a semnat borderourile de calcul al prețului normativ de vânzare a terenurilor aferente, prin aplicarea ilegală a coeficienților de 0,2 și 0,85 a diminuat prețul normativ de vânzare-cumpărare a acestui teren de la 245.465,3 lei pînă la 41.730 lei, prin ce a cauzat prejudiciu bugetului public în sumă de 203.735,3 lei.

Acțiunile lui Dragomir I. au fost calificate de organul de urmărire penală și susținute în ședința de judecată de către acuzatorul de stat în baza art.328 alin.(3) lit. a), b) Cod penal, adică, *fiind o persoană cu înaltă funcție de răspundere, a săvârșit repetat acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin ce au fost cauzate daune considerabile intereselor publice.*

2.7. Epizodul VIII pe faptul depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate.

De către organul de urmărire penală, **Dragomir I.** a fost învinuit că, exercitînd funcția de primar al com. Stăuceni, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere căreia prin alegere și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice stabilite de art. 38 pct. 15), 16), 22), 30) a Legii nr.186- XVI din 06.11.1998 privind administrația publică locală, publicată în *Monitorul Oficial nr.14-15/60 din 12 februarie 1999*, și anume, de a exercita drepturile și a asigura îndeplinirea obligațiilor ce revin comunei în calitate de persoană juridică, de a supraveghea inventarierea și administrarea bunurilor care aparțin comunei, de a elibera permise și autorizații prevăzute de lege, de a reprezenta comuna, în calitate de persoană juridică, în raporturile de drept public, inclusiv de drept civil, contrar prevederilor art. 46 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, care stipulează că nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire, a emis Dispoziția nr. 05-3/239 potrivit căreia s-a dispus anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 032857, din motivul efectuării măsurărilor incorecte a sectoarelor de teren-grădini precum și eliberarea altui titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Bagrin A. pentru suprafața de 0,06 ha în următoarele circumstanțe: conform Deciziei nr. 2 din 20 februarie 1992 emisă de către Consiliul comunal Stăuceni cu privire la atribuirea terenurilor, s-a dispus eliberarea titlurilor provizorii cetățenilor comunei Stăuceni a sectoarelor de teren în baza

art. 11 din Codul Funciar, printre care și cet. Bagrin V., căreia i-a fost atribuite 0,18 ha de grădini vizavi de casa de locuit din str. Mateevici 51.

În perioada anului 1999, Bagrin V. s-a adresat cu o cerere în adresa Primăriei com. Stăuceni, în vederea privatizării lotului cu suprafața de 0,18 ha de grădini, la care a și anexat în original certificatul provizoriu a deținătorului de teren pe suprafața respectivă.

Ca urmare, Dragomir I. a semnat cererea respectivă și a transmis-o spre executare inginerului cadastral. La fața locului inginerul cadastral motivînd că pe suprafața respectivă se află un cablu de comunicații, a întocmit planul pe suprafața de 0,1392 ha, totodată fiind perfectat și titlu cu nr.032857 pe numele cet. Bagrin A. La 05 iulie 1999 Dragomir I. a emis Dispoziția nr.05-3/239 potrivit căreia s-a dispus anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.032857, din motivul efectuării măsurărilor incorecte a sectoarelor de teren-grădini precum și eliberarea altui titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Bagrin A. pentru suprafața de 0,06 ha. Prin aceste acțiuni, Dragomir I. a cauzat daune cet. Bagrin V. în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 1 872 000 lei, acțiuni soldate cu urmări grave.

Acțiunile lui Dragomir I. au fost calificate de organul de urmărire penală și susținute în ședința de judecată de către acuzatorul de stat în baza art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, adică, *fiind o persoană cu înaltă funcție de răspundere, a săvîrșit acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce au fost cauzate daune deosebit de mari intereselor persoanelor fizice, soldate cu urmări grave.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost contestată cu apeluri de către procuror și partea vătămată Bagrin V. împreună cu avocatul acesteia Druță B.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței de achitare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dragomir I., Cucereanu Ig. și Duda Al. să fie recunoscuți vinovați și condamnați:

pe epizodul 1

- Dragomir I., în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani; în baza art. 42 alin. (3), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani. În baza art. 83, 84 alin. (1), prin cumul parțial a-i stabili definitiv pedeapsa de 9 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani;

- Duda Al. în baza art. 42 alin. (5), 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani; în baza art. 42 alin. (5), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani. În baza art. 83, 84 alin. (1), prin cumul parțial a-i stabili definitiv pedeapsa de 8 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani;

- Cucereanu Ig. în baza art. 42 alin. (5), 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani;

în baza art. 42 alin. (5), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani. În baza art. 83, 84 alin. (1), prin cumul parțial a-i stabili definitiv pedeapsa de 8 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

pe epizodul 2

- Dragomir I. în baza art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani;

- Cucereanu Ig. în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

pe epizodul 3

- Dragomir I. în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

pe epizodul 4

- Dragomir I. în baza art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

pe epizodul 5

- Dragomir I. în baza art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

pe epizodul 6

- Dragomir I. în baza art. 328 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

pe epizodul 7

- Dragomir I. în baza art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, de stabilit lui Dragomir I. definitiv pedeapsa de 10 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial, de stabilit lui Cucereanu Ig. definitiv pedeapsa de 9 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii de apel procurorul a menționat că prima instanță a adoptat sentința de achitare în privința tuturor inculpaților, cu încălcarea prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, a apreciat eronat probele administrate la caz, ignorând probele care confirmă vinovăția inculpaților, totodată s-au ignorat de către instanța de fond și prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, la stabilirea nulității ordonanțelor procurorului.

Apelantul a evidențiat că, forța probatorie nu a fost pusă la îndoială de partea apărării atît pe parcursul urmăririi penale cît și a cercetării judecătorești și nu s-a indicat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea probelor prezentate de învinuire, ca fiind lipsite de o putere juridică conferită de legislația procesual-penală, sau de acumularea acestora cu încălcări de procedură penală. Instanța

eronat a achitat inculpații pe motivul că în acțiunile acestora nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, procurorul referindu-se la încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților în prevederile Codului penal, este de menționat că inculpatul Duda Al. și Cucereanu Ig. a săvârșit infracțiunea când era în vigoare prevederile Codului penal în redacția anului 1961 într-un epizod iar inculpatul Dragomir I. a săvârșit infracțiuni când era în vigoare prevederile Codului penal în redacția anului 1961 în 4 epizoade și anume încadrarea în prevederile art. 185 alin.(3) unde sancțiunea era de la 5 la 12 ani privațiune de libertate cu privarea de a ocupa anumite funcții pe un termen de pînă la 5 ani. În corespundere cu art.328 alin.(3) Cod penal, în redacția anului 2002, care este în vigoare, sancțiunea este stabilită de la 6 la 10 ani privațiune de libertate cu privarea de a ocupa anumite funcții pe un termen de la 2 pînă la 5 ani, prin urmare limita maximă a sancțiunii este mai mică cu 2 ani astfel poate fi considerată mai blîndă și conform art. 10 Cod penal se aplică legea penală mai blîndă, în acest context urmează de aplicat legea penală nouă care este în vigoare.

La momentul săvîrșirii infracțiunilor pe 4 epizoade conform art. 183 Cod penal, redacția legii din anul 1961, și în art. 123 Cod penal redacția nouă a legii fin 2002 pe alte 3 epizoade depășirea atribuțiilor de serviciu comisă de primarul comunei Stăuceni era calificată ca depășirea comisă de o persoană cu înaltă funcție de răspundere și în prevederile art. 123 în redacția Legii 245 din 02.11.2011, în vigoare la 05.02.2012, prevede noțiunea de persoană cu funcție de demnitate publică care fiind coroborată cu prevederile Legii nr. 199 din 16.07.2010 privind statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică care este în vigoare, include și categoria primarilor, prin urmare fapta prejudiciabilă comisă de primarul Dragomir I. se califică în baza art. 328 alin. (3) Cod penal.

3.2. Partea vătămată Bagrin V. și avocatul acesteia Druță B. au solicitat casarea sentinței de achitare în privința lui Dragomir I., rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare în privința lui Dragomir I., pe epizodul deposedării ilicite de lotul de teren situat pe str. Mateevici, com. Stăuceni, invocînd că în prima instanță au fost prezentate suficiente probe care confirmă indubitabil vinovăția inculpatului de deposedarea ilegală de teren a familiei Bagrin.

În cerere s-a mai indicat că, odată cu obținerea certificatului provizoriu asupra terenului, familia Bagrin cu regularitate, pînă în anul 2005, a achitat impozitul funciar, respectiv aceștia au tot dreptul asupra terenului dat. Prima instanță a ignorat acțiunile vădit ilicite ale primarului com. Stăuceni, care a întreprins toate măsurile de a tăinui adevărul, pentru care procesele-verbale, titlul nr. 032857 eliberate pe numele lui Bagrin A. cu suprafața de 0,1392 ha, certificatul provizoriu în original, cu mențiunile făcute conform Deciziei Consiliului com. Stăuceni nr. 348 din 11.09.1997, în mod neclar au fost declarate dispărute.

Pe lângă considerentele arătate, apelanții au susținut că procurorul pe acest epizod a prezentat suficiente probe, care confirmă cu certitudine vinovăția ex-primarului Dragomir I. de comiterea infracțiunii de depășire atribuțiilor de serviciu.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2014 apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, vizavi de epizodele I și II, învinuirea adusă inculpaților a fost formulată cu semnul calificativ de săvârșire a infracțiunii de o persoană cu înaltă funcție de răspundere, adică în baza art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal, în redacția Legii din 24.03.1961, care prin Legea din 02.12.2011 (în vigoare de la 03.02.2012) a fost modificată, art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, avînd redacția - *săvârșite de o persoană cu funcție de demnitate publică*.

În sarcina lui Dragomir I., procurorul a pretins că acesta: *„fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu”*, iar în sarcina lui Cucereanu Ig. și Duda Al. s-a reținut precum că ei *„fiind persoane cu funcție de răspundere au săvârșit participatie la depășirea atribuțiilor de serviciu”*. Însă, dînd o apreciere circumstanțelor indicate, instanța de apel a atestat că învinuirea adusă lui Dragomir I. în partea acestui capăt de acuzare corespunde legislației în vigoare, deoarece, luînd în considerație modificările operate și indicate mai sus, instanța a apreciat că noțiunea de *„persoană cu înaltă funcție de răspundere”* și *„persoană cu funcție de demnitate publică”* sunt identice.

Învinuirea adusă inculpaților în comiterea infracțiunii imputate este bazată pe aceea că: *„Dragomir I., Cucereanu Ig. și Duda Al. și o persoană, în privința căreia cauza a fost disjunsă, acționînd conform planului criminal întocmit, ... au dispus organizarea unei licitații formale privind darea în arendă ... au organizat o licitație formală la obținerea dreptului de arendă a sectorului de teren ... Duda Al. a perfectat și a semnat contractul de arendă nr.30 ... Dragomir I. nelegitim a semnat contractul de arendă nr.30 din 05.06.2001 cu SA „MD-Graz” ... Cucereanu Ig. ilegal a perfectat și a semnat autorizația de construcție nr. 19/2001 din 13.06.2001 ...”*

Față de baza factologică expusă supra, instanța de apel a constatat că învinuirea adusă inculpaților nu și-a găsit confirmarea, și de fapt în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu nici nu sunt concretizate, prevederile căror norme, le-ar fi depășit inculpații, deoarece prevederile legale indicate în rechizitoriu, și anume cele din art. 38 lit. a) a Legii privind administrația publică locală nr. 186-XIV din 06.11.1998, a Legii nr. 668-XIII din 23.11.1995 pentru aprobarea Listei unităților ale căror terenuri destinate agriculturii rămân în proprietatea statului; pct.5 alin. (3), pct. 11, 16 alin. (1), 20 alin. (2), 22 a Regulamentului cu privire la atribuirea terenurilor aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.246 din 03.05.1996, nu interzic organizarea unei licitații sau semnarea contractului de arendă și a autorizației de construcție.

În atare circumstanțe, instanța de apel a constatat cu certitudine, lipsa elementului constitutiv obligatoriu al infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Mai mult ca atât, potrivit art. 6 al Convenției, noțiunea de „*acuzatie în materie penală*” este distinctă de noțiunea „*drepturi și obligații cu caracter civil*”. Astfel, în cauza *Perez v. Franța* din 12.02.2004, Curtea Europeană a arătat că „*în ciuda existenței unei autonomii a noțiunii de drepturi și obligații cu caracter civil, este necesară analiza legislației interne a statului, atât sub aspectul calificării juridice, cât și în privința conținutului material și a efectelor pe care dreptul intern al statului le conferă pentru ca un drept să poată fi considerat ca avînd un caracter civil*”.

În acest sens instanța de apel a conchis, că astfel de circumstanțe, adică care ar putea fi considerate, ca avînd un caracter penal, la caz, nu au fost constatate. Acțiunile incriminate inculpaților privind organizarea licitației, perfectarea și semnarea contractului de arendă au fost efectuate în urma deciziei Consiliului com. Stăuceni nr. 5 din 17.08.2000 cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat, care este un organ colegial, și inculpații nu sunt pasibili răspunderii pentru acțiunile organului colegial, iar faptul că aceasta, cum se indică în rechizitoriu, a fost falsificată, nu poate fi luată în considerație, deoarece instanței nu i-au fost prezentate probe în sensul că inculpații cunoșteau acest fapt cu certitudine, iar decizia nu a fost semnată nici de unul din inculpați.

De asemenea, unele acte, inclusiv documentația de proiect, procesul-verbal privind selectarea terenului pentru amplasarea obiectivului, au fost avizate și semnate de către organele de resort, inclusiv și de Primăria mun. Chișinău. Ulterior, imediat, la depistarea încălcărilor comise de către S.A. „MD-Graz”, prin dispoziția nr.05-3/152 din 19.06.2001, primarul a stopat construcția stației pînă la perfectarea actelor necesare, iar prin decizia Consiliului Comunal Stăuceni din 02.07.2001, decizia nr.5 din 17.08.2000 a fost anulată.

Prin hotărîrea Curții de Apel Economice din 16.09.2009, menținută ulterior și prin decizia Curții Supreme de Justiție, a fost anulat contractul de arendă nr. 30 din 05.06.2001, fiind încasați din contul SA „MD-Graz” 6000 lei cu titlu de prejudiciu.

Avînd în vedere aceste considerații și reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, instanța de apel a conchis cu certitudine faptul existenței unui drept cu caracter civil și mai mult ca atât, acest drept a fost și realizat.

În opinia instanței de apel nu și-a găsit confirmarea nici învinuirea adusă lui Dragomir I. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal, lui Cucereanu Ig. - în baza art. 42 alin. (5), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal, lui Duda Al. - în baza art.42 alin.(5), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În acest sens fiind notat că, potrivit actului de învinuire, lui Dragomir I. i s-a imputat că el „*a organizat săvîrșirea falsului în actele publice*”, iar Cucereanu Ig. precum că „*a săvîrșit participație la falsul în actele publice*”, iar Duda Al. că „*a perfectat primul exemplar al actului oficial după conținut și formă falsificat, - „extrasul Deciziei nr.5 al Consiliului comunal Stăuceni, mun. Chișinău din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni, mun. Chișinău în ședința din 17.08.2000 prin decizia nr.5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz”, a întocmit al doilea exemplar al actului oficial falsificat după

conținut și formă – „*extrasul Deciziei nr.5 a Consiliului comunal Stăuceni, mun. Chișinău din 17 august 2000 - Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat*” prin înscrierea unor date intenționat false precum că Consiliul comunal Stăuceni, în ședința din 17 august 2000 prin decizia nr. 5 a decis de a da în arendă SA „MD-Graz”.

Instanța de apel a conchis că învinuirea adusă inculpaților, este contrară prevederilor legale și nu conține data, locul, mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

Totodată, învinuirea adusă inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. nu conține o careva indicare la falsificarea unor acte, fapt prin care se constată că aceasta este una superficială, fără a indica concret, prin care acțiuni anume, în care documente oficiale au fost efectuate careva înscrieri de către ultimii, sau care astfel de documente au fost falsificate de către ultimii, învinuirea adusă lui Duda Al., la fel nu este clară, deoarece, pe lângă faptul că nu se indică data, locul, mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii, aceasta este identică cu învinuirea adusă, altei persoane, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă. În astfel de împrejurări, nu este clar, cine a înscris în documentele oficiale date vădit false, precum și cine a falsificat documentele oficiale.

Pe lângă aceste circumstanțe, reieșind din materialele cauzei, inclusiv rapoartele de expertiză nr.046 din 17.02.2003 și nr.092 din 28.03.2003, instanța de apel a constatat că semnătura, din numele președintelui ședinței Consiliului în decizia nr.5 al Consiliului Comunal Stăuceni din 17.08.2000 privind transmiterea în arendă a sectorului de teren, nu a fost executată de către președintele ședinței Chirpii I., însă nu a fost executată, adică contrafăcută nici de către inculpați, fapt ce infirmă acuzațiile aduse privind organizarea săvârșirii falsului în actele publice, înscrierea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente.

Mai mult ca atât, învinuirea înaintată nu conține nici careva circumstanțe, ce ar indica la semnul calificativ precum că acțiunile au fost săvârșite din interese personale.

S-a menționat și faptul că, Dragomir I., personal și prin intermediul Consiliului comunal Stăuceni, Primăria și Prefectura de Chișinău a intervenit la curmarea încălcărilor samavolnice din partea SA „MD - Graz”, dispunând prin dispoziția primarului anularea autorizației de construcție din 12.06.2001 și stoparea construcției, personal a ieșit la fața locului și prin intermediul poliției a stopat construcția, iar mai apoi prin dispoziția din 29.06.2001 dispune convocarea ședinței extraordinare a Consiliului comunei Stăuceni, care la 02.07.2001 a anulat decizia sa din 17.08.2000 cu privire la arendarea a 0,12 ha de teren de către SA „MG - Graz” și stoparea construcției de către aceasta.

În continuare, vizavi de epizodul III, instanța de apel a conchis că reieșind din materialele prezentate, în baza Hotărârii Guvernului nr.753 din 08.09.1997 și nr. 1018 din 02.10.1998, Primăriei comunei Stăuceni i-au fost transmise în fondul de rezervă 139,03 ha de teren cu destinație agricolă pentru majorarea loturilor individuale ale locuitorilor din sat. Stăuceni și Goianul Nou. Întru îndeplinirea hotărârii Guvernului nr.753 din

08.09.1997, prin decizia Primăriei comunei Stăuceni nr.348 din 11.09.1997, terenurile în cauză au fost atribuite cetățenilor comunei Stăuceni în baza art.82 Cod funciar, cu eliberarea titlurilor provizorii a deținătorilor de terenuri.

Potrivit Deciziei nr.7 a Consiliului Comunal Stăuceni din 25.05.2000, s-a permis Primăriei com. Stăuceni să pregătească documentele necesare de sistematizare și proiectare a sectoarelor de pământ din fondul de rezervă al Primăriei com. Stăuceni cu suprafața de 44 ha pentru construcția caselor individuale. În baza deciziei menționate, Primăria com. Stăuceni a încheiat cu SRL „Maistru” contractele nr.06/00 din 06.06.2000 și nr. 10/00 din 10.06.2000 pentru elaborarea planului general al masivului cu suprafața de 44 ha, iar la 02.11.2000 planul preliminar de proiectare a acestui masiv a fost elaborat și coordonat cu instituțiile și serviciile necesare.

Prin decizia Consiliului Comunal Stăuceni nr.1/23 din 06.02.2003 a fost acceptată amplasarea cartierului locativ pe terenul cu suprafața totală de 44 ha din extravilanul com. Stăuceni, atribuit anterior și schimbarea destinației agricole în teren pentru construcția caselor de locuit particulare cu includerea în hotarul mun. Chișinău.

Cum rezultă din materialele prezentate, în perioada 01.10.2003 pînă la 24.10.2005, Primăria com. Stăuceni a eliberat 29 de autorizații de construcții și certificate de urbanism cetățenilor care dețin în proprietate loturi de teren în cartierul locativ „ABCI Bucovina”, care ulterior au achitat suma de 205660 lei în calitate de compensare a pierderilor legate de schimbarea destinației agricole a terenurilor.

Prin decizia Consiliului Comunal Stăuceni nr.1/2 din 26.01.2006 a fost anulată decizia Consiliului Comunal Stăuceni nr.1/23 din 06.02.2003, iar în baza Deciziei nr.1/3 din 26.01.2006 s-a decis de a accepta propunerea privind schimbarea destinației terenurilor cu destinația „grădini” în terenuri pentru „construcție locativă”.

Prin decizia Consiliului Comunal Stăuceni nr.1/1 din 26.01.2006 au fost aprobate modificările în planul general al Asociației „ABCI Bucovina” și s-a aprobat suprafața totală pentru construcția caselor de locuit individuale în mărime de 5,8 ha, iar suprafața unică a terenului destinată construcției caselor de locuit individuale a fost stabilită în mărime de 0,0306 ha pentru fiecare proprietar.

Prin urmare, instanța de apel a atestat cu certitudine că documentele indicate sunt în vigoare, acestea nu au fost anulate și nici contestate în instanța de judecată, astfel prezumându-se a fi legale, fapt ce atrage după sine concluzia, că în acțiunile incriminate inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig., lipsește vinovăția lor, deoarece ultimii au acționat, respectiv funcțiilor lor și întru executarea deciziilor Consiliului comunal Stăuceni, acestea nefiind niște acțiuni inițiate de către ei, iar răspunderea pentru astfel de acțiuni urmează a o purta organul, care a adoptat deciziile.

În acest context a fost considerat declarativ argumentul procurorului, precum că decizia Consiliului comunal Stăuceni nr.1/23 din 06.02.2003 nu conținea careva referiri la eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire, deoarece prin decizia nominalizată, a fost acceptată amplasarea cartierului locativ și schimbarea destinației în teren anume pentru construcția caselor de locuit particulare, ceea ce de fapt prezumă eliberarea actelor nominalizate.

Reieșind din materialele prezentate, se confirmă faptul că Primăria comunei Stăuceni, mun. Chișinău, inclusiv primarul Dragomir I., au adresat nenumărate solicitări în toate organele de resort, indicându-se, că la adresarea unui grup de cetățeni din comuna Stăuceni, după adoptarea hotărârilor de Guvern nr.753 din 08.09.1997 și nr.1018 din 02.10.1998, Consiliul comunal Stăuceni a adoptat la 25.05.2000 decizia cu privire la sistematizarea și proiectarea sectoarelor de pământ din fondul de rezervă al Primăriei com. Stăuceni cu suprafața de 44 ha pentru construcția caselor individuale. Ulterior a fost elaborat și aprobat prin decizia Consiliul Comunal Stăuceni nr.6/8 din 13.12.2001, *Proiectul de dezvoltare socială a satului Stăuceni 2*, care a fost coordonat cu Departamentul Arhitectură și Urbanism a Primăriei mun. Chișinău, Direcția Arhitectură și Proiectare a Ministerului Mediului și Amenajării Teritoriului, Direcția Protecție Civilă a mun. Chișinău și Centrul de Medicină Preventivă a mun. Chișinău.

Ulterior, la adresarea proprietarilor terenurilor din cartierul respectiv, Primăria Stăuceni a solicitat explicații Guvernului privind modalitatea schimbării destinației terenului în scopuri neagricole, inclusiv și pe terenurile proprietate privată și în legătură cu răspunsul primit de Agenția de Stat Relații Funciare și Cadastru nr.36-01/1205 din 25.07.2003, proprietarii sectoarelor, în baza proiectelor individuale, au achitat o sumă de peste 200000 lei, pierderile agricole stabilite în fiecare caz concret, reieșind din suprafața sub construcție concretă, bonitatea solului și tarifele specificate în anexa la Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului.

În conformitate cu decizia Consiliului comunal Stăuceni nr.2/6 din 19.02.2004 a fost elaborat Planul strategic general de dezvoltare a comunei Stăuceni pînă în anul 2025, care a fost coordonat cu Primăria mun. Chișinău și Direcția Generală Arhitectură și Urbanism la data de 21.04.2005, aprobat mai tîrziu prin decizia Consiliului comunei Stăuceni nr.4/37 din 27.04.2005.

Drept urmare, a celor efectuate și elaborate pe parcursul acestor ani, prin decizia Consiliului comunal Stăuceni nr.9/12 din 27.10.2005, a fost aprobat planul strategic general de dezvoltare durabilă a comunei Stăuceni pentru anii 2005-2010 cu stabilirea limitei intravilanului comunei Stăuceni. La fel, prin decizia menționată, au fost incluse în hotarele intravilanului comunei Stăuceni sectoarele cu enumerarea conturilor cadastrale din Planul strategic general de dezvoltare a comunei Stăuceni.

Instanța de apel, la fel a stabilit, că proprietarii terenurilor au format asociația „ABCI BUCOVINA”, care la fel a adresat multiple adresări organelor de resort și mai mult ca atît, dosarul pentru schimbarea destinației terenurilor a fost pregătit, însă acesta nu a fost prezentat Guvernului întru emiterea în acest sens a unei hotărîri, care cum au indicat martorii este foarte greu de adoptat. De altfel, s-a menționat că martorii Ursu C., Magalu A., Breahna P. și alții, au pregătit toate materialele necesare pentru schimbarea destinației, au achitat sumele necesare pentru acoperirea compensației pentru pierderile agricole și dosarele au fost prezentate Agenției Relații Funciare și Cadastru, însă din anul 2006 și pînă în prezent nu au primit nici un răspuns, circumstanțe ce denotă faptul încălcării drepturilor și intereselor cetățenilor comunei Stăuceni.

Aceste circumstanțe s-au confirmat și prin declarațiile martorului Crigan Șt., care a indicat, că din anul 2003 și pînă în prezent este vice-director general la Agenția Relații Funciare și Cadastru. La ei se afla dosarul de schimbare a destinației terenurilor a sectorului Bucovina, a fost transmis la avizare la Ministerele respective, însă problema la moment nu s-a rezolvat, adică hotărîrea Guvernului nu este adoptată. Sunt foarte multe plîngerii, petiții de la cetățenii care dispun de terenuri în sectorul dat și doresc să schimbe destinația terenurilor. Primăria a întocmit documente conform cerințelor respective prevăzute de legislația urbanistică și funciară. Este elaborat planul de dezvoltare urbanistică și actuala Primărie susține proiectul elaborat, deoarece se face pentru cetățenii din com. Stăuceni. Dimensiunile unui teren sunt în conformitate cu legislația, de 6 ari, se modifică destinația terenurilor care merg sub construcție conform proiectului respectiv și o careva limită privind dimensiunile terenurilor care pot fi schimbate destinația nu este, dar totul este conform proiectului, se schimbă destinația terenului numai în mărimea construcției conform planului. În dosarul cadastral sunt toate documentele necesare pentru schimbarea destinației și referitor la sectorul Bucovina careva încălcări ale legislației nu sunt. Legislația prevede eliberarea autorizației de construcție și a certificatelor pînă la schimbarea destinației terenului din agricol în cel de construcție și cetățenii au achitat toate pierderile agricole, iar în legea cu privire la prețul normativ al pământului se indică că dacă persoana a achitat pierderile agricole atunci Guvernul este obligat timp de o lună să schimbe destinația terenului.

Mai mult ca atît, circumstanțele indicate confirmă declarațiile inculpaților, care au indicat, că materialele necesare schimbării destinației terenului au fost pregătite și prezentate și Agenția Relații Funciare și Cadastru urma să prezinte Guvernului întru emiterea hotărîrii în acest sens, fapt ce infirmă lipsa intenției acestora în comiterea unei careva infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a considerat, că învinuirea înaintată inculpaților a fost întemeiată exclusiv pe lipsa hotărîrii Guvernului cu privire la schimbarea destinației terenului din agricol, în teren pentru construcții, însă reieșind din legislația în vigoare, și anume din art. 39 Cod funciar, care a fost modificat prin Legea nr. 209 din 16.07.2010, a dispărut necesitatea modificării categoriei de destinație a terenurilor atribuite anterior în calitate de grădini, prin intermediul Guvernului, astfel legiuitorul egalând în drepturi deținătorii de terenuri din intravilanul și extravilanul localităților.

Cum a indicat și reprezentantul Agenției Relații Funciare și Cadastru, conform explicațiilor Comisiei agricultură și industrie alimentară a Parlamentului, CAJ nr. 231 din 13 iulie 2012, prezentată Agenției, pe larg s-au explicat nuanțele ce țin de aplicarea uniformă a prevederilor art. 39 alin. (2) din Codul funciar și reieșind din tălmăcirile expuse pe marginea Legii nr. 209 din 16 iulie 2010 rezultă că:

- nu este necesară adoptarea unei hotărîri suplimentare pentru schimbarea destinației terenurilor atribuite anterior în calitate de grădini. Schimbarea destinației terenurilor se produce prin efectul Legii, iar trecerea terenurilor în hotarele intravilanului localităților se efectuează printr-o decizie a consiliului local;

- *la trecerea terenurilor adiacente intravilanului în hotarele intravilanului localităților prin prisma art. 39 alin. (2) din Codul funciar nu se compensează pierderile cauzate de excluderea terenurilor din circuitul agricol.*

În acest sens, avînd în vedere că materiale privind legalizarea schimbului destinației terenului au fost adresate Guvernului, care pe parcurs de mai mult de 6 ani nu s-a expus asupra problemei date, iar odată cu modificarea legislației în vigoare, indicată mai sus, pierderile cauzate de excluderea terenurilor din circuitul agricol nu se compensează, se constată și lipsa elementului obligatoriu - cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave.

Mai mult ca atît, reieșind din materialele cauzei, nu s-a constatat cauzarea daunelor în proporții deosebit de mari intereselor publice, care au fost soldate cu urmări grave, deoarece cum s-a constatat în ședința de judecată, cetățenii, cărora li s-a eliberat certificate de urbanism au achitat pierderile agricole, fapt confirmat prin ordinile de încasare a numerarului, anexate la materialele cauzei în vol. IX.

Pe de altă parte, instanța de apel a consemnat că, în materialele cauzei lipsește acțiunea civilă, care ar confirma pretențiile statului în cauzarea prejudiciului material, iar în lipsa unei careva părți vătămate, care ar pretinde la recuperarea prejudiciului, nu este fondat argumentul acuzatorului de stat în acest sens.

Avînd în vedere circumstanțele indicate, reieșind din principiul retroactivității Legii, conform art. 10 Cod penal, s-a constatat lipsa componenței de infracțiune în acțiunile inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig.

În același rînd, instanța de apel a reținut că, învinuirea adusă inculpatului Cucereanu Ig. în baza art. 328 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal, fără a-i fi incriminat acestuia și art. 42 Cod penal, adică participația la săvîrșirea infracțiunii, denotă lipsa temeiului juridic a învinuirii înaintate, deoarece ultimul nu a deținut o careva funcție, care ar putea fi apreciată ca persoană cu înaltă funcție de răspundere. Solicitarea procurorului în susținerile verbale privind necesitatea recunoașterii vinovăției lui Cucereanu Ig. în comiterea infracțiunii în baza art. 42 (fără indicarea aliniatului), art. 328 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal, nu poate fi luată în considerație, deoarece, reieșind din ordonanța de punere sub învinuire din 01.08.2007, o astfel de învinuire inculpatului nu i-a fost înaintată. Instanța a luat în considerație și faptul că, prin Legea nr.277 din 18.12.2008, în vigoare din 24.05.2009, prevederile semnului calificativ lit. a) alin. (3) art. 328 Cod penal a fost exclus. Astfel, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpaților Dragomir I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), b) și d) Cod penal și a lui Cucereanu Ig. în baza art. 328 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal, nu s-a dovedit, în legătură cu ce ultimii urmează a fi achitați din motiv că fapta lor nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În continuare, pe cauza 3 instanța de apel a evidențiat că, S.A. „MINVA” deținea cu drept de proprietate construcțiile situate în mun. Chișinău, com. Stăuceni, traseul Chișinău-Orhei și la fel deținea, cu drept de folosință, sectorul de teren cu o suprafață de

1,031 ha, situat în mun. Chișinău, s. Stăuceni, traseul Chișinău-Orhei, cu adiacenții: 1-1 Pământ proprietate publică (Primăria com. Stăuceni).

Prin dispoziția Primarului com. Stăuceni, Dragomir I. nr. 05-3/347 din 01 noiembrie 1999 s-a dispus vânzarea terenului aferent cu o suprafața totală de 1,032 ha, situat în mun. Chișinău, com. Stăuceni, traseul Chișinău-Orhei, cu adiacenții: 1-1 Pământ proprietate publică (Primăria com. Stăuceni) SA „MINVA”, precum și a fost aprobat prețul de vânzare a terenului aferent conform borderoului de calcul în mărime de 143.426 lei, care trebuie transferată: 50% în bugetul local, 30% în bugetul de stat și 20% pe contul special al Guvernului.

Prin contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent, încheiat la 09 decembrie 1999 între Primăria com. Stăuceni, în persoana primarului Dragomir I. (în calitate de vânzător) și SA „Minva” (în calitate de cumpărător), vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat terenul aferent cu o suprafața totală de 1,032 ha situat în mun. Chișinău, s. Stăuceni, traseul Chișinău-Orhei, cu adiacenții: 1-1 Pământ proprietate publică (Primăria com. Stăuceni), la suma de 143426 lei, fiind achitat la încheierea contractului suma de 35 857 lei, ce constituie 25% din prețul de vânzare a terenului, iar restul sumei neachitate, ce constituie 107569 lei urma a fi plătită în decurs de 10 ani, trimestrial, în sume egale, urmînd la fel achitarea: 50% în bugetul local al Primăriei Stăuceni, 30% în bugetul de stat și 20% pe contul special al Guvernului, autentificat de notarul privat, Golubciuc O. cu nr. 946 din 09.12.1999.

Conform deciziei Consiliului Comunal Stăuceni, mun. Chișinău din 26.01.2000 s-a decis vânzarea, în baza Legii nr.1308 din 04.09.1997, art.4 a Legii cu privire la Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, art.67, a sectoarelor de pământ, inclusiv cu suprafața de 1,031 ha, aferent construcțiilor privatizate s. Stăuceni, extravilan, traseul Chișinău-Orhei, SA „Minva”. În pofida faptului, că procurorul a indicat, precum vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă prin actele prezentate, acestea din contra, confirmă argumentele invocate de inculpat, și anume că el nu a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Actele nominalizate au fost contestate de către procuror în instanța de judecată, care prin hotărîrea Curții de Apel Economice din 25 septembrie 2008 au fost respinse, ca neîntemeiate, cererile procurorului, depuse în interesele Consiliului com. Stăuceni privind considerarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent construcțiilor privatizate cu suprafața de 1,031 ha situat în m. Chișinău, com. Stăuceni și SA „Minva” și de nulitate parțială a contractelor, prin care SA „Minva” a vîndut imobilele, inclusiv terenul litigios lui SRL „Bonfetti”, precum și cererea de nulitate a contractului de gaj, încheiat între SRL „Bonfetti” și BCA „Universalbank”. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06.11.2008 hotărîrea nominalizată a fost menținută. În acest sens, s-a atras atenția că Curtea a considerat ca fiind justă soluția instanței, care a concluzionat, că nu este temei juridic de a anula contractul de vânzare-cumpărare din 09.12.1999 a terenului aferent cu o suprafață totală de 1,031 ha, situat în com. Stăuceni, traseul Chișinău-Orhei, încheiat între Primăria com. Stăuceni, mun. Chișinău și SA „Minva” stabilind cu certitudine faptul, că vânzarea terenului în litigiu către SA „Minva” s-a făcut în

corespondere cu prevederile art. 67 din Legea nr.1217/1997 cu privire la Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, iar autoritățile locale din com. Stăuceni au acționat în concordanță cu prevederile legislației în vigoare la acel moment.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că nu poate reține afirmația Procurorului mun. Chișinău precum că Primăria com. Stăuceni a încălcat dispozițiile art.82 din Legea nr.186/1998 cu privire la administrarea publică locală deoarece a vândut terenul respectiv fără a avea hotărârea Consiliului, fiindcă după cum rezultă din materialele anexate la dosar, în legătură cu vânzarea terenului către SA „MINVA”, autoritățile publice locale din Stăuceni au adoptat Decizia nr.11 (ședința Primăriei c. Stăuceni din 22 decembrie 1998), Dispoziția Primăriei din 01.11.1999 și Decizia Consiliului comunal Stăuceni din 20 ianuarie 2000. Totodată trebuie de reținut că potrivit art.67 din Legea nr. 1217/1997 „Cu privire la Programul de Privatizare pentru anii 1997-1998”, oferta de vânzare-cumpărare a terenurilor obiectelor privatizate trebuia să fie făcută de Primăria satului fără concursul consiliului local.

La fel, instanța a considerat că, Primăria com. Stăuceni corect a calculat prețul terenului aferent vândut către SA „Minva”. Potrivit Anexei nr.4 la Regulamentul de vânzare-cumpărare a terenului aferent aprobat prin hotărârea Guvernului nr.562/1996 coeficientul la prețul pământului, în funcție de amplasarea și amenajarea inginerească a terenurilor aferente era de minim 0,77 și maxim 0,89. Deci aplicarea coeficientului de 0,77 la prețul terenului este o acțiune legală a Primăriei Stăuceni. Coeficientul invocat de către Procuror de minim 1.02 și maxim 1,6 a fost introdus abia în anul 2003 prin Hotărârea Guvernului nr.335 din 21.03.2003, care a intrat în vigoare de la 28.03.2003, din care motive nu pot fi aplicați coeficienții introduși în anul 2003 pentru actele juridice civile încheiate în anul 1999, fiindcă ele nu au putere retroactivă.

În anul 1998 a fost adoptată Legea nr.237/1998 prin care s-a modificat art. 67 din Legea nr.1217/1997 „Cu privire la Programul de Privatizare pentru anii 1997-1998 care prevedea că: *„terenurile aferente obiectivelor privatizate, precum și terenurile aferente întreprinderilor private vor fi date în arendă doar în cazul în care proprietarii obiectivelor privatizate sau ai întreprinderilor private nu vor încheia, în termen de 3 luni de la data ofertei primăriei satului contracte de vânzare-cumpărare a terenului aferent”*. După cum rezultă din materialele dosarului Primăria com. Stăuceni în executarea art. 67 din Legea citată 09.12.1999 a vândut terenul aferent obiectului privatizat, cu suprafața de 1,031 ha, SA „Minva” executând de fapt dispoziția legală.

Astfel, făcând o analiză comparativă între norma penală și acțiunile incriminate inculpatului, prin prisma probelor administrate, se constată cu certitudine lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului.

Martorul Ciobanu V., la fel a declarat că la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent cu o suprafață de 1,031 ha de către SA „Minva” la 09.12.1999, amplasat în extravilanul com. Stăuceni, prețul normativ al terenului menționat a fost calculat cu respectarea legislației în vigoare, însă coeficientul aplicat la calcularea prețului pământului în funcție de amplasarea și amenajarea inginerească a terenului aferent, conform Anexei nr.4 la Regulamentul cu privire la vânzarea-

cumpărarea terenurilor aferente obiectelor privatizate sau care se privatizează, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 562 din 23.10.1996, la calcularea prețului normativ a terenului aferent obiectului respectiv, Primăria com. Stăuceni incorect a aplicat acest coeficient de 0,77, fiind aplicabil coeficientul de 0,89 unități, fapt ce a condus la reducerea sumei totale cu 22352,00 lei. Reieșind din coeficienții indicați în Anexa Hotărârii nominalizate, precum și studiul situației la fața locului, din faptul că pe terenul dat funcționa un restaurant, acesta era dotat cu canalizare, electricitate, căi de acces la el, motiv pentru care urma să fie aplicat coeficient de 0,89.

Avînd în vedere circumstanțele indicate, coroborate cu probele prezentate, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Dragomir I. în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b) Cod penal nu s-a dovedit, în legătură cu ce acesta urmează a fi achitat pe epizodul dat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Drept urmare, instanța de apel a susținut soluția instanței de fond și pe cauza 4, menționînd că învinuirea înaintată inculpatului nu poate fi considerată concretă și clară, deoarece în învinuire se indică precum, că Dragomir I. a încălcat anume prevederile art.4 alin. (9) din Legea indicată, care într-adevăr prevede și cazurile cînd vînzarea-cumpărarea terenului poate fi efectuată și în lipsa concursului sau licitației. În atare circumstanțe, se constată cu certitudine, că învinuirea indicată este o învinuire superficială, ce constituie în sine o încălcare esențială a art. 6 CEDO.

În cadrul ședințelor de judecată nu s-au prezentat probe concludente și veridice privind cauzarea reală a prejudiciului în cuantumul indicat de 2337 lei, în cauza dată, nu a fost înaintată o acțiune civilă privind încasarea unor daune, cauzate prin infracțiune, ceia ce prezumă că acestea nu există. Inculpatul a indicat, că nu a cauzat un careva prejudiciu Primăriei. Respectiv, în lipsa unor date și probe, ce ar demonstra cu certitudine existența unei daune, este evidentă lipsa componentei de infracțiune, prevăzute de art.328 alin.(3) lit. a), b) Cod penal în acțiunile inculpatului Dragomir I., în legătură cu ce acesta urmează a fi achitat din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Privitor la cauza 5, reieșind din materialele prezentate, instanța de apel a conchis că documentele ce au stat la baza contractului de vînzare-cumpărare a lotului de pămînt aferent construcțiilor private la 28 decembrie 2006, încheiat între Primăria comunei Stăuceni, în persoana lui Dragomir I. în calitate de vînzător și directorul SRL „Marinirom” Dragomir M., în calitate de cumpărător, nu au fost adoptate de inculpat personal, dar de organul colegial cum este Consiliul Comunal Stăuceni, care a dispus vînzarea terenului aferent construcției private a firmei SRL „Marinirom” cu suprafața de 0,6337 ha. Mai mult, atît decizia decizia Consiliului comunal Stăuceni nr.11/15 din 21 decembrie 2006, cît și contractul de vînzare-cumpărare a lotului de pămînt din 28 decembrie 2006, încheiat între Primăria comunei Stăuceni, mun. Chișinău și SRL „Marinirom” nu au fost contestate în instanțele de judecată și nu au fost recunoscute nule sau anulate, astfel prezumându-se a fi legale.

În actul de învinuire nu este concretizată și demonstrată prin probe, inclusiv prin actele normative existente, aluziile acuzatorului că inculpatul este pasibil urmării penale

pentru acțiunile organului colegial menționat, cât și dreptul de proprietate a SRL „Marinirom” asupra terenului respectiv, sunt juridic valabile pînă în prezent, adică se prezumă că toate acțiunile incriminate inculpatului sunt legale.

Pentru aceste motive, avînd în vedere circumstanțele indicate, coroborate cu probele prezentate, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului Dragomir I. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(2) lit. b) Cod penal nu s-a dovedit, în legătură cu ce Dragomir I. urmează a fi achitat pe epizodul dat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Cu privire la cauza 6 instanța de apel a menționat că, conform declarațiilor specialiștilor Tiju V. și Goian V., care au afirmat că în borderourile de calcul au fost aplicați coeficienții care se aplicau doar în cazul unui teren aferent construcției, însă din registrele acestor bunuri imobile și din actele de inventariere tehnică reiese că terenul era liber de construcție, fapt care a dus la micșorarea prețului terenurilor inclusiv și la crearea prejudiciului adus statului. Totodată, ultimii au confirmat calculele efectuate la urmărirea penală, prin care s-a constatat diminuarea prețului normativ de vânzare-cumpărare de la 245465,3 lei pînă la 41730 lei, prin ce a cauzat prejudiciu bugetului public în sumă de 203735,3 lei.

Totuși, instanța de apel nu a luat în considerație depozițiile lui Tiju V. și ale lui Goian V., deoarece ultimii sunt colaboratori al organului, care au dus urmărirea penală, adică CCCEC, în prezent CNA, și sunt interesați în cazul dat.

Mai mult ca atît, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmarea nici elementul constitutiv de cauzare a daunelor considerabile intereselor publice, adică prejudicierea bugetului public în sumă de 203735,3 lei. Totodată, instanța a atestat că, în materialele cauzei lipsește o acțiune civilă, ce ar confirma pretențiile statului în cauzarea prejudiciului material, iar în lipsa unei careva părți vătămate, care ar pretinde la recuperarea prejudiciului, nu este fondat argumentul acuzatorului în acest sens.

Avînd în vedere circumstanțele invocate se constată cu certitudine, că învinuirea adusă inculpatului nu este concretizată și demonstrată prin probe, inclusiv prin actele normative existente, nu este confirmată existența unei daune, din care motive în acțiunile inculpatului lipsește componența de infracțiune, prevăzute de art.328 alin.(3) lit. a), b) Cod penal, în legătură cu ce acesta urmează a fi achitat din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Cu privire la cauza 7 instanța de apel a conchis că, în acest epizod, inculpatul este acuzat că „...*contrar prevederilor art.46 alin.(2) din Constituție, care stipulează că nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire, a emis Dispoziția nr.05- 3/239 potrivit căreia s-a dispus anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.032857, din motivul efectuării măsurilor incorecte a sectoarelor de teren-grădini precum și eliberarea altui titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Bagrin A. pentru suprafața de 0,06 ha ...*”

Instanța apreciind circumstanțele indicate a constatat că învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmarea și de fapt în învinuire nici nu este concretizat prevederile căror norme le-ar fi depășit Dragomir I. în exercitarea funcției deținute.

În atare circumstanțe, s-a constatat cu certitudine, lipsa elementului constitutiv obligatoriu al infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, soldate cu urmări grave.*

În același context, s-a menționat că, prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17.06.2009, a fost confirmată tranzacția de împăcare, încheiată între Bagrin V. și Primăria comunei Stăuceni, prin care Primăria comunei Stăuceni s-a obligat: „în conformitate cu decizia Consiliului Comunal Stăuceni nr.13/3 din 17.02.2008, să aloce familiei Bagrin un lot de pământ echivalent după parametrii cantitativi și calificativi lotului din str. Mateevici din com. Stăuceni, care aparținea lor pînă la emiterea dispoziției Primarului nr.05-3/239 din 05.07.1999, situat în alt loc cu suprafața de 0,14 ha și cu destinația „grădini”, pînă la 30.08.2009. V. Bagrin și A. Bagrin se renunță de orice pretenții în prezent și în viitor față de Primăria sau Consiliul Comunal Stăuceni, care sunt indicate în cererea de chemare în judecată. Procesul, la cererea înaintată de Bagrin V. împotriva Primăriei Stăuceni, Marcov Vl., Gandiuc Gh., Mîțu N., Lupu Iu. și Dragomir I. privind recunoașterea nulă a contractelor de vânzare-cumpărare, a fost încetat.

Avînd în vedere circumstanțele invocate s-a constatat cu certitudine, că învinuirea adusă inculpatului nu este concretizată și demonstrată prin probe, nu este confirmată existența unei daune în proporții deosebit de mari, din care motive în acțiunile inculpatului lipsește componența de infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, în legătură cu ce acesta urmează a fi achitat din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

În concluzie, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a concluzionat că învinuirea adusă lui Dragomir I., Cucereanu Ig., Duda Al. nu este bazată pe probe directe, ce ar confirma vinovăția acestora, dar pe presupunerile acuzării, care nu au un suport probatoriu, fiind în contradicție cu mijloacele de probă enunțate și apreciate de instanțe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul și partea vătămată Bagrin V. au contestat decizia cu recursuri ordinare.

6.1. Procurorul a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată, invocînd că, la caz au fost administrate un cumul de probe ce demonstrează vinovăția lui Dragomir I., Cucereanu Ig. și Duda Al. de cele imputate prin rechizitoriu, iar instanța de apel a dat o apreciere juridică incorectă acestora, ignorînd dovezile incontestabile prezentate de partea acuzării.

Recurentul a menționat că, vădit eronat, instanțele de fond au conchis asupra nevinovăției inculpaților de cele incriminate prin rechizitoriu, indicînd că procurorul nu și-a susținut învinuirea, neprezentînd suficiente probe pentru condamnarea lui Dragomir I., Duda Al. și Cucereanu Ig., ceea ce nu corespunde actelor dosarului.

De asemenea, instanța de apel incorect a evidențiat faptul că procurorul urma să prezinte probe noi, în vederea confirmării vinovăției inculpaților, odată ce prima instanță, analizând probatoriu existent a conchis asupra nevinovăției acestora. În opinia recurentului, o atare motivare este lipsită de suport legal, întrucât legea procesual-penală nu prevede o asemenea atribuție în sarcina acuzatorului.

6.2. Partea vătămată Bagrin V. a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a sentinței în partea achitării inculpatului Dragomir I. pe epizodul privind deposedarea părții de lotul de teren situat pe str. Mateevici, com. Stăuceni, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în privința lui Dragomir I. pe acest capăt de acuzare.

În esență, în cererea de recurs partea a invocat argumente identice celor expuse anterior și în cererea de apel.

7. În corespundere cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Bagrin V., a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de procuror, solicitând admiterea acestuia.

8. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2014 au fost admise recursurile declarate, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. Raționamentele instanței de recurs, care au stat la baza soluției expuse supra, s-au bazat pe faptul că instanța de apel în decizia sa a copiat conținutul sentinței, textul deciziei fiind identic cu cel al sentinței. Aici, instanța de recurs a remarcat că, deși jurisprudența CtEDO admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, aceasta se admite numai în cazul când constatările date sunt fundamentate în fapt și în drept, amplu prezentate în hotărârea atacată, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, fapt neincident la cazul supus judecării.

Instanța de recurs a atestat faptul că partea acuzării, nefiind de acord cu concluzia instanței de fond, în apel a adus un șir de argumente pe fiecare cauză, și anume: aprecierea eronată de către instanța de fond a probelor administrate la caz, ignorarea de către instanța de fond a probelor care confirmă vinovăția inculpaților de cele incriminate, stabilirea eronată a situației de fapt în dosarul supus judecării, ignorarea de către instanța de fond la stabilirea nulității ordonanțelor procurorului a prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală. Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate în apeluri, acestea fiind neglijate totalmente, doar a reiterat concluziile instanței de fond.

Nepronunțându-se asupra motivelor invocate în apeluri, instanța de apel nu a stabilit temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelurilor declarate de părți.

În acest context, instanța de recurs a specificat faptul că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, având posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac

și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (*Suominen c. Finlandei (2003)*, *Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007)*, *Albina c. României (2005)*, *Boldea c. României (2007)*).

Astfel, instanța de recurs a conchis că în cazul supus judecării, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești de către instanța de apel a fost neglijată, ca urmare fiind dificilă verificarea acestei hotărâri judecătorești în cadrul căii de atac recurs ordinar.

Cu privire la criticele recurenților vizavi de fiecare epizod în parte, instanța de recurs a menționat următoarele.

9.1. Cauza 1, privind atribuirea sectorului de teren și perfectarea documentației de proiect și de construcție firmei SA „MD-Graz”.

În această parte instanța de apel la aprecierea probelor administrate la caz a conchis că, declarațiile lui Dragomir I., Cucereanu Ig. și Duda Al. sunt: “... *corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanței de fond și acelei de apel dâșii au dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei, de către acuzatorul de stat, n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția lor în comiterea infracțiunilor imputate, dimpotrivă, s-a constatat cu certitudine că dâșii nu și-au depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și nu au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, de asemenea dâșii fiind persoane cu înaltă funcție de răspundere, nu au înscris în documentele oficiale unele date vădit false, precum și nu au falsificat din interese personale, unele documente”.*

În acest context, instanța de recurs a remarcat faptul că, în cererea de apel de către partea acuzării a fost menționat un cumul de probe, ce în opinia lor demonstrează incontestabil vina inculpaților, și anume:

- declarațiile lui Dragomir I.: *„în 2000 a primit cererea SRL „MD-Graz” privind atribuirea unui teren de la intersecția traseelor Orhei și Stăuceni pentru instalarea unei stații de alimentare cu gaze lichefiate. La fața locului s-a deplasat Duda. Cererea s-a discutat la ședința Consiliului com. Stăuceni. S-a avizat pozitiv. De către solicitant s-a înaintat cerere de schimbare a destinației terenului. Ulterior s-a eliberat certificatul de urbanism. De perfectarea actelor de atribuire s-a ocupat Duda, Cucereanu și Plăcintă. Construcția a fost începută fără coordonarea Primăriei, adică samavolnic. Cu Duda și Cucereanu careva înțelegere nu a avut. Nu a semnat extrasul deciziei”;*

- declarațiile lui Duda A. *„personal a întocmit extrasul de decizie nr. 5 din 17.08.2000”;*

- declarațiile lui Cucereanu Ig.: *„a eliberat autorizația de construcție ieșind din faptul că a primit tot pachetul necesar de documente. Aceasta ulterior a fost anulată”;*

- declarațiile martorului Ciobanu V.: *„destinația terenului este agricolă și careva Hotărâre de Guvern de atribuire sau schimbare de destinație nu a fost emisă. Mai mult, careva schimburi de terenuri între CNVV și Primăria com. Stăuceni nu a avut loc, iar agentul economic „MD-Graz” nicăieri nu a fost indicat”;*

- declarațiile martorului Perțu V.: *„terenul în cauză este proprietate publică a unității administrativ teritoriale com. Stăuceni și anume recunoscut prin decizia C/A*

Economice din 16.09.2004 în urma declarării nulității contractului de arendă încheiat la 05.01.2001 între primăria com. Stăuceni și „MD Graz”;

- declarațiile martorului Trocin E.: „a activai în calitate de inginer cadastral adjunct în acea perioadă și a participat la licitația pentru porțiunea de teren de pe traseul Chișinău-Orhei la care au participat mai mulți agenți economici”;

- declarațiile martorului Dima M.: „activa în calitate de contabil-adjunct al Primăriei com. Stăuceni, a declarat că a participat la licitația terenului în cauză, unde acesta a fost procurat de un agent economic pentru construcția stației de alimentare cu gaze lichefiate”;

- declarațiile martorului Vasilev A.: „deținând funcția de Director adjunct al Agenției sub Patronajul Prefecturii mun. Chișinău, a constatat efectuarea unei construcții ilegale de către „MD-Graz” pe un teren agricol ce aparține CNNVC, fapt despre care a sesizat toate organele competente. De asemenea a menționat că în cadrul ședințelor care au avut loc la Consiliul com. Stăuceni, careva autorizare de construire nu a fost prezentată de reprezentantul „MD-Graz” - Olteanu”;

- declarațiile martorului Vasilieva E.: „în 2001 s-a adresat „MD-Graz” cu pachetul de documente pentru atribuirea terenului și pregătirea proiectului Hotărârii de Guvern. Nu erau toate actele necesare, astfel lipsea Avizul Ministerului Agriculturii, Prefecturii mun. Chișinău, și Serviciului de Arhitectură. Dar, totodată, era anexat un contract de arendă, care însă nu putea fi încheiat cu referire la terenul respectiv, care este atribuit CNVVC și care la rândul său este inclus în lista terenurilor cu destinație agricolă. Ca urmare, preventiv atribuirii în arendă, era necesar inițial excluderea acestuia din lista respectivă. Astfel Primăria com. Stăuceni nu era în drept să dispună de bunul respectiv”;

- declarațiile martorului Frunză Z.: „șef de grupă a Institutului pentru repartizarea terenurilor - care a declarat că a întocmit p-v privind selectarea terenului cu planul proiectului”;

- declarațiile martorului Prodan A.: „de mai multe ori a participat la ședințele prefectului care a preîntâmpinat pe Olteanu să oprească construcția neautorizată”;

- declarațiile martorului Popescu M.: „la o ședință a Consiliului com. Stăuceni din anul 2000-2001 s-a decis atribuirea unui sector de teren cu suprafața de 0.11 ha la kilometrul 11 la intersecția străzilor ce duc spre Orhei și Stăuceni”;

- declarațiile martorului Vîlcu S.: „a activat în calitate de consilier al com. Stăuceni pînă în 2002 dar cu referire la atribuirea terenului respectiv în arendă nu ține minte nimic”;

- declarațiile martorului Ganța E.: „la ședința Consiliului în 2000 s-a permis Primăriei de a selecta un sector de teren pentru „MD-Graz”. Raportor la ședințele comisiei și a consiliului al dosarului cadastral perfectat a fost Duda”;

- declarațiile martorului Cocieru I.: „deținând funcția de șef de sector de poliție la com. Stăuceni, i-a fost solicitat de către Primarul Dragomir în anul 2001 să se deplaseze la terenul în cauză unde un oarecare Cibotaru efectuează lucrări de construcție și să le stopeze. Motivele nu i le-a explicat”;

- declarațiile martorului Bodiul L.: „la rugămintea lui L. Surdu. s-au deplasat la o stație de alimentare cu gaze pe str. Studenților, unde, din motiv că nu au fost prezentate actele corespunzătoare, a întocmit un p-v pe care au refuzat să-l semneze și l-a semnal doar el, Duda și încă o persoană. Ulterior, L. Surdu a înaintat o cerere la Prefectură”;

- declarațiile martorului Surdu L.: „s-a deplasat la fața locului din motivul că a primit mai multe sesizări de la organele competente privind efectuarea lucrărilor de construcție ilegale, considerente din care, în urma controlului efectuat, au sistat lucrările”;

- declarațiile martorului Dercaci D.: „activînd în anii 2000-2003 în calitate de inspector de construcții pe sectorul Rîșcani, a verificai de asemenea și controlul actelor corespunzătoare prezentate de către Olteanu cu referire la stația de alimentare cu gaze lichefiate”;

- declarațiile martorului Țaranu I.: „s-a adresat în 2001 la Olteanu cu scopul obținerii acordului pentru folosirea terenului pentru amplasarea stației de alimentare cu gaz lichefiat. Contractul de arendă din 05.01.2001 nu l-a semnal și nici nu a participat la întocmirea acestuia”;

- declarațiile martorului Buliga O.: „ca specialist principal Direcția Funciară, a aplicat avizul. Deși nu se putea de început construcția, mai ales din motiv că nu era careva Hotărîre de Guvern de schimbare a destinației terenului”;

- declarațiile martorului Rurac S.: „MD-Graz” s-a adresat cu cererea de eliberare a proiectului stației de alimentare cu gaze. La cerere era anexată Decizia consiliului com. Stăuceni, referitor la proiectarea stației. Astfel a eliberat certificatul la proiectare semnat ca emitent - Primăria com. Stăuceni. Totodată a declarat că a admis o eroare și anume faptul că l-a inclus pe partea verso ca reprezentant al Primăriei com. Stăuceni pe președintele comisiei Chirpii I. și pe secretarul Plăcintă L. A confirmat că urma a fi inclus primarul”;

- declarațiile martorului Burduja A.: „avizul pozitiv la decis colegial după examinarea obiectului. Totodată, reieșind din documentele acumulate în urma cercetărilor specialiștilor floră, faună, ape, atmosferă - s-a stabilit că solul avea destinație de zonă deșeuri”;

- declarațiile martorului Rău A.: „în cadrul ședințelor Consiliului com. Stăuceni, s-a luat decizia de legalizare a construcției stației de alimentare cu gaze. S-a pus condiția perfectării tuturor documentelor corespunzătoare. Direcția funciară a perfectat avizul și l-a prezentat pentru semnare vice-primarului Paladi - contrar regulamentului. Acest aviz însă nu putea efectuarea lucrărilor de construcție. Totodată, a concretizat că pe lângă aviz, obligatoriu era necesar și Hotărîrea Guvernului de schimb a destinației și atribuirea terenului pentru eliberarea autorizației de construire”;

- declarațiile martorului Gori V.: „a participai la licitație, dar a cîștigat Olteanu”;

- declarațiile martorului Arseni Al.: „la rugămintea lui Olteanu, s-au deplasat la Dragomir cu rugămintea de a urgenta examinarea cererii înaintate precum și examinarea obiectivă a acesteia”;

Partea acuzării în apel a menționat și declarațiile martorilor: Cebotari V., Gavriiliță Gh., Răilean A., Cebotari I., Paladii I., Colot V., Sadovschi E., Znacovan I., Prodan I., Perdevară L., Colomieț A., Vîrlan F., Gutium G., Sapojnic A., Bacov V., Doru N., Chirpii I., Sîrbu T., care corespund cu declarațiile martorilor expuși mai sus.

În privința acestor probe instanța de apel doar a concluzionat că: „...*declarațiile reprezentanților Colegiul Național de Viticultură și Vinificație din Chișinău, Alexandrov O. și Timofeev V., părții civile a Agenției Relații Funciare și Cadastru, Ciobanu V., părții vătămate Consiliului Comunal Stăuceni, Perțu V., nu demonstrează vina inculpaților, deoarece dâșii nu indică la ei că ar fi comis careva fapte care ar constitui infracțiunea imputată lor.*

Colegiul penal consideră că nici declarațiile martorilor Vasileva E., Vasiliev A., Frunza Z., Znacovan I., Chiprii Ig., Popescu M., Gutium G., Trocin-Coleadin E., Vîlcu S., Cebotari V., Doru N., Sapojnic Al., Ganța Efîm, Răileanu Al., Sîrbu T., Bacov V., Dima M., Bodiul L., Perdevară L., Colomeiț Al., Dercaci D., Cocieru I., Prodan Ig., Calat V., Sadovschi E., Rurac St., Paladi I., Arseni Al., Cebotari Iu., Gori V., Burduja A., Buliga O., Surdu L., Rău A., Prodan A., Boșneaga D., Gîrbu T., Ghilaș A., Modîrcă Vl., Răileanu Gh., nu demonstrează vina inculpaților, deoarece declarațiile lor poartă un caracter general, cu referire la modalitățile, ordinea de soluționare a problemelor ce țin de cazul dat, însă nici unul din acești martori nu a declarat că știe ceva concret despre acțiunile inculpaților pe această cauză”.

În acest context, instanța de recurs, menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală a notat că, instanța de apel a eșuat să analizeze și să aprecieze corespunzător probatoriul administrat. Or, mențiunea instanței de apel precum că declarațiile inculpaților au fost apreciate ca „*corespunzătoare adevărului*”, iar cumulul de probe în număr de 44 declarații ale martorilor au fost apreciate la general precum „*nu demonstrează vina inculpaților*”, fără a argumenta concluziile date, contravine exigențelor unui proces echitabil.

Mai mult ca atât, s-a evidențiat că instanța de apel a ignorat totalmente și un cumul de probe materiale invocat în apel de către partea acuzării, și anume:

- procesul-verbal nr. 1 privind rezultatele negocierilor la licitația de vânzare cumpărare (obținerea dreptului de arendă) a lotului de pământ din 11 aprilie 2001, cererile de participare la licitația funciară privind vânzarea-cumpărarea (obținerea dreptului la arendare) a lotului de pământ din 11 aprilie 2001, contractul de arendă nr. 30 din 05 iunie 2001, planul lotului, procesul-verbal nr. 5 al ședinței Consiliului com. Stăuceni, mun. Chișinău din 17 august 2000, ridicate în baza ordonanței din 05 septembrie 2001 de la sediul Primăriei com. Stăuceni (vol. 1., f.d.71-104);

- autorizația de construire nr. 19/2001 din 13 iunie 2001, certificatul de urbanism nr. 1659 din 26 aprilie 2001 ridicate prin ordonanța din 12 octombrie 2001 de la cet. Vasile O. (vol. 1., f.d. 147-152);

- materialele ridicate de la Prefectura mun. Chișinău prin ordonanța din 19 octombrie 2001 (vol.1., f.d. 153-176);

- registrul audienței cetățenilor pe anii 1999-2001, ridicat prin ordonanța din 16 aprilie 2001 (v. 1. f.d. 191-194);
- concluziile expertizei funciare (v.3. f.d.96-99);
- concluziile expertizei grafoscopice (v.3. f.d. 110-112);
- concluziile expertizei grafoscopice (v.3, f.d.124-126);
- concluziile expertizei grafoscopice (v.3, f.d.138-142);
- procesul-verbal de examinare a casetei cu imprimarea sonoră a convorbirilor telefonice ale posturilor de telefon nr. 32-63-68 și 32-69-76 pentru perioada de timp 11 decembrie 2002 - 11 ianuarie 2003;
- extrasul deciziei nr. 5 a Consiliului com. Stăuceni, mun. Chișinău din 17 august 2000 „Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat în conținutul căruia fertilitatea medie a solului sectorului de teren ce se dă în arendă este evaluată la gradul de 49,7 grade;
- dispoziția nr.05-3/319 din 07 octombrie 1999 cu privire la atribuțiile de serviciu a inginerului cadastral al Primăriei com. Stăuceni;
- procesul-verbal nr. 1 privind rezultatele negocierilor la licitația de vânzare cumpărare a lotului de pământ din 11 aprilie 2001;
- actul nr. 1 de examinare a documentației setului lotului de pământ din 11 aprilie 2001;
- procesul-verbal nr. 1 de prezentare-recepționare la licitație a setului nr.1;
- chestionar de activitate a specialiștilor privind realizarea și respectarea cadrului normativ funciar;
- procesul-verbal nr.4 al ședinței Consiliului com. Stăuceni, mun. Chișinău din 02 iulie 2001 (vol.3 f.d. 171-242);
- extrasul deciziei nr.5 a Consiliului com. Stăuceni, mun. Chișinău, din 17 august 2000 „Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat” în conținutul căruia fertilitatea medie a solului sectorului de teren care se dă în arendă este evaluată la gradul 49,7 grade;
- copia extrasului deciziei nr.5 a Consiliului com. Stăuceni, mun. Chișinău, din 17 august 2000 „Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat” în conținutul căruia fertilitatea medie a solului sectorului de teren care se dă în arendă este evaluată la gradul de 62 grade;
- avizul Primăriei și Prefecturii mun. Chișinău (v.3. f.d.250-263);
- copia dispoziției nr.05-3/152/1 (vol.4 f.d.3);
- copia dispoziției nr.05-3/152 (vol.4 f.d.4);
- procesul-verbal la contractul de arendă nr.30 (vol.4, f.d.7);
- copiile materialelor avizului ecologic nr.05-5-1515/418 din 07.06.2001 (vol.4. f.d. 12-33);
- copiile materialelor dosarului cadastral nr.3-20 (vol.4, f.d.37-57);
- materialele expediate de către Agenția Relații Funciare și Cadastru (vol.4. f.d.105-116);

- materialele expediate de către direcțiile Primăriei mun. Chișinău și Pretura sect. Rîșcani, mun. Chișinău (vol.4. f.d. 119-249);

- originalul deciziei nr. 5 a Consiliului com. Stăuceni, mun. Chișinău din 17 august 2000 „Cu privire la arendarea terenului pentru proiectarea și construcția stației de alimentare cu gaz lichefiat” în conținutul căruia fertilitatea medie a solului sectorului de teren care se dă în arendă este evaluată la gradul de 62 grade, dosarul cadastral și alte materiale ridicate de la OCT Chișinău în baza ordonanței de ridicare din 06 martie 2003 (vol.5, f.d. 1-22).

În privința acestui cumul de probe, instanța de recurs a atenționat asupra faptului că, deși acestea conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 07 mai 2014 (v. 25, f.d.66-68) au fost cercetate și verificate, însă în contextul deciziei ele au fost ignorate totalmente, nefiind nici analizat și nici apreciat cu admiterea sau respingerea probelor.

În opinia instanței de recurs, totalitatea acestor lacune a dus la neelucidarea faptelor importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, ca urmare instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor atât directe, cât și indirecte, prin ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, fapt ce a dus la constatarea prematură a instanței de apel: *“La pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept. Nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă vina inculpaților, în comiterea infracțiunilor imputate lor”*.

Altă constatare pusă la baza deciziei este: *„...reieșind din ordonanța cu privire la pornirea procesului penal, că cauza penală dată a fost începută la data de 30.08.2001 pe semnele infracțiunii, prevăzute de alin. (1) art. 189 CP, iar prin ordonanțele din 26.04.2002 urmărirea penală în privința bănușilor Dragomir I. și Duda Al. pe faptul falsificării deciziei nr.5 din 17.08.2000 a Consiliului comunal Stăuceni, mun. Chișinău a fost încetată pe motiv de lipsă în acțiunile acestora a elementelor constitutive a infracțiunii.*

Prin ordonanța procurorului superior în direcția urmărire penală a Procuraturii Generale a din 13.11.2002 s-a dispus anularea ordonanțelor din 26.04.2002 și redeschiderea procesului (f. d. 302-305, Vol. I).

În ordonanțele din 13.11.2002 nu au fost invocate careva fapte noi sau recent descoperite, nefiind invocat nici un viciu fundamental descoperit, care ar fi afectat hotărîrea primită.

Astfel, s-a constatat cu certitudine, că reluarea urmăririi penale în privința inculpaților, a fost ilegală, fapt ce, ca urmare, atrage după sine, declararea nulității tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale, adică după 13.11.2002, cu participarea inculpaților Dragomir I. și Duda Al. în calitate de bănuși și ulterior învinuși”.

În acest aspect, instanța de recurs a considerat necesar de menționat că, ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță, mijloc de procedură neutilizat de partea apărării, în cazul dezacordului cu ordonanța procurorului superior în direcția urmărire penală a Procuraturii Generale Pitel V. din 13.11.2002, prin care s-a redeschis procesului penal, pe cauză.

Mai mult, de către partea apărării nu au fost utilizate și alte măsuri prevăzute de norma procesual-penală privind contestarea acțiunilor prezumate ilegale, așa cum este prevăzut în: art. 298 Cod de procedură penală - Plîngerea împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigații; art. 299¹ Cod de procedură penală - Plîngerea împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor procurorului, art. 313 Cod de procedură penală - Plîngerea împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organului care exercită activitate specială de investigații.

În acest context, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel prematur a conchis precum că *„reluarea urmăririi penale în privința inculpaților, a fost ilegală”* și ca urmare *„declararea nulității tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale”*.

Rezumînd cele menționate pe această cauză, instanța de recurs a considerat prematură și constatarea instanței de apel: *„vinovăția inculpaților pe această cauză nu s-a dovedit, în legătură cu ce aceștia urmează a fi achitați din motiv că faptele lor nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii”*.

9.2. Cauza 2, privind eliberarea certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construcție pentru desfășurarea lucrărilor de construcție individuală în cartierul “ABCI Bucovina”.

Pe această cauză instanța de apel după redarea declarațiilor martorilor audiați în instanța de fond a concluzionat: *„Colegiul penal consideră că nici declarațiile martorilor Leșcinski T., Sapojnic Al., Cebotari V., Raileanu Al., Bacov V., Motelica Gh., Sava C., Doru N., Prodan A., Ganța E., Japalău I., Rîbalco A., Toma S., Dicusar A., Breahna P., Lupu L., Golopeatov O., Plăcintă T., Condur A., Tonu I., Mariș M., Scripnicuic Sv., Ursu C., Stepaniuc T., Moroșan R., Chiricenco A., Magalu A., Isacov A., Pătrașcu A., Ureche L., Cojocar E., Naduh I., Misnei I., Șevelkin Ig., nu demonstrează vina lui Dragomir I. și Cucereanu Ig., deoarece declarațiile lor poartă, de asemenea, un caracter general cu privire la modalitățile, ordinea de soluționare a problemelor ce țin de cazul dat, însă nici unul din acești martori nu a declarat că știe ceva concret despre acțiunile imputate lui Dragomir I. și Cucereanu Ig. pe acest epizod”*.

Apoi, după menționarea declarațiilor martorului Crigan Șt., instanța de apel a conchis: *„Aceste declarații ale martorului Crigan Șt., Colegiul penal le consideră corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședințele*

instanței de fond și acelei de apel dânsul a dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. în comiterea infracțiunilor imputate, dimpotrivă, declarațiile acestui martor confirmă faptul că, referitor la sectorul Bucovina careva încălcări ale legislației nu au fost admise”.

În acest context, instanța de recurs a statuat că, concluziile în cauza 2-a, instanța de apel le-a fondat doar pe declarațiile martorului Crigan Ș. considerate “*corespunzătoare adevărului*”, respingând un cumul de 34 declarații ale martorilor, apreciate ca “*nici unul din acești martori nu a declarat că știe ceva concret despre acțiunile imputate lui Dragomir I. și Cucereanu Ig.*”. Iarăși, instanța de recurs a atestat faptul aprecierii selective a unei probe, puse la baza hotărârii de achitare pe această cauză, cu respingerea unui cumul de probe care nu a fost verificat și apreciat în baza propriei și juste evaluări în cumul, fără a le supune unei analize desfășurate și minuțioase, cu argumentarea clară a concluziilor sale în decizia adoptată. Mai mul ca atât, instanța de recurs a observat și faptul că chiar dacă și au fost redată în decizie declarațiile martorilor menționați, însă conținutul acestora este selectiv, rupt din contextul real al acestora.

La fel, instanța de recurs a reținut faptul ignorării de către instanța de apel a unui cumul de probe materiale, invocate de către partea acuzării, și anume:

- scrisoarea nr. 36-01/24 din 06.01.2005 expediată în adresa organului de urmărire penală de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, în care se menționează că, careva hotărâre de Guvern, cu privire la schimbarea destinației agricole a sectorului cu suprafața de 44 ha din com. Stăuceni nu există;

- actul reviziei economico-financiare tematice din 20 ianuarie 2006, din care rezultă că, contrar prevederilor art. 8, 9 și 71 Cod funciar a fost efectuată schimbarea destinației agricole a terenurilor în terenuri pentru construcții locative individuale, iar contrar prevederilor art. 9 și art. 12 a Legii nr. 1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului, la eliberarea autorizațiilor de construcție nu au fost calculate și achitate pierderile agricole la schimbarea destinației suprafeței de 44 ha în com. Stăuceni, în mărime de 1 548 629 lei;

- scrisoarea nr. 3815, expediată de către Asociația „ABCI Bucovina” la 05 decembrie 2006, în adresa Agenției Relații Funciare și Cadastru, prin care au fost expediate materialele privind schimbarea destinației agricole a terenurilor preconizate pentru construcția cartierului locativ „ABCI Bucovina” și adoptarea unei hotărâri de Guvern în acest sens;

- scrisoarea nr. 36-01/2423 din 21 decembrie 2006 a Agenției Relații Funciare și Cadastru, prin care s-a refuzat pregătirea materialelor premergătoare pentru adoptarea unei hotărâri de Guvern, în vederea schimbării destinației agricole a terenului cartierului locativ „ABCI Bucovina”, din motivul că acesta urmează a fi amplasat la distanță de circa 2 km de la com. Stăuceni, fapt ce nu corespunde planului urbanistic general al comunei;

- procesul-verbal de examinare a documentelor: certificate de urbanism și autorizații de construire a proprietarilor de terenuri în cartierul locativ „ABCI Bucovina” din 10 aprilie 2007;

- scrisoarea nr. 116/8776 din 17.01.2006, expediată de către Primăria mun. Chișinău în adresa organului de urmărire penală, în care se menționează că, Consiliul mun. Chișinău n-a adoptat nici o decizie referitoare la schimbarea destinației terenurilor agricole (proprietate privată) cu suprafața de 44 ha, din extravilanul com. Stăuceni, pentru amplasarea construcțiilor locative particulare;

- scrisoarea nr. 1020-1022 din 30.11.2006, expediată în adresa Guvernului de către Agenția pentru Construcții și Dezvoltare a Teritoriului, în legătură cu situația creată în jurul imobilelor amplasate în com. Stăuceni din preajma traseului Chișinău-Orhei, aceste obiecte sunt construite sau se află în faza de construcție pe terenuri agricole cu o bonitate de 68 puncte, cu încălcări a legislației în vigoare;

- prescripțiile Agenției pentru Construcții și Dezvoltare a Teritoriului nr. 004311, 004312, 004313 din 12.12.2006 și nr. 004317 din 14.12.2006, prin care a fost sistată executarea lucrărilor de construcție, cu sistarea valabilității certificatelor de urbanism și a autorizației de construcție emise de către Primăria com. Stăuceni, pînă la lichidarea încălcărilor depistate;

- scrisoarea nr. 36-01/703 din 17.04.2007 expediată în adresa organului de urmărire penală de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, în care se menționează că destinația agricolă a terenurilor ce aparțin agenților economici din preajma traseului Chișinău-Orhei din com. Stăuceni, nu a fost modificată în modul stabilit prin hotărîre de Guvern, iar mărimea totală a pierderilor sectorului agrar constituie 867 768 63 lei.

Pe lîngă cele consemnate supra, instanța de recurs a atenționat că, în apel partea acuzării a invocat și alte argumente care nu au format obiect de discuție în instanța de apel, fiind ignorate de aceasta, și anume:

- lipsa unei hotărîri de Guvern, cu privire la schimbarea destinației agricole a sectorului cu suprafața de 44 ha din com. Stăuceni, pînă în prezent;

- o parte din certificatele de urbanism și autorizații de construcție, pentru desfășurarea lucrărilor de construcție individuală pe cauza dată, au fost eliberate de către inculpații Dragomir I. și Cucereanu Ig. pînă la adoptarea deciziei Consiliului com. Stăuceni nr. 1/23 din 06.02.2003 „Cu privire la schimbarea destinației terenului proprietate privată (grădini) în teren pentru construcția caselor de locuit individuale”: certificatul de urbanism nr. 66/2002 din 22.12.2002 eliberat pe numele cet. Frunză T.; autorizația de construcție nr. 21/2002 din 26.06.2002 eliberată pe numele cet. Naduh I.; autorizația de construcție nr. 06/2002 din 03.04.2002 eliberată pe numele cet. Galoi Al.; certificatul de urbanism nr. 89/2001 din 06.11.2001 și autorizația de construire nr. 26/2002 din 02.08.2002 eliberate cet. Motilica Gh.; certificatul de urbanism nr. 10/2002 din 20.03.2002 și autorizația de construire nr. 09/2002 din 23.04.2002 eliberate SRL „CrisTan-DS”;

- neîncasarea în volum deplin a plăților legate de compensarea pierderilor cauzate de schimbarea destinației agricole;

- ignorarea prevederilor pct. 6 lit. a) din Regulamentul privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 18 aprilie 1997: „*Autorizațiile de construire se eliberează de consiliile județene, Comitetul executiv al U.T.A. Găgăuzia, primăriile municipiilor (orașelor) și comunelor după cum urmează: a) consiliile județene, Comitetul executiv al U.T.A. Găgăuzia, Consiliul municipal Chișinău - pentru investițiile publice finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat, fondurile extrabugetare, din credite externe garantate de Guvern, din surse proprii ale întreprinderilor cu capital de stat și pentru investițiile publice finanțate din bugetul consiliului respectiv, precum și pentru construcțiile din extravilan*”;

- ignorarea prevederilor art. 83 Cod funciar.

Concluzionând asupra celor menționate, instanța de recurs a specificat că instanța de apel selectiv a grupat probele pe caz, unele fiind redade în decizie, unele fiind integral ignorate, neanalizate, neapreciate, ca urmare nefiind elucidate faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, iar celelalte respinse, nefiind argumentate desfășurat cu expunere clară în decizia sa. Ca urmare fiind prematură concluzia instanței de apel: “*Instanța de apel a constatat lipsa probelor, care ar demonstra, că inculpații în mod vădit și cert, au depășit atribuțiile de serviciu, exprimate prin intenție directă*”.

Alt aspect, pe care instanța de recurs l-a considerat necesar de menționat pe această cauză era concluzia instanței de apel, precum că: “*La 25.11.2005 nr.2005036566, prin rezoluția ofițerului de urmărire penală al Direcției Generale Anticorupție al C.C.C.E.C. din 25.11.2005 a fost pornită urmărirea penală în privința persoanelor cu funcții de răspundere a Primăriei comunei Stăuceni pe faptul depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor acordate prin lege care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, conform elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de alin.(1) art. 328 CP (f. d. 1-2, vol. VI).*

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 14.02.2007 s-a dispus clasarea cauzei penale din motivul că acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere a Primăriei comunei Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) CP (f. d. 3-5, vol. VI).

Prin ordonanța prim-adjunct al Procurorului General din 02.04.2007 s-a dispus anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr.2005036566 din 14.02.2007 cu reluarea urmăririi penale (f. d. 7, vol. VI).

La 28.06.2006 nr.2006978046, potrivit procesului-verbal privind pornirea urmăririi penale din 28.06.2006 a procurorului în Procuratura Anticorupție a fost începută urmărirea penală conform semnelor infracțiunii prevăzute de alin. (2) art. 327 Cod penal (f.d. 1, vol. X).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 22.12.2006 s-a dispus clasarea cauzei penale nr.2006978046 pe motivul că, acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere a Primăriei comunei Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 327, 328 sau 329 CP (f. d. 8-10, Vol. VI).

Prin ordonanța prim-adjunctului al Procurorului General din 02.04.2007 s-a dispus anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr.2006978046 din 22.12.2006, (f.d. 11-12, Vol. VI).

La 02.04.2007 nr.2007036237 prin ordonanța prim-adjunct al Procurorului General din 02.04.2007, prin care s-a anulat rezoluția de neîncepere a urmăririi penale, emisă de procurorul secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale CCCEC, SIS și DV a Procuraturii Generale din 04.04.2005 cu începerea urmăririi penale, conform elementelor componente de infracțiuni prevăzute de art.329 alin.(2) CP pe faptul neglijenței în serviciu săvârșite de factorii de decizie a Primăriei com. Stăuceni, soldate cu urmări grave (f.d.l-18, vol. XII);

La 20.04.2007 nr.2007036261, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al Direcției Generale Urmărire Penală a C.C.C.E.C. din 20.07.2007 a fost începută urmărirea penală în privința persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul Primăriei com. Stăuceni, mun. Chișinău în baza art. 328 alin. (3) lit. d) CP (f.d. 15-16, vol. VI), iar prin ordonanțele din 10.04.2007 și 13.07.2007 cauzele penale nr. 2006978046, 2005036566, 2007036237 și 2007036261 au fost conexe într-o procedură unică (f.d. 17-19, Vol. VI).

În acest context instanța atestă, că ordonanțele nominalizate nu au fost invocate careva fapte noi sau recent descoperite, nefiind invocat nici un careva viciu fundamental descoperit, care ar fi afectat hotărîrea primită”.

Vizavi de cele constatate instanța de recurs, de asemenea, a considerat necesar de menționat că, nu au fost utilizate mijloace de procedură prevăzute de norma procesual-penală, privind contestarea acțiunilor organului de urmărire penală prezumate ilegale, în cazul dezacordului cu acestea prevăzute de art. 251 alin. (4), 298, 299¹ și 313 Cod de procedură penală.

9.3. Cauza 3 privind înstrăinarea lotului de teren SA „MINVA”.

În apelul părții acuzării s-au invocat un șir de probe, printre care: depozițiile martorului Sadvnicov A., depozițiile martorului Ciobanu V., depozițiile părții vătămate Colesnic R., dispoziția nr. 05-3/347 din 01 noiembrie 1999 emisă de Primarul com. Stăuceni, Dragomir I., prin care s-a dispus de a vinde SA „MINVA” terenul aferent cu o suprafața totală de 1.032 ha, precum și aprobat prețul de vânzare a terenului aferent conform borderoului de calcul de 143 426 lei; borderoul de calcul semnat de primarul com. Stăuceni la 01 noiembrie 1999, prețul normativ al terenului aferent, solicitat pentru cumpărare de către S.A. „MINVA” constituie 620 891 lei, contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent, încheiat la 09 decembrie 1999 între primarul com. Stăuceni, Dragomir I. (în calitate de vânzător) și SA „MINVA” (în calitate de cumpărător).

Analizînd constatările instanței de apel pe acest epizod, instanța de recurs a considerat că această instanță s-a expus doar asupra declarației martorului Ciobanu V., fără o analiză în cumul cu probele invocate de către partea acuzării în apel, neelucidînd faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, ca urmare instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt, fiind prezentă discrepanța între cele

reținute de instanță și conținutul real al probelor atât directe, cât și indirecte, prin ignorarea unor aspecte evidente, nefiind dat un răspuns explicit asupra corectitudinii sau ne corectitudinii stabilirii coeficientului, fapt ce a avut drept consecință pronunțarea altei soluții de cât cea pe care materialul probator o susține, fapt ce a dus la constatarea prematură a instanței de apel: „În acest context, instanța nu i-a în considerație argumentele invocate de către reprezentanții părții vătămate Colesnic R. și Toma V., care au invocat că coeficientul este de 0,89, fiind încălcate prevederile Anexei nr.4 la Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente obiectelor privatizate sau care se privatizează, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.562 din 23.10.1996 și art.4 din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărarea a pământului, considerînd că Primăriei i-a fost cauzat un prejudiciu material, însă nu se poate expune dacă acesta a fost considerabil sau nu.

Dând o apreciere declarațiilor indicate, instanța de judecată constată, că nici prin acestea învinuirea adusă inculpaților nu și-a găsit confirmare, deoarece nu s-a confirmat faptul, că inculpatul Dragomir I. a săvârșit acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, deoarece, într-adevăr, cum a indicat inculpatul, el nu a calculat borderoul, acesta fiind pregătit de inginerul cadastral al Primăriei Stăuceni, în obligațiunile căruia intră întocmirea borderoului indicat, acesta l-a semnat și l-a prezentat primarului pentru contrasemnătură, acțiunile căruia, prin hotărârile susmenționate, au fost apreciate ca legale”.

9.4. Cauza 4 privind înstrăinarea lotului de teren lui Dragomir M.

Pe cauza data instanța de apel a conchis precum: “... instanței nu i-au fost prezentate careva probe întru confirmarea, cum se indică de către procuror, depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, avînd în acest sens o intenție directă.”.

Pe cînd din actele cauzei s-a constatat că partea acuzării în apel a indicat următoarele probe, în vederea demonstrării vinovăției lui Dragomir I. de cele imputate:

- dispoziția nr. 05/3/281 din 18.08.1999, primarul com. Stăuceni a dispus vînzarea în lipsa deciziei adoptate de Consiliul com. Stăuceni, cet. Dragomir M., care este soția acestuia, lotului de teren în mărime de 0.4422 ha;
- contractul de vînzare-cumpărare a terenului agricol din 25.11.1999, dintre primarul com. Stăuceni și cet. Dragomir M., la prețul de 2337 lei;
- scrisoarea nr. 409 din 05.04.2007, a Serviciului municipal de arhivă Chișinău, prin care s-a informat că în urma examinării documentelor fondului Primăriei com. Stăuceni, nu a fost depistată decizia nr. 05-3/149 din 20.04.1999 a Consiliului com. Stăuceni.

Raportînd cumulul de probe invocat de partea acuzării în apel la concluziile instanței de apel pe această cauză, s-a constatat că în contradicție cu prevederile art. 100 și 101 Cod de procedură penală, instanța de apel ignorînd ansamblul de probe menționat, care nu a fost analizat, verificat și apreciat în baza proprii și juste evaluări, neelucidînd faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, ca urmare prematur a stabilit temeiturile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelurilor declarate.

9.5. Cauza 5, privind înstrăinarea lotului de teren SRL „Marinirom”.

Învinuirea adusă lui Dragomir I. în comiterea infracțiunii imputate în această parte, a fost bazată pe:

- decizia Consiliului Comunal Stăuceni nr.11/15 din 21 decembrie 2006 prin care s-a permis Primăriei comunei Stăuceni-primar Dragomir I., vânzarea terenului aferent construcției private a firmei S.R.L. „Marinirom” cu suprafața de 0,6337 ha;

- procesul-verbal al ședinței din 21.12.2006 a Consiliului com. Stăuceni, unde în calitate de raportor cu privire la procurarea terenurilor aferente construcțiilor private, în baza cererilor depuse de către SRL „Marinirom”, a fost Dragomir I.;

- borderoul de calcul al prețului normativ de vânzare-cumpărare a terenului proprietate publică aferent construcției private din 25.12.2006;

- declarațiile specialistului Tiju V.

Însă, concluzia de bază a instanței de apel s-a rezumat la aceea că: *“Instanța însă nu poate lua în considerație depozițiile lui Tiju V. și ale lui Goian V., deoarece ultimii sunt colaboratori al organului, care au condus urmărirea penală, adică CCCEC, în prezent CNA și sunt interesați în cazul dat. Mai mult ca atât, reieșind din prevederile art. 87 CPP, colaboratorul organului de urmărire penală, nu poate fi chemat în calitate de specialist, și în acest sens, contrar prevederilor indicate, acesta nu a prezentat organului de urmărire penală documentele ce confirmă calificarea lui de specialist respectiv, experiența sa în domeniu...”*

În acest aspect instanța de recurs a evidențiat, că instanța de apel a apreciat declarațiile specialistului dat fără a lua în considerație procesul-verbal de audiere a specialistului Tiju V. din 01.10.2008 la etapa urmăririi penale (f.d.47 v.18), și în instanța de fond (f.d.64-65, v.24), din care reiese că înainte de a fi audiat, în conformitate cu prevederile art. 277 alin. (1) Cod de procedură penală, i-au fost explicate drepturile și obligațiunile prevăzute de art. 87 Cod de procedură penală, a fost avertizat pentru răspunderea ce o poartă pentru refuzul sau eschivarea de a face declarații conform art. 313 Cod penal și pentru declarațiile mincinoase cu bună știință conform art. 312 Cod penal, precum și a depus jurământul conform art. 108 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, s-a specificat faptul că pe parcursul procesului penal în cauză au fost audiați mulți specialiști în domeniu, însă instanțele de judecată au admis declarațiile acestora fără a solicita careva acte confirmative privind specializarea și competența lor, fiind la cazul dat prezentă lipsa de obiectivitate și imparțialitate din partea instanței.

Cu referire la declarațiile lui Goian V., de asemenea, respinse de către instanța de apel, instanța de recurs a specificat că acest martor a fost audiat pe cauza 6 privind înstrăinarea lotului de teren SRL „Liberata-Virgine”, dar nu pe cauza dată, nefiind inclusă ca probă în susținerea învinuirii înaintate pe cauza dată, fapt neelucidat de către instanța de apel. Rezumând cele expuse, instanța de recurs a considerat prematură concluzia instanței de apel că vinovăția lui Dragomir I. în cele imputate pe această cauză, nu este demonstrată prin probele prezentate de partea acuzării.

9.6. Cauza 6 privind înstrăinarea lotului de teren SRL „Liberata-Virgine”.

În această cauză, instanța de apel, a pus la baza concluziilor sale lipsa probelor prezentate de către partea acuzării ce ar confirma vinovăția lui Dragomir I. în cele

imputate, respingînd iarăși declarațiile specialiștilor Tiju V. și Goian V. și ignorînd celălalt cumul de probe administrat pe cauza dată. Pe cînd, în susținerea învinuirii, procurorul a indicat că vinovăția lui Dragomir I. în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă prin probele: depozițiile specialiștilor Tiju V. și Goian V., borderoul de calcul al prețului de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 25.11.1998, com. Stăuceni, r-nul Criuleni, semnat de primarul, I. Dragomir, unde SRL „Liberata Virgine” i se vinde terenul cu suprafața de 0,1187 ha ca teren aferent la prețul de 12 152 lei; borderoul de calcul al prețului de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 20.04.1999, com. Stăuceni, r-nul Criuleni, semnat de primarul I. Dragomir, unde SRL „Liberata Virgine” i se vinde terenul cu suprafața de 0.022 ha ca teren aferent la prețul de 2253 lei; borderoul de calcul al prețului de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 25.11.1998, com. Stăuceni, r-nul Criuleni, semnat de primarul, I. Dragomir, unde SRL „Liberata Virgine” i se vinde terenul cu suprafața de 0,2387 ha ca teren aferent la prețul de 24.438 lei; borderoul de calcul al prețului de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 30.11.1998, com. Stăuceni, r-nul Criuleni, semnat de primarul, I. Dragomir, în baza căruia SRL „Liberata Virgine” i se vinde terenul cu suprafața de 0.0282 ha ca teren aferent la prețul de 2887 lei; copiile registrelor bunurilor imobile nr. 3153000063, 3153000728, 3153000640, 3153216630 și copiile dosarelor de inventariere tehnică nr. 3153000640, conform cărora pe terenurile nominalizate nu s-a depistat la datele de 25.11.1998, 30.11.1998 și 20.04.1999, careva imobile ale SRL „Liberata Virgine”.

Prin urmare, s-a atestat faptul că, instanța de apel în cauza dată, nu a analizat la modul convenit acțiunile și intenția lui Dragomir I., prin prisma aprecierii juste a probelor invocate de către partea acuzării în apel.

9.7. Cauza 7 privind înstrăinarea lotului de teren a lui Bagrin V.

La baza concluziei instanței de apel pe cauza dată, au fost puse declarațiile lui Dragomir I., astfel instanța de apel a conchis că: „...*declarațiile părții vătămate Bagrin V., declarațiile martorilor Isinenco A., Marcov Vl. și Marcov A., Sîtnic V., Gore S., Coliban O., nu demonstrează vina lui Dragomir I., deoarece nici unul din acești martori nu a declarat că ultimul s-a ocupat personal de problema ce ține de modificarea titlului de autentificare a dreptului de deținător de teren, conștiind faptul că se vorbea despre efectuarea măsurărilor incorecte, existența cablului, construirea unui drum. Toate acestea confirmă faptul că Dragomir I. la acea vreme avea unele temeieri pentru a proceda în modul în care a procedat și aceasta dovedește faptul că el nu și-a depășit atribuțiile de serviciu și nu a cauzat la moment părții vătămate careva daune*”.

Instanța de recurs a constatat că atît instanța de fond cît și instanța de apel, s-au bazat doar pe declarațiile lui Dragomir I., fără a lua în considerație celelalte probe existente în dosar, care sunt indicate și ca motive ale apelurilor părții acuzării, fapt ce duce la concluzia că, deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le verifica și aprecia în baza propriei și justei evaluări în ansamblu, eronat și prematur le-a respins.

În acest context, instanța de recurs a mai indicat și faptul că, motivarea soluției de achitare prin fraza că „*procurorul nu a prezentat probe în confirmarea vinovăției*”, era

sumară și incompletă, fără a fi stabilite temeiurile de fapt și de drept, fapt care a dus la respingerea apelurilor declarate. În prezenta cauză, instanța de apel a omis să se pronunțe detaliat și amănunțit asupra tuturor argumentelor invocate în apel, nu a dat apreciere probelor menționate și s-a rezumat doar la menționarea faptului că partea acuzării nu a prezentat probe care să confie vinovăția inculpatului.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016, care a fost pronunțată integral la 18 februarie 2016, s-au admis în parte apelurile declarate de procurori, avocatului B. Druță și partea vătămate V. Bagrin, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care:

- Dragomir I., pentru faptele comise de acesta în anii 1999-2001, a fost recunoscut vinovat în baza art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal, art. 42 alin. (3), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea de pedeapsa penală, potrivit art. 46 Cod penal (în redacția an. 1961), în legătură cu expirarea termenului tragerii la răspundere penală;

- În privința lui Dragomir I. a fost menținută sentința privind învinuirea în baza art. art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal, pentru presupusele fapte comise în anii 2002-2006;

- Cucereanu Ig. pentru faptele comise în perioada anilor 1999-2001, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 328 alin. (3) lit. b) Cod penal și art. 42 alin. (5), 332 alin. (2) lit. b), fiind liberat de pedeapsa penală, potrivit art. 46 Cod penal (în redacția an. 1961), în legătură cu expirarea termenului tragerii la răspundere penală;

- în privința lui Cucereanu Ig. a fost menținută sentința de achitare privind învinuirea în baza art. 42, 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pentru presupusele fapte comise în anii 2002-2006;

- Duda Al. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (5), 328 alin. (3) lit. b) Cod penal și art. art. 42 alin. (5), 332 alin. (2) lit. b), pentru faptele comise în perioada anilor 1999-2001, fiind liberat de pedeapsa penală, potrivit art. 46 Cod penal (în redacția an. 1961), în legătură cu expirarea termenului tragerii la răspundere penală.

11. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a constatat faptele infracționale comise de inculpați în cauza I epizodele I și II, pe cauza III epizodul IV, pe cauza IV epizodul V, pe cauza VI epizodul VII, pe cauza VII epizodul VIII. După care, instanța de apel a apreciat ca fiind dovedită vinovăția inculpaților Dragomir I., Cucereanu Ig. și Duda Al. de comiterea infracțiunilor comise de aceștia în perioada anilor 1999- 2001, care au fost încadrate juridic în privința lui:

- Dragomir I. în baza art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal - *depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană cu funcție de demnitate publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*, în baza art. 42 alin. (3), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal - *organizarea săvârșirii falsului în acte publice și*

falsificarea actelor publice, adică acțiuni intenționate săvârșite de către o persoană cu funcție de demnitate publică, acțiuni care au fost săvârșite din interese materiale și personale și în baza art. 327 alin.(2) lit. b) Cod penal - abuzul de putere sau abuzul de serviciu, folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de demnitate publică a situației de serviciu, în interes material, ori alte interese personale, dacă au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice;

- Cucereanu Ig. în baza art. 42 alin. (5), 328 alin. (3) lit. b) Cod penal - participatie la depășirea atribuțiilor de serviciu, adică la săvârșirea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și în baza art. 42 alin. (5), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal - participatie la falsul în acte publice, adică la înscrierea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și la falsificarea unor astfel de documente, acțiuni care au fost săvârșite din interese personale;

- Duda Al. în baza art. 42 alin. (5), 328 alin. (3) lit. b) Cod penal - participatie la depășirea atribuțiilor de serviciu, adică la săvârșirea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și în baza art. 42 alin. (5) alin. (5), 332 alin. (2) lit. b) Cod penal - participatie la falsul în acte publice, adică la înscrierea de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și la falsificarea unor astfel de documente, acțiuni care au fost săvârșite din interese personale.

Totodată, instanța de apel a reținut că, referitor la încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților Duda Al. și Cucereanu Ig., aceștia au săvârșit infracțiunile imputate în perioada când erau în vigoare prevederile Codului penal în redacția anului 1961 într-un epizod, iar inculpatul Dragomir I. a săvârșit infracțiuni când erau în vigoare prevederile Codului penal în redacția anului 1961 în 4 epizoade și anume încadrarea în prevederile art. 185 alin. (3) Cod penal, unde sancțiunea era de la 5 la 12 ani privațiune de libertate cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de până la 5 ani. Acțiunile urmând a fi încadrate conform prevederilor art. 328 alin. (3) Cod penal, în redacția nouă al anului 2002 sancțiunea este stabilită de la 6 la 10 ani privațiune de libertate cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de la 2 până la 5 ani, prin urmare limita maximă a sancțiunii este mai mică, astfel poate fi considerată sancțiunea mai blândă și conform art. 10 Cod penal, se aplică legea penală mai blândă care ușurează sau ameliorează situația inculpaților, în acest context urmează de aplicat legea penală nouă care este mai favorabilă.

La momentul săvârșirii infracțiunilor pe 4 epizoade, conform art. 183 Cod penal, redacția legii anului 1961 și în art. 123 Cod penal redacția legii anului 2002 pe altele 3 epizoade depășirea atribuțiilor de serviciu comisă de primarul comunei Stăuceni era calificată ca depășirea comisă de o persoană cu înaltă funcție de răspundere și în baza

art.123 în redacția Legii 245 din 02.11.2011 în vigoare la 05.02.2012, prevede noțiunea de persoană cu funcție de demnitate publică care fiind coroborată cu prevederile Legii nr. 199 din 16.07.2010 privind statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică include și categoria primarilor fiind identice pentru stabilirea statutului special al subiectului infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, prin urmare fapta prejudiciabilă comisă de primar Dragomir I. se califică în baza art. 328 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că concluzia instanței de fond pentru acest volum de învinuire este una greșită, care a fost reparată prin casarea parțială a sentinței și adoptarea unei noi hotărâri de condamnare în baza probelor administrate și descrise pentru fiecare epizod în mod separat, probe care fiecare în parte și toate în ansamblu demonstau vinovăția inculpaților, probe utile și pertinente pe care instanța de apel le-a acceptat pe deplin și le-a pus la baza unei hotărâri de condamnare.

Cu referire la faptele comise în perioada anilor 2002-2006 instanța de apel a stabilit că inculpații Dragomir I. și Cucereanu Ig. nu se fac culpabili de faptele incriminate lui Dragomir I.- art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal, art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal și lui Cucereanu Ig. - art. 42, 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, deoarece faptele lor nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, respectiv, în această parte sentința a fost menținută, iar apelurile respinse ca nefondate. Soluția dată a avut la bază următoarele motive:

Pe **epizodul III**, deși partea acuzării a pus la baza învinuirii inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. declarațiile mai multor martori, contrar prevederilor art. 415 alin. (2)¹ Cod de procedură penală, nu a solicitat ca aceștia să fie audiați din nou în instanța de apel. De asemenea, pe acest capăt de acuzare, s-a indicat că vinovăția lui I. Dragomir nu se confirmă nici prin:

- Decizia nr. 11/15 din 21.12.2006, adoptată de către Consiliul com. Stăuceni, privind terenul aferent construcției private a firmei SRL „Marinirom”, cod cadastral 3153400997, cu suprafața de 0.6337 ha;

- borderoul de calcul al prețului normativ de vânzare-cumpărare a terenului proprietate publică aferent construcției private din 25.12.2006;

- procesul-verbal al ședinței din 21.12.2006 a Consiliul com. Stăuceni, unde în calitate de raportor cu privire la procurarea terenurilor aferente construcțiilor private în baza cererilor depuse de către SRL „Marinirom”, cu suprafața de 0.6337 ha a fost primarul com. Stăuceni - I. Dragomir.

Fiindu-i înaintată învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, Dragomir I. în cadrul urmăririi penale nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, refuzând să dea careva declarații, după care fiind audiat în cadrul cercetărilor judiciare, I. Dragomir a negat acuzarea înaintată.

Instanța de apel analizând probele cu referire la faptele comise în perioada anilor 2002-2006 de către I. Dragomir și Ig. Cucereanu în cauza II epizodul III, deși au fost deferiți justiției, Ig. Cucereanu conform art. 42, 328 alin. (3) lit. d) Cod penal și I.

Dragomir, conform art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal și art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, a constatat și reținut următoarele:

Prin decizia Consiliului comunal Stăuceni nr. 1/23 din 06.02.2003 a fost acceptată amplasarea cartierului locativ pe terenul cu suprafața totală de 44 ha din extravilanul com. Stăuceni, atribuit anterior și schimbarea destinației agricole în teren pentru construcția caselor de locuit particulare cu includerea în hotarul mun. Chișinău.

În perioada 01.10.2003 până la 24.10.2005, Primăria com. Stăuceni a eliberat 29 de autorizații de construcții și certificate de urbanism cetățenilor care dețin în proprietate loturi de teren în cartierul locativ „ABCI Bucovina”, care ulterior au achitat suma de 205660 lei în calitate de compensare a pierderilor legate de schimbarea destinației agricole a terenurilor. Prin decizia Consiliului Comunal Stăuceni nr. 1/2 din 26.01.2006 a fost anulată decizia Consiliului Comunal Stăuceni nr. 1/3 din 06.02.2003, iar în baza Deciziei nr. 1/3 din 26.01.2006 s-a decis de a accepta propunerea privind schimbarea destinației terenurilor cu destinația „grădini” în terenuri pentru „construcție locativă”.

Prin decizia Consiliului comunal Stăuceni nr. 1/1 din 26.01.2006 au fost aprobate modificările în plan general al Asociației „ABCI Bucovina” și s-a aprobat suprafața totală pentru construcția caselor de locuit individuale a fost stabilită în mărime de 0,0306 ha pentru fiecare proprietar, însă, instanța de apel a conchis că aceste acte sunt acte preparatorii, adică premergătoare unei proceduri, și anume a procedurii de schimbare a destinației terenurilor, reglementările care sunt stipulate în actele normative în vigoare, inclusiv Codul funciar. Astfel, după pregătirea acestui set de documente, inclusiv adoptarea deciziilor Consiliului local Stăuceni, urma să fie efectuat al doilea pas, și anume adoptarea Hotărârii Guvernului Republicii Moldova cu privire la schimbarea destinației terenurilor. Legiuitorul a stabilit această procedură reieșind din importanța terenurilor agricole pentru economia națională și excluderea abuzurilor din partea localității locale. Prin reglementări normative, legiuitorul a stabilit și o cale de verificare inversă, astfel, pentru schimbarea destinației terenurilor, urma să fie prezentat „acordul” societății, care în cazul unei comune, poate fi exprimat nu de primarul acesteia, ci de consilierii localității.

Astfel, din deslușirea acestor argumente, nu își pierde importanță poziția instanței, precum că: dând o apreciere circumstanțelor indicate, se atestă cu certitudine, că documentele indicate sunt în vigoare, acestea nu au fost anulate și nici contestate în instanța de judecată, astfel prezumându-se a fi legale, fapt ce atrage după sine concluzia că în acțiunile incriminate inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. lipsește vinovăția lor, deoarece ultimii au acționat conform funcțiilor lor și întru executarea deciziei Consiliului Comunal Stăuceni, acestea nefiind niște acțiuni inițiate de către ei, iar răspunderea ce ar fi putut surveni urmează a o purta organul, care a adoptat deciziile. Astfel, faptul că aceste decizii a consiliului local sunt în vigoare nefiind contestate, deci nu au nici o referință la examinarea cazului de depășirea atribuțiilor de serviciu de către I. Dragomir și Cucereanu Ig., deciziile Consiliului erau obligatorii pentru executare, aceștia puteau elibera autorizațiile de construire și certificatele de urbanism prin prezumarea dreptului de proprietate și condițiilor realizării acestui drept.

Totodată, s-a indicat că reluarea urmăririi penale în privința inculpaților, a fost ilegală, fapt ce a atras declararea nulității tuturor acțiunilor de urmărire penală după reluarea acesteia, adică după 02.04.2007, cu participarea inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. în calitate de bănuți și ulterior învinuiți. În aceste circumstanțe, ordonanțele de încetare a urmăririi penale în privința lui Dragomir I. și Cucereanu Ig. nu pot fi considerate ca hotărâri definitive din momentul adoptării, deoarece acestea pot fi atacate procurorului ierarhic superior, în condițiile art. 299/1 Cod de procedură penală, și ulterior, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, judecătorului de instrucție.

Din materialele cauzei rezultă că, la prezentarea materialelor de urmărire penală, I. Dragomir și Ig. Cucereanu, precum și apărătorii acestora, nu au invocat faptul că ordonanțele prim-adjunctului Procurorului General, ar fi fost adoptate ilegal. Prin urmare, argumentul instanței pus la baza motivării nulității ordonanțelor nominalizate, pot fi reținute ca întemeiate, ori lipsa faptelor infracționale prevalează asupra nulității probelor.

Instanța de apel a reținut că, și în cauza V epizodul VI deși inculpatul Dragomir I. a fost deferit justiției incriminându-i-se faptul că activând în baza Hotărârii Judecătorei Râșcani mun. Chișinău nr. 2-1941/2003 din 13 iunie 2003 în funcția de primar al com. Stăuceni, mun. Chișinău, fiind persoană cu înaltă funcție de răspundere căreia prin alegere și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice stabilite de art. 34 alin. (1) lit. j), alin. (2) lit. h) a Legii nr. 123 din 18.03.2003 privind administrația publică locală și anume de a reprezenta în raporturi juridice satul în calitate de persoană juridică, de a efectua inventarierea bunurilor din domeniul public și cel privat al satului și de a le administra în limitele competenței ar fi abuzat de situația de serviciu în următoarele circumstanțe:

La 09.09.2004 între Colegiul Național de Viticultură și Vinificație Chișinău și SRL „Marinirom” a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărarea a producției vinicole în sumă de 500.000 lei, cu plata în avans de 100%. În baza acestui contract de către CNVVC a fost livrată producție în sumă de 278.000 lei către SRL „Marinirom”.

Ulterior, din motivul renunțării de către SRL „Marinirom” de a procura producție vinicolă în suma restantă, a solicitat rambursarea sumei de 222.000 lei de la CNVVC. Din motivul lipsei mijloacelor bănești suficiente și adresării SRL „Marinirom” în instanța de judecată, CNVVC a fost de acord de a transmite către SRL „Marinirom” în contul stingerii datoriei existente, complexul de clădiri și complexul stației de pompare din com. Stăuceni, bunuri ce au fost excluse conform procedurii din procesul tehnologic.

După obținerea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile enumerate, SRL „Marinirom” s-a adresat cu cerere privind procurarea terenurilor aferente. Dragomir I., activând în calitate de primar al com. Stăuceni, contrar prevederilor pct. 11 al Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 562 din 23.10.1996, folosind în mod intenționat situația de serviciu în interes material și personal, exprimat în obținerea de către SRL „Marinirom” fondatorii căreia sunt soția și feciorul său, M. Dragomir și R. Dragomir, a dreptului de proprietate asupra terenului nominalizat, fără a stabili suprafața reală a sectorului de teren

aferent complexului de clădiri și construcții a stației de pompare, fiind raportor la ședința consiliului com. Stăuceni la ședința din 12.12.2006, prezentând date eronate a determinat consiliul local să adopte decizia nr. 11/15 din 21.12.2006, prin care s-a permis înstrăinarea lotului cu suprafața de 0.6337 ha către SRL „Marinirom”.

Acțiunile lui Dragomir I. au fost încadrate în baza art.327 alin.(2) lit. b) Cod penal. În această parte acuzarea și-a întemeiat poziția pe declarațiile specialistului Țiju V., care afirmă că, prețul de vânzare-cumpărare a lotului de pământ aferent complexului de construcții era mai mic decât cel stabilit de legislație. La stabilirea prețului normativ de vânzare-cumpărare urma de aplicat prevederile Hotărârii de Guvern nr. 562 din 23.10.1996, luându-se în considerație: suprafața, bonitatea și destinația terenului, astfel fiind indicat un alt coeficient la înstrăinarea lotului. De asemenea, specialistul a menționat că în contractul de vânzare-cumpărare destinația lotului de pământ era utilizat ca teren aferent construcției deși în Registru cadastral al com. Stăuceni figura ca teren destinat construcției cu coeficientul 4 și nicidecum 1.

Analizând probele pentru fapte presupus a fi comise în anii 2002-2006 instanța de apel a considerat că inculpații I. Dragomir și Ig. Cucereanu au fost în mod legal achitați de către instanța de fond, sentința în această parte urmând a fi menținută ca una legală și întemeiată și din alte motive, pe cauza 2 epizodul 3 pe faptul depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu săvârșite de o persoană cu funcție de demnitate publică, soldate cu urmări grave prin complicitate cu altă persoană conform art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal, în privința lui I. Dragomir și art. 42, 328 alin. (3) lit. d) Cod penal în privința lui Ig. Cucereanu, punând la baza deciziei următoarele temeiuri:

- prin Hotărârile Guvernului nr. 753 din 08.09.1997 și nr. 1018 din 02.10.1998 Primăriei com. Stăuceni i-au fost transmise 139 ha de teren pentru majorarea loturilor construcțiilor individuale a locuitorilor din s. Stăuceni și Goianul Nou, ulterior terenurile au fost atribuite conform deciziei Primăriei Stăuceni nr. 348 din 11.09.1997 în proprietate privată cetățenilor conform art. 82 Cod funciar, devenind proprietari legali a loturilor atribuite în procesul privatizării, locuitorii com. Stăuceni nu puteau fi limitați în drepturi asupra acestor loturi inclusiv și dreptul de a construi imobile în lipsa unei Hotărâri de Guvern, ori în caz contrar dreptul de proprietate ar fi pierdut valoare prin anumite limitări și interdicții ce ar fi contrazis prevederilor Constituției R. Moldova art. 46, altfel spus o hotărâre a unui organ executiv ar fi ținut doar de evidența acestor terenuri la anumite categorii de terenuri, fapt care ulterior a fost elucidat și prin Legea nr.209 din 16.07.2010.

- autoritățile publice locale din com. Stăuceni până la adoptarea deciziei nr. 6-23 din 06.02.2003 au solicitat schimbarea destinației terenurilor agricole dat fiind numărul mare de solicitări privind alocarea terenurilor, dar contrar prevederilor legale autoritățile centrale nu au dat o hotărâre de acceptare sau respingere a propunerii autorităților locale fapt ce le-a pus în extremă necesitate de a decide, ca consecință s-a adoptat Decizia nr. 6-23 din 06.02.2003 care nefiind anulată era obligatoriu spre executare atât pentru primar cât și inginerul arhitect al Primăriei Stăuceni, ori neexecutarea deciziei ar fi impus alte consecințe;

- la 25.05.2000 Consiliul com. Stăuceni a emis Decizia nr. 7 prin care a permis Primăriei să pregătească documentele pentru construcția caselor de locuit pe suprafața de 44 ha din fondul de rezervă alocat, ulterior prin decizia nr. 1/23 din 06.02.2003 Consiliul Comunal Stăuceni a acceptat amplasarea cartierului locativ pe terenul cu suprafața de 44 ha;

- emiterea deciziei nr. 6/23 din 06.02.2003 a fost precedată de mai multe proceduri și formalități realizate de către Institutul de Proiectări „Chișinău Proiect” Direcția Arhitectură a Primăriei mun. Chișinău, pentru terenurile date au fost eliberate Titluri de proprietate, a fost antrenată în proceduri și Agenția Relații Funciare și Cadastru, Ministerul Agriculturii, autorități care nu au avut obiecții asupra soluționării pozitive a problemei vizate. Prin răspunsul dat de Guvern se menționa că procedura poate fi realizată după achitarea sumelor egale cu pierderile agricole, fiind achitate aceste sume s-a inițiat procesul de eliberare a actelor pentru construcții;

- I. Dragomir și Ig. Cucereanu au semnat și eliberat mai multe certificate de urbanism și autorizații de construcție persoanelor fizice și societăților comerciale care dețineau extrase a Deciziei nr. 6/23 din 06.02.2003 emisă de către organul competent al administrației publice locale și doar pentru terenurile atribuite pentru construcții de către Consiliul com. Stăuceni, altfel spus ar fi fost lipsit de logică faptul atribuirii terenurilor pentru construcții dacă nu s-ar fi permis și edificarea imobilelor pentru care au fost solicitate loturile de teren. I. Dragomir și Ig. Cucereanu și-au executat obligațiunile funcționale, neurmărind careva interese personale sau materiale;

- în motivarea soluției de achitare pentru aceste acuzații instanța de apel a reținut și faptul constatat de încălcare a anumitor aspecte de procedură care cad sub incidența art. 4 Protocolului 7 al CEDO, fiind clasat procesul penal la 22.12.2006 a fost reluat la 02.04.2007, deși organul de urmărire penală nu face referire la fapte noi și recent descoperite sau la viciu fundamental ce ar fi afectat precedenta hotărâre.

- pe cauza 5 epizodul 6: faptul folosirii intenționate a situației de serviciu în interes material și personal de către I. Dragomir săvârșită de o persoană cu funcție de demnitate publică, și incriminată acestuia în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, s-au evidențiat următoarele:

- acuzarea nu a concretizat prin care fapte s-a exprimat influența lui I. Dragomir asupra Consiliului Comunal Stăuceni la adoptarea deciziei nr. 11/5 din 21.12.2006, ori decizia dată a fost adoptată în baza unei hotărâri a instanței de judecată privind recuperarea unor datorii și de fapt în lipsă de surse de achitare a datoriei s-a purces la executare prin transmiterea unor bunuri imobile;

- bunurile transmise SRL „Marinirom” anterior fuseseră scoase din procesul tehnologic, nu mai erau exploatate și respectiv fiind transmise creditorului decizia Consiliului Comunal Stăuceni a fost condiționată de un risc întemeiat legat de o posibilă degradare a bunurilor și necesitatea de a suporta cheltuieli de întreținere și pază nejustificate;

- prețul de vânzare/cumpărare nu a fost stabilit de către I. Dragomir, dar conform calculelor făcute de persoanele abilitate cu astfel de competențe.

De asemenea, concluzia instanței de apel de menținere a sentinței de achitare s-a întemeiat și pe următoarele motive de drept:

Pornind de la dispoziția art. 328 Cod penal, săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și a altor organe de stat. Drept obiect material al infracțiunii apare corpul uman în cazul lovirilor și actelor de violență aplicate sau proprietatea persoanei fizice sau juridice. Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiunile sau inacțiunile făptuitorului care întrebuintează expresii jignitoare față de o persoană, insulta, calomnia, actele de violență împotriva persoanei, alte acțiuni care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice.

O condiție obligatorie de răspundere penală pentru excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu constă în faptul că trebuie să existe legătura directă între acțiunile făptuitorului, ca persoană cu funcții de răspundere, competențele ei, date prin lege sau printr-un act subordonat legii, și urmările survenite. Dacă urmările survenite au fost cauzate de acțiuni care nu au fost legate de atribuțiile de serviciu, aceste acțiuni pot fi încadrate după obiect și intenție respectiv. Consumarea infracțiunii în cazul excesului de putere sau al depășirii atribuțiilor de serviciu se consideră din momentul în care făptuitorul a întrebuintat expresii jignitoare față de o persoană cu care se află în legătură în virtutea exercițiului funcțiunii, iar în cazul acțiunilor repetate infracțiunea se consideră consumată în momentul săvârșirii ultimei acțiuni de violență, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Astfel, instanța de apel a conchis că acțiunile lui Dragomir I., Cucereanu Ig. și Duda Al. în perioada anilor 1999-2001 întrunesc elementele infracțiunii imputate și în acest caz, sentința menționată urmează a fi casată în această parte.

Potrivit prevederilor art. 332 Cod penal, înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, precum și de către un funcționar al autorității publice care nu este persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale. Obiectul material al falsului în acte publice îl constituie actele oficiale confirmate sau adoptate prin activitatea autorităților publice, administrației publice centrale și locale, a organelor de drept.

Act public se consideră actul scris care urmează să fie confirmat, adoptat sau perfectat de către un organ al autorităților publice, al administrației publice centrale sau de către organele de drept, organizații, instituții sau întreprinderi de stat, act menit să certifice evenimentele și faptele care provoacă sau au urmări juridice.

Latura obiectivă se manifestă prin acțiunile de introducere a falsurilor în actele oficiale, modificând conținutul actului, sau prin cele de perfectare a unor astfel de acte vădit false, din interes material sau din alte interese personale.

Pentru calificarea falsului în actele publice este necesară legătura cauzală între acțiunile de serviciu ale funcționarului și falsul comis, deoarece, în anumite circumstanțe, dacă lipsește această legătură cauzală, încadrarea acțiunilor poate fi efectuată în limitele art. 361 Cod penal, ca infracțiune contra autorităților publice și securității statului.

Falsul în actul public se consideră terminat din momentul introducerii falsului în actul oficial sub formă de corectare, modificare sau perfecționare, indiferent dacă a fost sau nu utilizat actul falsificat.

Subiect al infracțiunii poate fi persoana cu funcții de răspundere ori alt funcționar al autorității publice, al administrației publice centrale și locale sau al organizației, instituției, întreprinderii de stat, conform comentariului dat la art. 324 și 330 Cod penal.

Latura subiectivă a falsului în acte publice se manifestă numai prin intenție directă. Este obligatorie stabilirea motivului intenției, care întotdeauna reprezintă un interes material sau personal.

Astfel, din materialele dosarului, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpaților Dragomir I., Cucereanu Igor și Duda Al. pe deplin s-a confirmat vinovăția în comiterea infracțiunii menționate.

Totodată, pornind de la materialele cauzei și a speței, instanța de apel a conchis că acțiunile lui Dragomir I. urmează a fi încadrate în prevederile art. 42 alin. (3) Cod penal „*Se consideră organizator persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiuni sau a dirijat realizarea ei, precum și persoana care a creat un grup criminal organizat sau o organizație criminală ori a dirijat activitatea acestora*”, de regulă organizatorul este cel mai periculos participant la infracțiune, figura principală.

Acțiunile organizatorului se exprimă prin îndemnarea unor persoane spre săvârșirea infracțiunii, alegerea și recrutarea participanților, repartizarea rolurilor între ei, antrenarea lor, întocmirea unui plan bine chibzuit al infracțiunii, coordonarea acțiunilor participanților nemijlocit la locul săvârșirii infracțiunii sau de la distanță cu ajutorul diferitelor mijloace tehnice.

Acțiunile inculpaților Duda Al. și Cucereanu Ig. au fost încadrate în dispoziția art. 42 alin. (5) Cod penal, însă ținând cont de faptul că în cauza 2 episodul 3 și în cauza 5 pe episodul 6, Dragomir I. și Ig. Cucereanu au fost achitați de către prima instanță poziție cu care instanța de apel a fost de acord și nu a găsit motive de a desființa sentința în această parte pentru presupuse fapte ca fiind infracționale, faptele comise în anii 2002-2006 care în sine nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate prevăzute la art. 328 alin. (3) lit. b) și d) Cod penal și art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru I. Dragomir și conform art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pentru Cucereanu Ig., în acest aspect sentința a fost menținută ca fiind una legală și întemeiată, apelul fiind respins.

La fel, instanța de apel a concluzionat că pentru faptele comise în perioada anilor 1999-2001 prin efectul retroactiv al legii penale conform art. 10 Cod penal faptele au fost încadrate în corespundere cu Codul penal adoptat prin Legea 985 -XV din 8.04.2002, ori

limitele sancțiunilor sunt mai mici decât limitele sancțiunii legii pentru articolele incriminate în baza Codului penal din 24.03.1961. Pentru faptele comise în perioada anilor 1999-2001 de către inculpații Dragomir, Ig. Cucereanu și Al. Duda au expirat termenii de prescripție tragerii la răspundere penală prevăzuți la art. 46 Cod penal, în redacția Legii din 24.03.1961.

12. În mod repetat, decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către procuror și partea vătămată Bagrin V.

12.1. Procurorul, întemeindu-și cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, din motiv că:

- instanța de apel nu a supus verificării probele prezentate în sprijinul acuzării, făcând trimitere unilateral la declarațiile inculpaților și argumentele invocate de către apărători în discursurile lor. Astfel, instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate care dovedesc vinovăția inculpaților în faptele incriminate;

- soluția instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu mijlocul probatoriu, adus de către acuzare în sprijinul învinuirii formulate inculpaților și a ajuns la concluzia adoptării unei soluții de achitare, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe în parte, fapt ce pe caz nu s-a realizat, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei;

- în cauza privind eliberarea certificatelor de urbanism și autorizațiilor pentru desfășurarea lucrărilor de construcție individuală SRL „ABCI Bucovina”, atît în cadrul urmăririi penale, cît și a cercetării judecătorești efectuate pe epizodul dat, învinuirea înaintată inculpaților Dragomir I. în baza art. 328 alin. (3) lit. a), b) și d) Cod penal și lui Cucereanu Ig. în baza art. 328 alin. (3) lit. a), d) Cod penal, a fost pe deplin probată, nici o probă nefiind declarată nulă și nici contestată de către partea apărării. În acest context, constatarea ilegalității soluției de reluare a urmăririi penale în privința inculpaților este neîntemeiată, odată ce ea nu a fost contestată în condițiile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală;

- acțiunile inculpatului Dragomir I. în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru înstrăinarea terenului aferent complexului de clădiri al CNVVC și complexului stației de pompare din com. Stăuceni, au fost probate prin probele examinate și administrate în instanța de judecată;

- argumentul instanței de apel despre faptul că partea acuzării nu a solicitat audierea martorilor este neîntemeiată, odată ce în afară de martorii audiați, prezentarea celorlalți în instanța de apel a fost imposibilă;

- soluția de încetare a procesului penal pentru faptele comise în anii 1999-2001 nu este corectă, odată ce acțiunile infracționale au fost comise cu intenție unică, fiind consumate în anul 2006.

12.2. Partea vătămată Bagrin V. a solicitat casarea deciziei instanței de apel și sentinței în partea achitării inculpatului Dragomir I. pe epizodul depozitării ilegale a

familiei acesteia de lotul de teren situat pe str. Mateevici, com. Stăuceni, cu rejudecarea cauzei în această parte și dispunerea condamnării inculpatului Dragomir I. la privațiune de libertate. În motivarea cerințelor sale partea vătămată a indicat următoarele:

- instanța de apel neîntemeiat l-a eliberat de răspundere penală pe inculpatul Dragomir I., aplicând față de el prevederile Codului penal (în redacția legii din an. 1961);
- Dragomir I. cu premeditate a acționat în scopul deposedării familiei părții vătămate de o parte din lotul de teren, care le-a fost repartizat în anul 1992, invocând diferite pretexte precum că terenul nu poate fi privatizat în proporție întregă, pe când în natură lotul de teren a fost în întregime în posesia familiei părții vătămate, aceasta fiind obligată să achite impozite pînă în anul 2005.

13. Inculpatul Duda Al. a depus referință prin care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate, deoarece argumentele din recursul părții vătămate sunt irelevante în raport cu soluția adoptată în privința inculpatului, iar argumentele din recursul procurorului sunt neîntemeiate.

14. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2016 recursul declarat de către partea vătămată Bagrin V. a fost respins, ca inadmisibil, iar recursul ordinar declarat de procuror a fost admis, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2016, în partea achitării inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. de sub învinuirea în baza art. 327 alin. (2) lit. b), 328 alin. (3) lit. b), d) Cod penal și respectiv de sub învinuirea în baza art. 42, 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pentru presupusele fapte infracționale comise în anii 2002-2006, cu dispunerea rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

15. Cu referire la recursul declarat de partea vătămată Bagrin V., instanța supremă a statuat asupra netemeinicii acestuia, întrucât criticile formulate de recurent se referă la individualizarea pedepsei inculpatului, care nu pot fi admise dat fiind că procesul penal în privința inculpatului pe acest epizod a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Cu referire la argumentele avansate de acuzatorului de stat, s-a remarcat că nu poate fi reținut argumentul privind caracterul unic al faptelor incriminate inculpaților, odată ce acestea nu subscriu nici caracteristicilor infracțiunii continue și nici celei prelungite.

Astfel, avînd în vedere că faptele incriminate inculpaților constituie infracțiuni distincte și în privința unor din ele a fost pronunțată soluția de încetare a procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, instanța a menționat că va examina doar argumentele recurentului în partea soluției de achitare a inculpaților.

Cauza privind eliberarea certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construcție pentru desfășurarea lucrărilor de construcție individuală în cartierul „ABCI Bucovina”.

Pe acest epizod instanța de apel a ignorat un cumul de probe materiale invocat de către partea acuzării, și anume:

- scrisoarea nr. 36-01/24 din 06.01.2005 expediată în adresa organului de urmărire penală de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, în care se menționează că, careva hotărâre de Guvern, cu privire la schimbarea destinației agricole a sectorului cu suprafața de 44 ha din com. Stăuceni nu există;

- actul reviziei economico-financiare tematice din 20 ianuarie 2006, din care rezultă că, contrar prevederilor art. 8, 9 și 71 Cod funciar a fost efectuată schimbarea destinației agricole a terenurilor în terenuri pentru construcții locative individuale, iar contrar prevederilor art. 9 și 12 a Legii nr. 1308 din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului, la eliberarea autorizațiilor de construcție nu au fost calculate și achitate pierderile agricole la schimbarea destinației suprafeței de 44 ha în com. Stăuceni, în mărime de 1 548 629 lei;

- scrisoarea nr. 3815, expediată de către Asociația „ABCI Bucovina” la 05 decembrie 2006, în adresa Agenției Relații Funciare și Cadastru, prin care au fost expediate materialele privind schimbarea destinației agricole a terenurilor preconizate pentru construcția cartierului locativ „ABCI Bucovina” și adoptarea unei hotărâri de Guvern în acest sens;

- scrisoarea nr. 36-01/2423 din 21 decembrie 2006 a Agenției Relații Funciare și Cadastru, prin care s-a refuzat pregătirea materialelor premergătoare pentru adoptarea unei hotărâri de Guvern, în vederea schimbării destinației agricole a terenului cartierului locativ „ABCI Bucovina”, din motivul că acesta urmează a fi amplasat la distanță de circa 2 km de la com. Stăuceni, fapt ce nu corespunde planului urbanistic general al comunei. În cazul în care se presupune includerea cartierului locativ în hotarele administrativ-teritoriale ale mun. Chișinău, urmează a fi idificate hotarele localității, în caz contrar se înființează o localitate nouă ceia ce ține de competența Parlamentului;

- procesul-verbal de examinare a documentelor: certificate de urbanism și autorizații de construire a proprietarilor de terenuri în cartierul locativ „ABCI Bucovina” din 10 aprilie 2007;

- scrisoarea nr. 116/8776 din 17.01.2006, expediată de către Primăria mun. Chișinău în adresa organului de urmărire penală, în care se menționează că, Consiliul mun. Chișinău n-a adoptat nici o decizie referitoare la schimbarea destinației terenurilor agricole (proprietate privată) cu suprafața de 44 ha, din extravilanul com. Stăuceni, pentru amplasarea construcțiilor locative particulare;

- scrisoarea nr. 1020-1022 din 30.11.2006, expediată în adresa Guvernului de către Agenția pentru Construcții și Dezvoltare a Teritoriului, în legătură cu situația creată în jurul imobilelor amplasate în com. Stăuceni din preajma traseului Chișinău-Orhei, aceste obiecte sunt construite sau se află în faza de construcție pe terenuri agricole cu o bonitate de 68 puncte, cu încălcări a legislației în vigoare;

- prescripțiile Agenției pentru Construcții și Dezvoltare a Teritoriului nr. 004311, 004312, 004313 din 12.12.2006 și nr. 004317 din 14.12.2006, prin care a fost sistată executarea lucrărilor de construcție, cu sistarea valabilității certificatelor de urbanism și a autorizației de construcție emise de către Primăria com. Stăuceni, până la lichidarea încălcărilor depistate;

- scrisoarea nr. 36-01/703 din 17.04.2007 expediată în adresa organului de urmărire penală de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, în care se menționează că destinația agricolă a terenurilor ce aparțin agenților economici din preajma traseului Chișinău-Orhei din com. Stăuceni, nu a fost modificată în modul stabilit prin hotărâre de Guvern, iar mărimea totală a pierderilor sectorului agrar constituie 867 768 63 lei.

Astfel, s-a menționat că instanța de apel a ignorat totalmente aceste probe care n-au fost analizate, apreciate și ca urmare, nu s-a expus nici asupra admiterii și nici asupra respingerii lor.

De asemenea, s-a evidențiat că, în cererea de apel, partea acuzării a invocat și alte argumente, care au fost ignorate de instanța de apel și anume:

- lipsa unei hotărâri de Guvern, cu privire la schimbarea destinației agricole a sectorului cu suprafața de 44 ha din com. Stăuceni, până în prezent;

- o parte din certificatele de urbanism și autorizații de construcție, pentru desfășurarea lucrărilor de construcție individuală pe cauza dată, au fost eliberate de către inculpații Dragomir I. și Cucereanu Ig. până la adoptarea deciziei Consiliului com. Stăuceni nr. 1/23 din 06.02.2003 „*Cu privire la schimbarea destinației terenului proprietate privată (grădini) în teren pentru construcția caselor de locuit individuale*”;

- neîncasarea în volum deplin a plăților legate de compensarea pierderilor cauzate de schimbarea destinației agricole;

- ignorarea prevederilor pct. 6 lit. a) din Regulamentul privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 18 aprilie 1997: „*Autorizațiile de construire se eliberează de consiliile județene, Comitetul executiv al U.T.A. Găgăuzia, primăriile municipiilor (orașelor) și comunelor după cum urmează: a) consiliile județene, Comitetul executiv al U.T.A. Găgăuzia, Consiliul municipal Chișinău - pentru investițiile publice finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat, fondurile extrabugetare, din credite externe garantate de Guvern, din surse proprii ale întreprinderilor cu capital de stat și pentru investițiile publice finanțate din bugetul consiliului respectiv, precum și pentru construcțiile din extravilan*”;

- ignorarea prevederilor art. 83 Cod funciar: “*Din categoria terenurilor agricole de calitate superioară fac parte terenurile situate pe cumpăna apelor și pe versantele cu panta de pînă la 3 grade, precum și terenurile cu gradul de evaluare a fertilității naturale de peste 60, terenurile irigate, loturile experimentale, terenurile instituțiilor de cercetări științifice și de învățămînt. În vederea protecției terenurilor agricole de calitate superioară se interzice retragerea acestora din circuitul agricol, utilizarea lor în alte scopuri decît cele agricole, desfășurarea pe aceste terenuri a operațiunilor tehnologice și de altă natură ce conduc la degradarea solului, cu excepția cazurilor cînd sînt repartizate pentru construcția obiectivelor liniare (drumuri, linii de telecomunicații și de transport electric, conducte), obiectivelor de exploatare minieră a petrolului și gazelor și a construcțiilor de producție necesare pentru exploatarea acestora. Retragerea terenurilor agricole de calitate superioară din circuitul agricol pentru necesitățile de stat și publice se face numai în cazuri excepționale, prin hotărîre a Guvernului*”.

Față de cele ce preced, s-a conchis că instanța de apel selectiv a grupat probele pe acest epizod, unele fiind redate în decizie, unele fiind integral ignorate, neanalizate, neapreciate, ca urmare nefiind elucidate faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, iar celelalte respinse, nefiind argumentate desfășurat cu expunere clară în decizia sa.

Alt aspect, care a fost menționat pe această cauză este concluzia instanței de apel despre faptul că reluarea urmăririi penale în privința inculpaților, a fost ilegală, fapt ce ca urmare, atrage după sine, declararea nulității tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale, adică după 02.04.2007, cu participarea inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. în calitate de bănuți și ulterior învinuiți.

Astfel, pe de o parte instanța de apel a concluzionat asupra necesității achitării inculpaților ignorând necesitatea aprecierii tuturor motivelor invocate în apel de către partea acuzării, după cum a fost indicat supra, iar pe de altă parte indică asupra ilegalității reluării urmăririi penale în privința inculpaților, concluzionând totuși că lipsa faptelor infracționale prevalează asupra nulității probelor.

Cauza privind înstrăinarea lotului de teren SRL „Marinirom”.

Învinuirea adusă lui Dragomir I. în comiterea infracțiunii imputate pe acest epizod, este bazată pe:

- decizia Consiliului Comunal Stăuceni nr.11/15 din 21 decembrie 2006 prin care s-a permis Primăriei comunei Stăuceni-primar Dragomir I., vânzarea terenului aferent construcției private a firmei S.R.L. „Marinirom” cu suprafața de 0,6337 ha;

- procesul-verbal al ședinței din 21.12.2006 a Consiliului com. Stăuceni, unde în calitate de raportor cu privire la procurarea terenurilor aferente construcțiilor private, în baza cererilor depuse de către SRL „Marinirom”, a fost Dragomir I.;

- borderoul de calcul al prețului normativ de vânzare-cumpărare a terenului proprietate publică aferent construcției private din 25.12.2006;

- declarațiile specialistului Tiju V.

Însă, concluzia instanței de apel pe această cauză s-a bazat pe faptul că exista o hotărâre care urma a fi executată, iar lipsa resurselor bănești ale debitorului pentru onorarea obligației, a obligat inculpatul să pună în discuție la ședința Consiliului local întrebarea cu privire la transmiterea unor imobile, care erau anterior scoase din procesul tehnologic, nu mai erau exploatate și a căror degradare era iminentă, fiind în așa mod prevenită asumarea unor cheltuieli suplimentare pentru întreținere, precum și stinsă datoria existentă.

În această parte, instanța de recurs a evidențiat că, instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele cauzei, deoarece inculpatului i-a fost incriminată fapta privind înstrăinarea unor terenuri aferente construcțiilor care erau anterior scoase din procesul tehnologic și care au fost dobândite în urma unui litigiu soluționat de instanță, însă nu de la Primăria com. Stăuceni, ci de la CNVVC. Astfel, nu exista nici un fel de obligație a Primăriei com. Stăuceni față de SRL „Marinirom”, ce ar deriva dintr-o hotărâre judecătorească, în acest sens argumentele instanței de apel fiind neîntemeiate.

16. Rejudecând cauza, potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău

din 19 iunie 2017, s-a dispus admiterea cererii de apel depuse de procuror, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia s-a dispus încetarea procesului penal cu privire la învinuirea lui Dragomir I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), b) și d) Cod penal și în privința lui Cucereanu Ig. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), d) Cod penal, din motivul că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

De asemenea, s-a încetat procesul penal de învinuire a lui Dragomir I., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(1) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

17. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat referitor la cauza 2, epizodul 3 pe faptul depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate lui Dragomir I. și Cucereanu Ig., următoarele:

Din materialele cauzei penale rezultă că, la 25.11.2005, cauza penală nr. 2005036566, prin rezoluția ofițerului de urmărire penală al Direcției Generale Anticorupție al C.C.C.E.C. din 25.11.2005 a fost pornită urmărirea penală în privința persoanelor cu funcții de răspundere a Primăriei comunei Stăuceni pe faptul depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor acordate prin lege care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, conform elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 328 Cod penal (f. d. 1-2, Vol. VI).

În cadrul controlului efectuat au fost stabilite încălcări la atribuirea terenurilor din fondul de rezervă a terenurilor de pământ cu destinația agricolă, pentru construcția caselor individuale de locuit în extravilanul comunei Stăuceni pe o suprafață de 44 ha. Astfel, prin Hotărârea Guvernului nr. 735 din 08.08.1997 și nr. 1018 din 02.10.998, Primăriei Stăuceni i-au fost transmise în fondul de rezervă 139 ha de pământ cu destinație agricolă pentru majorarea suprafețelor grădinilor locuitorilor comunei Stăuceni. Prin Decizia nr. 348 din 11.09.1997 a Primăriei Stăuceni, loturile au fost atribuite locuitorilor com. Stăuceni cu eliberarea titlurilor provizorii.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 14.02.2007 s-a dispus clasarea cauzei penale din motivul că acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere a Primăriei comunei Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal (f.d. 3-5, Vol. VI). În motivarea acestei ordonanțe s-a indicat că potrivit actului reviziei economico-financiare tematice din 20.01.2006, contrar prevederilor art. 8, 9 și 71 Cod Funciar a fost efectuată schimbarea destinației agricole a terenurilor în terenuri pentru construcții locative individuale, iar contrar prevederilor art. 9 și 12 a Legii nr. 1308-XIII din 25.07.1997 privind prețul normativ și modul de vânzare - cumpărare a pământului, la eliberarea autorizațiilor de construcție nu au fost calculate și achitate pierderile agricole la schimbarea destinației suprafeței de 44 ha în com. Stăuceni, în mărime de 1548629 lei, de către titularii autorizațiilor de construcție a fost achitată suma de 1590366 lei, astfel analizând faptele și circumstanțele expuse în raport au concluzionat asupra inexistenței prejudiciului material cauzat de către persoanele cu

funcție de răspundere a Primăriei com. Stăuceni intereselor publice, în urma terenurilor asociației ABCI Bucovina.

Prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 02.04.2007 s-a dispus anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr.2005036566 din 14.02.2007 cu reluarea urmăririi penale (f.d. 7, Vol. VI). În motivarea anulării ordonanței de clasare s-a indicat că la urmărirea penală pe această cauză a fost efectuată superficial și incomplet.

Drept urmare, la 28.06.2006, potrivit procesului-verbal privind pornirea urmăririi penale din 28.06.2006 a procurorului în Procuratura Anticorupție a fost începută urmărirea penală conform semnelor infracțiunii prevăzute de alin. (2) art. 327 Cod penal (f.d. 1, Vol. X). Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 22.12.2006 s-a dispus clasarea cauzei penale nr.2006978046 pe motivul că, acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere a Primăriei com. Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 327, 328 sau 329 Cod penal (f.d. 8-10, Vol. VI). Prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 02.04.2007 s-a dispus anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr.2006978046 din 22.12.2006, (f.d. 11-12, Vol. VI).

La 02.04.2007, prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 02.04.2007, s-a anulat rezoluția de neîncepere a urmăririi penale, emisă de procurorul secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale CCCEC, SIS și DV a Procuraturii Generale din 04.04.2005, cu începerea urmăririi penale, conform elementelor componenței de infracțiuni prevăzute de art. 329 alin. (2) Cod penal pe faptul neglijenței în serviciu săvârșite de factorii de decizie a Primăriei com. Stăuceni, soldate cu urmări grave (f.d.1-18, vol. XII);

La 20.04.2007, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al Direcției Generale Urmărire Penală a C.C.C.E.C. din 20.07.2007 a fost începută urmărirea penală în privința persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul Primăriei com. Stăuceni, mun. Chișinău în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal (f.d. 15-16, vol. VI), iar prin ordonanțele din 10.04.2007 și din 13.07.2007, cauzele penale nr.2006978046, 2005036566, 2007036237 și 2007036261 au fost conexe într-o procedură unică (f.d. 17-19, vol. VI).

Prin urmare, instanța de apel a reținut că ordonanțele sus enunțate privind reluarea urmăririi penale contravin prevederilor art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art.4 Protocolul 7 al CEDO, art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 22 alin. (2), 287 alin.(4) Cod de procedură penală.

De asemenea, s-a remarcat că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală, principiului *non bis in idem* i s-a oferit o conotație constituțională indicându-se dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă derivă din art. 21 din Constituție. Or, principiul dat se referă nu doar la dreptul persoanei de a nu fi judecat de două ori pentru aceeași faptă, dar și la dreptul acesteia de a nu fi urmărită de două ori pentru aceeași faptă de organele de urmărire penală.

Totodată, instanța de apel a menționat că, potrivit Convenției Europene, două situații pot determina redeschiderea unei cauze penale, și anume: 1) *există fapte noi sau*

recent descoperite; 2) există un viciu fundamental.

Fapte noi constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nu puteau fi cunoscute la acea dată. Noi trebuie să fie probele administrate în cadrul cercetării altor cauze, și nu mijloacele de probă prin care se administrează probe deja cunoscute în cauza respective.

Fapte recent descoperite sînt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite. Atitudinea unei părți care, cunoscînd un fapt sau o împrejurare ce-i era favorabilă, a preferat să păstreze tăcerea nu poate justifica mențiunea unei erori judiciare și nu poate constitui un obstacol la admiterea reluării urmăririi penale dacă prin alte mijloace de probă asemenea împrejurări nu au putut fi descoperite la acel moment.

Astfel, pentru a trage la răspundere penală persoana vinovată, a fost anulată ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție din 14.02.2007, s-a clasat cauza penală nr. 2005036566 pe motiv că acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul Primăriei Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

În acest context, potrivit dispozițiile art.6 din Hotărîrea Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.63 alin.(2) Cod de procedură penală, principiul constituțional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă impune în linii mari autorităților publice competente nu numai interdicția de a judeca repetat persoana, dar și interdicția de a fi urmărit de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

Totodată, Curtea Constituțională a statuat că pentru a nu transforma dreptul de a nu fi urmărit sau judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă într-un drept absolut, ceea ce ar împiedica descoperirea infracțiunilor, sistemele de drept, inclusiv Convenția, au reglementat expres derogările admisibile. Aceste derogări oferă organelor de urmărire penală posibilitatea de a relua urmărirea și sînt formulate, în termeni aproape identici, în art.22 și 287 Cod de procedură penală, precum și în art.4 din Protocolul nr.7 la Convenție, potrivit cărora, reluarea urmăririi penale se admite doar dacă „*apar fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată*”.

Reieșind din textul ordonanței prim-adjunctului Procurorului General din 02.04.2007 de anulare a ordonanței de clasare a cauzei penale nr. 2005036566 pe motiv că acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul Primăriei Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, și reluarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2005036566, s-a menționat că, la caz, nu au fost constatate careva circumstanțe noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental, care ar fi condiționat reluarea urmăririi penale în cauza dată.

Din conținutul ordonanței rezultă faptul că temei de reluare a urmăririi penale este că în fapt nu a existat temei de a determina adoptarea acestei soluții, invocînd și faptul că urmărirea penală pe cauza dată a fost efectuată superficial și incomplet, nefiind dată o apreciere corectă probelor administrate, precum și încadrarea juridică a acțiunilor

persoanelor bănuite, fapte care nu se atribuie nici la fapte noi ori recent descoperite și nici la capitolul viciu fundamental.

Potrivit art. 7 alin. (6) Cod penal, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sînt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

La fel, în același sens, notăm că în hotărârea nr. 16 din 25 iunie 2013, Curtea Constituțională a statuat că neretroactivitatea hotărârilor instanței de jurisdicție constituțională nu poate prevala în situația în care la baza hotărârilor judecătorești sunt puse prevederi legale care contravin drepturilor și libertăților fundamentale și prin efect sunt declarate neconstituționale.

Așadar, instanța de apel a constatat că, ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 02.04.2007 de reluare a urmăririi penale în privința lui Dragomir I. și Cucereanu Ig. (*persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul Primăriei com. Stăuceni*) sunt lovite de nulitate, deoarece odată ce în privința persoanei a fost încetată urmărirea penală în mod corect, aceasta nu poate fi pusă repetat sub urmărire penală.

În acest context, instanța de apel a considerat ilegale concluziile efectuate de prima instanță în cadrul sentinței, ori deși s-a expus asupra necesității achitării inculpaților s-a expus și asupra ilegalității reluării urmăririi penale în privința inculpaților, concluzionînd că totuși lipsa faptelor infracționale prevalează asupra nulității probelor.

Pe cînd în situația existenței unei hotărîri definitive și revocabile în privința unei persoane, prima instanță nu urma să porceadă la examinarea fondului cauzei.

Totodată, s-a remarcat că ordonanța din 14.02.2007 de clasare a urmăririi penale, se echivalează cu o hotărîre judecătorească irevocabilă și reprezintă autoritatea lucrului judecat, care nu permite declanșarea unei noi proceduri cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct. 5)–9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Referitor la solicitarea apelantului-procuror privind condamnarea lui Dragomir I. în baza art. 328 alin. (3) lit. a), b) și d), 327 alin. (2) lit. b) Cod penal și a lui Cucereanu Ig. în baza art. 328 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal, instanța de apel a menționat că nu se va expune asupra acesteia, dat fiind că în cauza penală pe faptul săvârșirii repetate a acțiunilor ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin ce au fost cauzate daune în proporții deosebit de mari intereselor publice, soldate cu urmări grave, deoarece există un act cu caracter definitiv și executoriu asupra vinovăției inculpaților.

Prin urmare, instanța a statuat că, procesul penal cu privire la învinuirea lui Dragomir I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), b) și d) Cod penal și Cucereanu Ig. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), d)

Cod penal, urmează a fi încetat din motivul că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Cu privire la cauza 5, epizodul 6 pe faptul folosirii intenționate a situației de serviciu în interes material și personal instanța de apel a menționat că instanța de fond referitor la epizodul dat a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, instanța de fond ajungând eronat la concluzia achitării lui Dragomir I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de fond la adoptarea sentinței a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, s-a remarcat că organul de urmărire penală incorect a calificat acțiunile inculpatului, Dragomir I. în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal. Or, acțiunile acestuia urmează a fi recalificate în baza art. 327 alin. (1) Cod penal.

Astfel, pe parcursul examinării prezentei cauze penale, *s-a stabilit cu certitudine că Dragomir I., activînd în baza hotărârii Judecătorii Rîșcani, mun. Chișinău, nr.2-1941/2003 din 13 iunie 2003 în funcția de Primar al com. Stăuceni, mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere căreia prin alegere și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice stabilite de art. 34 alin. (1), lit. j), alin. (2) lit. h) a Legii nr.13 din 18.03.2003 privind administrația publică locală și anume de a reprezenta în raporturi juridice satul în calitate de persoană juridică, de a efectua inventarierea bunurilor din domeniul public și cel privat al satului și de a le administra în limitele competenței, a abuzat de situația de serviciu în următoarele circumstanțe: La 09.09.2004 între Colegiul Național de Viticultură și Vinificație Chișinău și SRL „Marinirom” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a producției vinicole în sumă de 500 000 lei cu plată în avans 100%. În baza acestui contract de către CNVVC a fost livrată producție în sumă de 278 000 lei către SRL „Marinirom”. Ulterior, din motivul renunțării de către SRL „Marinirom” de a procura producție vinicolă în suma restantă, a solicitat rambursarea sumei de 222 000 lei de la CNVVC. Din motivul lipsei mijloacelor bănești suficiente și adresării SRL „Marinirom” în instanța de judecată, CNVVC a fost de acord de a transmite către SRL „Marinirom” în contul stingerii datoriei existente, complexul de clădiri și complexul stației de pompare din com. Stăuceni, bunuri ce au fost excluse conform procedurii în procesul tehnologic. După obținerea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile enumerate, SRL „Marinirom” s-a adresat cu cerere privind procurarea terenurilor aferente. Dragomir I., activînd în calitate de primar al com. Stăuceni, contrar prevederilor pct.11 al Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 562 din 23.10.1996, folosind în mod intenționat situația de serviciu în interes material și personal, exprimat prin obținerea de către SRL „Marinirom” fondatorii căreia sunt soția și feciorul său, M. Dragomir și R. Dragomir, a dreptului de proprietate asupra terenului nominalizat, fără a stabili suprafața reală a sectorului de teren aferent complexului de clădiri și construcții a*

stației de pompare, fiind raportor la ședința Consiliului com. Stăuceni la ședința din 12.12.2006 prezentând date eronate a determinat consiliul local să adopte decizia nr. 11/15 din 21.12.2006, prin care s-a permis înstrăinarea lotului cu suprafața de 0,6337 ha către SRL „Marinirom”.

Acțiunile lui Dragomir I. au fost calificate de organul de urmărire penală și susținute în ședința de judecată de către acuzatorul de stat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, *adică fiind o persoană cu o înaltă funcție de răspundere, a folosit intenționat situația de serviciu, în interes material și personal, cauzând daune considerabile intereselor publice.*

Însă, instanța de apel a considerat incorectă încadrarea făcută de către organul de urmărire penală, or, acțiunile prevăzute la art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal presupun săvârșirea infracțiunii de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere, calitate pe care inculpatul, Dragomir I., nu o deține în virtutea survenirii modificărilor legislative din art. 123 Cod penal. Din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului, Dragomir I., în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și anume „folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal s-a remarcat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 327 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care presupune îndeplinirea obligațiilor de serviciu în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridic.

În speță, prin acțiunile inculpatului, Dragomir I. s-au periclitat relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public.

Latura obiectivă a infracțiunii examinate include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea sau în inacțiunea de folosire a situației de serviciu; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin folosirea situației de serviciu se înțelege săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței sale de serviciu. Nu intră sub incidența noțiunii „folosirea situației de serviciu” folosirea relațiilor de rudenie, de afinitate sau de amicitie, atunci când acestea nu au legătură cu funcția ocupată.

Indiferent de forma sub care se poate exprima folosirea situației de serviciu, esențial este ca, în procesul de calificare a infracțiunii - în urma analizei tuturor normelor care circumstanțiază statutul juridic al făptuitorului - să se stabilească că acțiunea sau inacțiunea făptuitorului decurge din atribuțiile de serviciu ale acestuia, că această acțiune

sau inacțiune este în limitele competenței sale de serviciu. Deci, că nu au fost depășite în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor ce i-au fost acordate făptuitorului prin lege.

La acest capitol, s-a reținut că inculpatul, Dragomir I., *activînd în funcția de primar al com. Stăuceni mun. Chișinău, a abuzat de situația de serviciu prin faptul că activînd în calitate de primar al com. Stăuceni, folosind în mod intenționat situația de serviciu în interes material și personal, exprimat prin obținerea de către SRL „Marinirom” fondatorii căreia sunt soția și feciorul său, M. Dragomir și R. Dragomir, a dreptului de proprietate asupra terenului aferent complexul de clădiri și complexul stației de pompare din com. Stăuceni, fără a stabili suprafața reală a sectorului de teren aferent complexului de clădiri și construcții a stației de pompare, fiind raportor la ședința consiliului com. Stăuceni la ședința din 12.12.2006 prezentînd date eronate a determinat consiliul local să adopte decizia nr.11/15 din 21.12.2006, prin care s-a permis înstrăinarea lotului cu suprafața de 0,6337 ha către SRL „Marinirom”.*

În continuare, instanța de apel a stabilit cu certitudine că, Dragomir I. a încălcat dispozițiile legale și nu a stabili suprafața reală a sectorului de teren aferent complexului de clădiri și construcții a stației de pompare, fiind raportor la ședința Consiliului com. Stăuceni din 12.12.2006 a prezentat date eronate fapt care a determinat Consiliul local să adopte decizia nr.11/15 din 21.12.2006, prin care s-a permis înstrăinarea lotului cu suprafața de 0,6337 ha către SRL „Marinirom”.

Acestea rezultă din declarațiile martorului, Tiju V. și expertului Goian V. date în ședința instanței de apel și în prima instanță, precum și reieșind din certificatul eliberat de specialistul Agenției Relații Funciare și Cadastru, A. Vasiliev, se constată că terenul aferent complexului de clădiri și construcției de pompare CNVVC, nu depășește suprafața de 0,08448 ha astfel suprafața de 0,5489 ha urma a fi comercializată prin licitație publică, iar banii obținuți să fie încasați la bugetul comunei Stăuceni.

Ca urmare a celor expuse, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului, Dragomir I., precum că dânsul n-ar fi comis fapta infracțională imputată, nu corespund adevărului, și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

În ceea ce privește circumstanța agravantă indicată la lit. b) alin. (2) al art. 327 Cod penal, imputată lui Dragomir I., și anume *“folosirea intenționată de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material și personal dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice”*, s-a notat că potrivit alin. (2) art. 123 Cod penal (legea în vigoare la data comiterii infracțiunii) prin persoană cu înaltă funcție de răspundere se înțelege persoana cu funcție de răspundere al cărei mod de numire sau alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova și de legile organice, precum și persoanele cărora persoana cu înaltă funcție de răspundere le-a delegat împuternicirile sale. Prin Legea nr. 245 din 02.12.2011, în vigoare din data de 03.02.2012, art. 123 Cod penal a suportat modificări. Astfel că, în baza art. 123 alin.(3) Cod penal în varianta enunțată supra, prin persoană cu funcție de demnitate publică se

înțelege: persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, în condițiile legii; consilierul local; deputatul în Adunarea Populară a Găgăuziei; persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale.

În virtutea prevederilor art. 112 alin. (3) din Constituție, modul de alegere a consiliilor locale și a primarilor, precum și atribuțiile acestora, este stabilit de lege și anume de Legea privind administrația publică locală. Potrivit art. 31-32 al Legii administrației publice locale rezultă că primarii sunt aleși prin vot direct de către cetățenii Republicii Moldova și nu de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, în condițiile legii. În consecință, primarul nu poate fi considerat persoană al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova.

Ca urmare a celor invocate, instanța de apel a menționat că Dragomir I. nu deținea statutul de persoană cu înaltă funcție de răspundere, din care motiv acțiunile acestuia urmează a fi recalificate în baza alin.(1) al art. 327 Cod penal. Necătfînd la aceasta, Dragomir I. urmează a fi liberat de răspundere penală pe motivul expirării termenului de prescripție.

18. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul contestă decizia cu recurs ordinar și solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, în partea soluției adoptate în privința inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. pe art. 328 Cod penal.

Totodată, recurentul menționează expres că, soluția instanței de apel, în partea ce ține de condamnarea inculpatului Dragomir I. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, este legală și întemeiată, prin urmare în această parte decizia nu se contestă și urmează a fi menținută.

În cererea de recurs, se invocă despre faptul că, ordonanțele de încetare a urmăririi penale în privința lui Dragomir I. și Cucereanu Ig. nu pot fi considerate ca hotărâri definitive din momentul adoptării, deoarece acestea pot fi contestate la procurorul ierarhic superior, în condițiile art. 299/1 Cod de procedură penală, și ulterior, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, judecătorului de instrucție.

Măsura scoaterii de sub urmărire penală nu este o măsură definitivă, întrucât ea este supusă controlului ierarhic și nu poate fi asimilată unei hotărâri de achitare. Reluarea urmăririi penale nicidecum nu presupune că persoana este urmărită de mai multe ori, deoarece suntem în prezența uneia și aceleiași urmăririi penale, desfășurate în cadrul aceluiași proces penal, care, de fapt, nu a fost pornită din nou, repetat, dar pur și simplu a fost reluată. Prin urmare, procedura reluată nu este altceva decât continuarea primei proceduri, iar o astfel de situație nu contravine principiului „*non bis in idem*”.

Din materialele cauzei deși rezultă că la prezentarea materialelor de la urmărirea penală, Dragomir I. și Cucereanu Ig., precum și apărătorii acestora, nu au invocat faptul că ordonanțele prim-adjunctului Procurorului General, ar fi adoptate ilegal. Prin urmare, argumentul instanței pus la baza motivării nulității ordonanțelor nominalizate pot fi reținute ca întemeiate, ori lipsa faptelor infracționale prevalează asupra nulității probelor.

Instanța de apel greșit a considerat ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală referitor la reluarea urmăririi penale în privința inculpaților, deoarece în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță, mijloc de procedură neutilizat de partea apărării, în cazul dezacordului cu ordonanța procurorului superior, prin care s-a redeschis procesului penal pe cauză.

Mai mult, de către partea apărării nu au fost utilizate și alte măsuri prevăzute de norma procesual-penală, privind contestarea acțiunilor prezumate ilegale, așa cum este art. 298, art. 299/1, art. 313 Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de apel prematur a conchis precum că reluarea urmăririi penale în privința inculpaților, a fost ilegală, fapt ce atrage declararea nulității tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale, adică după data de 02.04.2007, cu participarea inculpaților Dragomir I. și Cucereanu I. în calitate de bănuți și ulterior învinuiți.

Or, ordonanțele enunțate nu contravin prevederilor art. 21 din Constituția, art. 4 Protocolul 7 CEDO, art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 22 alin. (2), 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

În același context, procurorul evidențiază că, potrivit dispoziției art.6 din Hotărârea Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.63 alin.(2) Cod de procedură penală, principiul constituțional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă impune în linii mari autorităților publice competente nu numai interdicția de a judeca repetat persoana, dar și interdicția de a fi urmărit de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

Totodată, Curtea Constituțională a statuat că pentru a nu transforma dreptul de a nu fi urmărit sau judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă într-un drept absolut, ceea ce ar împiedica descoperirea infracțiunilor, sistemele de drept, inclusiv Convenția, au reglementat expres derogările admisibile. Aceste derogări oferă organelor de urmărire penală posibilitatea de a relua urmărirea penală și sînt formulate în termeni aproape identici, în art.22 și 287 Cod de procedură penală, precum și în art.4 din Protocolul nr.7 la Convenție, doar dacă „*apar fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată*”.

Hotărîrea Curții Constituționale la care a făcut referire instanța de apel a fost emisă după finisarea urmăririi penale în prezenta cauză, iar conform art. 28 alin. (2) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și se aplică din momentul adoptării hotărîrii respective.

Generalizând cele menționate, partea acuzării conchide că, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare

juridică greșită, ce demonstrează că, în prezenta speță și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs, invocate sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel.

19. Judecând recursul ordinar declarat de procuror, în raport cu actele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, inclusiv din alte motive decât cele formulate de titularul cererii, reieșind din următoarele considerente de fapt și de drept.

Cu titlul preliminar, Colegiul menționează că, rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, adică a recursului ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Din punct de vedere procesual, soluția de admitere a recursului declarat de procuror, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanța de apel, în alt complet de judecată în cazul în care esența erorii judiciare nu poate fi înlăturată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor.

Tot aici, urmează de reiterat că, ghidându-se de prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Analizând motivele recursului ordinar subscrise de procuror cazului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se constată că acesta pledează pentru desființarea parțială a deciziei instanței de apel, mai precis, în partea soluției adoptate în privința inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. pe art. 328 Cod penal, cu remiterea cauzei în această parte la rejudecare. Totodată, recurentul menționează că, soluția instanței de apel, în partea ce ține de condamnarea inculpatului Dragomir I. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, este legală și întemeiată, prin urmare în această parte decizia nu se contestă și urmează a fi menținută.

În esență, reieșind din analiza textuală a cererii de recurs, deducem în accepțiunea procurorului, instanța de apel eronat a dispus încetarea procesului penal cu privire la învinuirea lui Dragomir I. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), b) și d) Cod penal și în privința lui Cucereanu Ig. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a), d) Cod penal, din motivul că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

La fel, în cererea de recurs, procurorul a evidențiat că ordonanțele de încetare a urmăririi penale în privința lui Dragomir I. și Cucereanu Ig. nu pot fi considerate ca hotărâri definitive din momentul adoptării, deoarece acestea sunt pasibile contestării la

procurorul ierarhic superior, în condițiile art. 299/1 Cod de procedură penală, și ulterior, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, la judecătorul de instrucție.

Mai mult ca atât, principial recurentul opinează că reluarea urmăririi penale dispusă în acest dosar nicidecum nu presupune că persoana este urmărită de mai multe ori, deoarece suntem în prezența uneia și aceleiași urmăririi penale, desfășurate în cadrul aceluiași proces penal, care, de fapt, nu a fost pornită din nou, repetat, dar pur și simplu a fost reluată. Prin alte cuvinte, procedura reluată nu este altceva decât continuarea primei proceduri, iar o astfel de situație nu contravine principiului „*non bis in idem*”.

Verificând legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel în partea recurată de procuror, Colegiul penal lărgit consemnează că, deși nu poate ralia întru-totul la argumentele recurentului, totuși consideră că soluția adoptată de Curtea de Apel Chișinău pe marginea epizodului nr. III ce-i vizează pe Dragomir I. și Cucereanu Ig. pentru faptul depășirii limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune considerabile intereselor publice, urmează a fi desființată, întrucât instanța nefondat a conchis asupra temeiului încetării procesului penal pe acest capăt de acuzare. Pentru a statua în acest sens, instanța de recurs a rezultat din următoarele considerente.

Înainte de a purcede la consemnarea argumentelor ce țin nemijlocit de fondul cauzei, este important de a nota că acest dosar penal care-i vizează pe Dragomir I. și Cucereanu Ig. a fost deja judecat în procedura recursului ordinar, de două ori, în ambele cazuri fiind dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pentru a fi corectate erorile de drept semnalate de părți. Sentința în privința inculpaților nominalizați a fost pronunțată în 2013, iar faptele infracționale imputabile acestora prin rechizitoriu datează începând cu 1998, 1999, 2001 etc. În total, termenul de judecare a acestei cauze, din momentul sesizării primei instanțe și până în prezent este de peste 15 ani.

Vizavi de acest aspect, se relevă că, în cauza *Ispan contra României, Hotărîrea CtEDO din 31.05.2007*, Curtea Europeană a specificat că, fiind vorba de comportamentul tribunalelor naționale, se constată că importante întârzieri în procedură au fost cauzate de casările și trimiterile succesive ale cauzei la rejudecare. În această privință, Curtea a observat că derularea procedurii a fost prelungită din cauza numeroaselor decizii emise în cauză din care două anulau deciziile jurisdicțiilor inferioare pentru neregularități de procedură. Deși, Curtea nu este competentă pentru a analiza modul în care jurisdicțiile naționale au interpretat și aplicat dreptul intern, totuși s-a considerat că acele casații succesive cu trimiterea la rejudecare se datorează unor erori comise de jurisdicțiile inferioare cu ocazia examinării cauzei (*Wierciszewska contra Poloniei, nr. 41431/98, 25 noiembrie 2003, § 46*). Pe de altă parte, repetarea unor astfel de casări denotă o deficiență de funcționare a sistemului judiciar (*Cârstea și Grecu contra României, nr. 56326/00, 15 iunie 2006, § 42*). În consecință, toate acestea au conturat opinia unanimă despre violarea art. 6 din Convenție, prin tergiversarea procedurilor, fiind încălcat dreptul părții la un proces echitabil.

Așadar, în vederea excluderii unei potențiale încălcări a art. 6 CEDO, prin tergiversarea neîntemeiată a acestei proceduri, se atrage atenția instanței de apel asupra

faptului că, carențele admise în actul justiției întocmit pe acest dosar, care în repetate rânduri au fost semnalate de instanța de recurs, urmează a fi înlăturate prin rejudecarea cauzei și pronunțarea unei soluții legale și întemeiate.

Revenind la fondul cauzei deferite judecării, se pornește de la aceea că obiectul supus cercetării și examinării de către Colegiul penal lărgit, în exclusivitate, îl constituie faptele incriminate inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. pe cauza 2 epizodul III încadrate juridic în privința lui Dragomir I. în baza art. 328 alin. (3) lit. a), b) și d) Cod penal, fiind persoană cu o înaltă funcție de răspundere, a săvârșit repetat acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, prin ce au fost cauzate daune în proporții deosebit de mari intereselor publice, soldate cu urmări grave, și în privința lui Cucereanu Ig. în baza art. 328 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal, fiind o persoană cu funcție de răspundere, a săvârșit repetat acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin ce au fost cauzate daune în proporții deosebit de mari intereselor publice, soldate cu urmări grave.

În pct. 2 din prezenta decizie, au fost expuse circumstanțele de fapt ce vizează epizodul nominalizat supra, cu descrierea amănunțită a acțiunilor imputabile ambilor inculpați, din atare considerente Colegiul nu atestă necesitatea de a repeta conținutul lor.

Mai mult că, reieșind din esența erorii de drept semnalate de procuror vizavi de soluția instanței de apel pe acest capăt de acuzare, se constată că criticele acestuia se referă preponderent la soluția de încetare a procesului penal adoptată în baza art. 391 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală, adică vizează un aspect procesual. De aceea, în contextul ce urmează, Colegiul va reitera unele pasaje din decizia instanței de apel, care au stat la baza soluției adoptate în această parte și asupra cărora vor fi formulate comentariile de rigoare.

Or, potrivit părții descriptive a deciziei recurate, se constată că instanța a statuat asupra soluției de încetare a procesului penal, reieșind din următoarele:

„ ... ordonanțele sus enunțate emise de prim-adjunctul Procurorului General, Pascari V., privind reluarea urmăririi penale contravin prevederilor art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art.4 Protocolul 7 al CEDO, art. 7 alin. (2) Cod penal, art. 22 alin. (2), 287 alin.(4) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal remarcă că prin Hotărîrea Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală, principiului non bis in idem i s-a oferit o conotație constituțională indicîndu-se dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă derivă din art. 21 din Constituție.

Astfel, principiul dat se referă nu doar la dreptul persoanei de a nu fi judecat de două ori pentru aceeași faptă, dar și la dreptul acesteia de a nu fi urmărită de două ori pentru aceeași faptă de organele de urmărire penală.

... potrivit Convenției Europene, două situații pot determina redeschiderea unei cauze penale, și anume: 1) există fapte noi sau recent descoperite; 2) există un viciu fundamental.

Astfel, pentru a trage la răspundere penală persoana vinovată, a fost anulată ordonanța procurorului Procuraturii Anticorupție, Popa C. din data de 14.02.2007, s-a clasat cauza penală nr. 2005036566 pe motiv că acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul Primăriei Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

În acest context, potrivit dispozițiilor art.6 din Hotărârea Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.63 alin.(2) Cod de procedură penală, principiul constituțional de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă impune în linii mari autorităților publice competente nu numai interdicția de a judeca repetat persoana, dar și interdicția de a fi urmărit de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

Reieșind din textul ordonanței prim-adjunctului Procurorului General, V. Pascari, din 02.04.2007 de anulare a ordonanței de clasare a cauzei penale nr. 2005036566 pe motiv că acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul Primăriei Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, și reluarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2005036566, Colegiul penal atestă că, la caz, nu au fost constatate careva circumstanțe noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental, care ar fi condiționat reluarea urmăririi penale în cauza dată.

Or, din conținutul ordonanței ... rezultă faptul că temei de reluare a urmăririi penale este că în fapt nu a existat temei de a determina adoptarea acestei soluții, invocînd și faptul că urmărirea penală pe cauza dată a fost efectuată superficial și incomplet, nefiind dată o apreciere corectă probelor administrate, precum și încadrarea juridică a acțiunilor persoanelor bănuite, fapte care nu se atribuie nici la fapte noi ori recent descoperite și nici la capitolul viciu fundamental.”

Rezumând cele sus-expuse, se poate de menționat că, instanța de apel a decis asupra încetării procesului penal în privința inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig., pe capătul de acuzare descris în cauza 2 epizodul III, conducându-se de interpretările constituționale expuse de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010 pronunțată asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin. (6) art. 63 din Codul de procedură penală, care se referă la aplicabilitatea principiului *non bis in idem* și, tangențial la institutul reluării urmăririi penale.

În general, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a reitera cronologic toate ordonanțele care au fost adoptate pe acest epizod, de altfel anume acestea și formează obiectul disputat.

Prin urmare, se notează că, pe cauza penală nr. 2005036566, prin rezoluția ofițerului de urmărire penală a Direcției Generale Anticorupție al C.C.C.E.C. din data de 25.11.2005, a fost pornită urmărirea penală în privința persoanelor cu funcții de răspundere a Primăriei com. Stăuceni pe faptul depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, conform elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal (f.d. 1-2, vol. VI).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 14.02.2007 s-a dispus clasarea cauzei penale nominalizate, din motiv că acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere a Primăriei comunei Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal (f.d. 3-5, vol. VI).

Ulterior, prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 02.04.2007 s-a dispus anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr.2005036566 cu reluarea urmăririi penale (f.d. 7, vol. VI). În motivarea anulării ordonanței de clasare s-a indicat că urmărirea penală pe această cauză a fost efectuată superficial și incomplet.

Totodată, la 28.06.2006 pe cauza penală nr.2006978046, potrivit procesului-verbal privind pornirea urmăririi penale din 28.06.2006 a procurorului în Procuratura Anticorupție, a fost începută urmărirea penală conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) Cod penal (f.d. 1, vol. X).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 22.12.2006 s-a dispus clasarea cauzei penale nr.2006978046 pe motivul că, acțiunile persoanelor cu funcții de răspundere a Primăriei com. Stăuceni nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 327, 328 sau 329 Cod penal (f.d. 8-10, vol. VI).

Apoi, prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 02.04.2007 s-a dispus anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr.2006978046 din 22.12.2006 (f.d. 11-12, vol. VI).

La 02.04.2007, prin ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 02.04.2007, s-a anulat rezoluția de neîncepere a urmăririi penale, emisă de procurorul secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale CCCEC, SIS și DV a Procuraturii Generale din 04.04.2005, cu începerea urmăririi penale, conform elementelor componente de infracțiuni prevăzute de art. 329 alin. (2) Cod penal pe faptul neglijenței în serviciu săvârșite de factorii de decizie a Primăriei com. Stăuceni, soldate cu urmări grave (f.d.1-18, vol. XII).

Totodată, la 20.04.2007, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al Direcției Generale Urmărire Penală a C.C.C.E.C. din 20.07.2007 a fost începută urmărirea penală în privința persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul Primăriei com. Stăuceni, mun. Chișinău, în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal (f.d. 15-16, vol. VI), iar prin ordonanțele din 10.04.2007 și din 13.07.2007, au fost conexe într-o procedură unică cauzele penale nr. 2006978046, 2005036566, 2007036237 și 2007036261 (f.d. 17-19, vol. VI).

Deci, actele cauzei ne confirmă că, urmărirea penală pornită pe cauzele penale nr. 2005036566 și nr.2006978046, care indirect îi vizau pe Dragomir I. și Cucereanu Ig., a fost clasată și apoi iarăși reluată. Este esențial de a reține că, acțiunile procesuale nominalizate au fost dispuse în perioada anilor 2006-2007.

În speță, instanța de apel, făcând trimitere la statuările din hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010, pronunțată asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor din alin. (6) al art. 63 din Codul de procedură penală, a conchis că: „ ... ordonanța prim-adjunctului Procurorului General din 02.04.2007 de reluare a urmăririi penale în privința lui Dragomir I. și Cucereanu Ig. (persoanelor cu

funcții de răspundere din cadrul Primăriei com. Stăuceni) sunt lovite de nulitate, deoarece odată ce în privința persoanei a fost încetată urmărirea penală în mod corect, aceasta nu poate fi pusă repetat sub urmărire penală. În acest context, Colegiul penal consideră ilegale concluziile efectuate de prima instanță în cadrul sentinței, ori deși s-a expus asupra necesității achitării inculpaților s-a expus și asupra ilegalității reluării urmăririi penale în privința inculpaților, concluzionând că totuși lipsa faptelor infracționale prevalează asupra nulității probelor.

Pe când în situația existenței unei hotărâri definitive și revocabile în privința unei persoane, prima instanță nu urma să purceadă la examinarea fondului cauzei.”

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit notează că, este indiscutabil faptul că chestiunea reluării urmăririi penale prezintă o importanță majoră la aprecierea echității procedurii desfășurate în privința persoanelor deferite justiției.

Fiind consecvenți celor expuse, Colegiul menționează că chestiunea reluării urmăririi penale, de regulă, trebuie să producă efecte ireversibile asupra actului adoptat, din atare considerente s-a statuat că emiterea unei hotărâri de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, de clasare a urmăririi penale împiedică reluarea acesteia, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași faptă săvârșită de aceeași persoană, dacă nu suntem în prezența circumstanțelor exhaustiv prevăzute de lege, ce ar permite acest fapt.

Prin urmare, ne raliem opiniei că reluarea urmăririi penale este un institut foarte important din cadrul procesului penal, care are legătură cauzală directă cu protecția asigurată de stat persoanelor și chiar întregii societăți în privința abuzurilor din partea celor învestiți cu atribuții de cercetare a infracțiunilor, astfel încât oricine care a săvârșit o faptă pasibilă de pedeapsă penală să fie pedepsit potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Totuși, Colegiul penal lărgit reamintește că cerința securității raporturilor juridice nu este absolută: simpla posibilitate de a redeschide o procedură penală este compatibilă la prima vedere cu Convenția Europeană, și chiar mai mult și cu prevederile din art. 22 și art. 287 Cod de procedură penală, precum și în art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenție. În acest sens, s-a expus și Curtea Constituțională, statuând că pentru a nu transforma dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă într-un drept absolut, ceea ce ar împiedica descoperirea infracțiunilor și criminalilor, sistemele de drept, inclusiv Convenția, au reglementat expres derogările admisibile. Aceste derogări oferă organelor de urmărire penală posibilitatea de a relua urmărirea penală în cazurile când au apărut circumstanțe noi sau recent descoperite, sau un viciu fundamental a afectat procedurile anterioare desfășurate de organul de urmărire penală.

Cu toate acestea, faptul de a stabili dacă reluarea urmăririi penale în acest dosar, de către autorități a adus atingere esenței în sine a procesului echitabil depinde de circumstanțele concrete ale cauzei. În special, trebuie să se țină seama de prevederile legale existente la momentul dispunerii reluării urmăririi penale, de motivele pentru care s-a anulat ordonanța de clasare a urmăririi penale și în generale de conformitatea procedurii cu legislația procesual-penală.

La caz, în timpul desfășurării urmăririi penale pe epizodul III din această cauză, era în vigoare redacția Codului de procedură penală din anul 1961, care în art. 175 prevedea că: *„Ancheta preliminară suspendată poate fi reluată printr-o ordonanță a anchetatorului penal, după ce au dispărut motivele suspendării sau a devenit necesară efectuarea unor acte suplimentare de urmărire.”*

Hotărîrea Curții Constituționale nr. 26 privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (6) din Codul de procedură penală, la care a făcut trimitere instanța de apel, a fost adoptată la 23 noiembrie 2010 și publicată în Monitorul Oficial 235-240/27 la 03.12.2010.

Potrivit prevederilor art. 28 alin. (2) al Legii cu privire la Curtea Constituțională *„Actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărîrii respective a Curții Constituționale”*.

Conform art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, se constată că acțiunile procesuale disputate, au avut loc în perioada de pînă la 23 noiembrie 2010, moment cînd instanța constituțională a dat interpretări principiului non bis in idem.

În atare circumstanțe, nu pot fi acceptate mențiunile instanței de apel privind ilegalitatea reluării urmăririi penale dispuse de prim-adjunctul Procurorului General la data de 02.04.2007, deoarece legea procesual-penală nu are efect ultraactiv, adică în această parte Curtea urmează să-și revizuiască soluția, prin rejudecarea cauzei.

De altfel, urmează de reamintit că, printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, vizavi de temeinicia oricărei acuzații îndreptate împotriva sa, ceea ce urmează a fi realizat și în prezenta cauză, fiind, totodată, respectate drepturile inculpaților garantate atît de Constituția Republicii Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cît și de Codul de procedură penală.

Acestea fiind menționate, Colegiul expune că instanța de apel, rejudecând această cauză urmează să supună unei analize minuțioase toate circumstanțele de fapt și de drept legate de chestiunile expuse în partea descriptivă a acestei decizii, să pătrundă în esență, formulând concluzii corecte și întemeiate cu privire la soluția ce urmează a fi adoptată pe cauza nr. 2 epizodul III imputabil inculpaților Dragomir I. și Cucereanu Ig. prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

În fine, Colegiul penal lărgit statuează că, erorile admise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii penale și procesual-penale. Respectiv, încălcările punctate în prezenta decizie determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În subsidiar, Colegiul penal lărgit *inter alia* ține să evidențieze că, la rejudecarea cauzei de către instanța de apel, aceasta urmează să țină seama și de modificările cadrului legal și practicii judiciare efectuate prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 22 din 27 iunie 2017, unde Curtea s-a expus asupra excepției de neconstituționalitate a unor prevederi ale art. 328 alin. (1) din Codul penal (*excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu*) (*sesizările nr.113g/2016 și nr.8g/2017*).

20. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017, în partea încetării procesului penal în privința lui Dragomir Ion în baza art. 328 alin. (3) lit. a), b) și d) Cod penal și în privința lui Cucereanu Igor în baza art. 328 alin. (3) lit. a) și d) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin și devin irevocabile.

Decizia în partea rejudecării cauzei nu este susceptibilă căilor de atac, pronunțată integral la 15 iunie 2018.

Președinte

COVALENCO Elena

Judecător

CATAN Liliana

Judecător

ALERGUȘ Constantin

Judecător

GAFTON Luiza

Judecător

CRAIU Nicolae